WBP
Opole

X -40

~~138~~ Rkp

WBP
Opole
Z-40

Każdemu tedy
Wěrnemu a Pra-
wemu Křestanu
Należi Tomu se V-
čiti, a to Wědĕti
Proč gemu Pán
Bůh Ziwota Na Sůdĕ Přege,
Wětssj wssak Dil Lidu na Tom
to Sůdĕ gest že nic giného Ne
hledági, než Sůdĕta: Togest Do
chti tohyto požádostech drozko-
stech Těla, požádostech očí, a peg
sse Ziwota: Proteż Kaţe Cyl
argyhij gich odsud podobne by-
wá Horowadum, porussery, Lech,
Kost a hanba wěčna gich Na
sleduge (Žalm 49.) Ačkoli te z-
namosti Božj Nepřatau giskru
Lide Zpřirozeni magi: Awss-
ak ponewáţ gi hlauposti a

zlost

a złosti naprzńugi a potlaczugi
tak welice, aby gim ani spatro
wani skutku Bożskeho stworzenj
Siwota nic nepospělo, kdyż zat
wrdilosti swe tech tak welikych
skutkuw Bożskych powažowáti, a
odtud prawé známosti Boha a swé
ho geho siwé nabywati, a też w
żiwotu pobožnem Bohu libem se
wzdělawagic, a swau nedokonalost
a nemožnost k dogiti żiwota wěčné
ho poznáwati nechtj, a skrz to do
sprawedlnění a odpuszteni hřjchu
swých w samem Kristu Gežissi wyku
piteli swem neskrabagi, ktery prá
wym Cłowekem pro Nasse spasenj
učinen byti musyl, y gak tomuszecko
swymi skutky zde na swete, a
swego w Nebe wstaupeni cele ado
konale wykonal: o čemž obssirně
Prorocy y Ewangelistowe swate
wypisugi: Dokud tak sme wzdaleni
od Krysta Pána nic nam platen
neni, Proto musyme wnęg galo
vat

Kalolesti na kmenu skrze Ducha
swatého, poswětitele prawého wssi
ken bytj, ktery gest Bůh Prawý,
Otcy y Synu w Bostiwj rownỳ, kte
ryż nás s Kristem spogugе, nás
poswěcuge, a swau zwlasstnj skrze
sti Nauczenjm, wjrau prawau
w Pána Krysta, Rodem Nowym
dařuge, spráwedlnost Krystowu
přikládáge, atak żiwotem wěčnym
ym obdarugе, y skrze swe nás w
častny cinj, kned zde w Cyrkwi své
a potom dokonale w Nebi wěčně:
Ze tak wssecky wěcy z přičiny Čło
weka stworzeni, Pán Bůh to w
Kázati račil, tim poradkem kte
réżto přistrojeni wžil, nebo se
to nestalo bez přičiny, ze gest stwo
zenj a ustanowěnj swěta sobě
nasslest Dnj rozdělil, ponewadż
by gemu nic tiże nebylo y poge
dnau a skamżeni wssecko to cele
dilo

Bilo wssesso Stworeni wsseligak zauplna Stworżili, nezli Skrzela kowé od gednoso skutku k druhemu postupowani, pomalu wsse k dokonani přiwezli: Ale wlom swé knam prozřetelnosti, a Stworitele pečliwosti chtěl dokazati, že gest Člowěku prwe než geg Stworil, wssecko to obmyslil a připrawil, cožkoli widě, ti Ráčil žeby gemu užitečneso a spasytedlneso byti mohlo: Ato wssecko tomu čili se stalo, abychom Boha prawesso poznawali, geg poznawsse milowali, geg nadewssecko Milugice stale sobě měli a geho požiwali: Gakožto nic Nessastnegssiho nad toho to kdo Boha nezna: Mamj sau wssickni lide přikterychž gest neznamost Boha: a S: Pawel Ewangelista, že připowanech zneznamosti Boha wssecko zle sto, a plinulo: Mauri. Stroj. 13. kap. Rim: 1. kap.

Naprotj tomu prawj Kristus: Panie Boha

Boha prawesso poznati, a toho kterehoż on poslal Gežjsse Krysta, to že žiwot wěčny gest. Z takowe znamosti plyne nanas wssecko dobre: Jan 17. kap:

Anatoť se Dábel negrwnice wynasnažuge, a by wolidech prawau Boha znamost, a zatim wjru wněho wyhořeňowal, poctu a službu Božj zlecčil, anato lidi přiwodj, aby tu čest Sámemu Gedinemu w Troge podstatě a Trogimu w Osobach Stwořiteli, wikupiteli, a Poswětiteli Nalezitau, na Stworeny hrubě rozumne, neb nerozumne přenasseli, se Modlili, wzywali y klaněli: Gesto sam P: B: sobě ko od swesso Stworeni činěne mitj Esce: kak prawi: Ga sem Bohpodin kot gest gmeno me, a slawy swe ginemu nedam, ani Chwaly swe witjnam: a ginde dj Nebo ga Isa 42

gsem Bůh silny, a nenj žadneho
wice, kteréž sebe přijsati sem wyssl
zust mych slowo Prawedlosti, kte
rez nepugde na zpět že se mně
sámému sklaněti budě wsselike
koleno. Toto prawi Hospodin: w
čas milosti wyslissim tě, a wden
spaseni spomohu ti. A Syn Božj
P: Gežjš wůli Otce Nebeského
oznamil, Panu Bohu swého kla
něti se budeš a gemu sámemu
slauziti budeš. Mnozy kolikž z
Obyčege bežné a nabožné Pána
Boha od bywagj, widěti to zgew
né a patrné gak na pořad mla
di y stáři Poctu Božj zawrželi
Slowo Božj gim zwrčtselo, srdce
od něho odwratily wssi zacpaly
aby gich zjřicbu nestrašowalo,
proto aby gen pozemské marnosti wěcech gako swinky ženich

agice

Izai 45.
Izai 42.
Mat: 4.

ženicha, gi dla skutky Hospodino
wy Nehatři, a Díla Rukau ge
ho Nespatřugi: aniž rozwažugi Iza. 5.
Egakemu ~~Egakemu~~ Cyli Pán Bůh
gakož wssecky ty wěcy widitedlne
y Newiditedlne, a zwlasstě Člowě
ka k Obrazu a Podobenstwj swé
mu Stworiti gest ráčil. Apotom
Člowěku padlemu, gak zpadu k
Težkeho pomoženo, a skrze koho! Wě
čnosti žádne neprokazugj, Smrti
Přetežke a Bolestné Syna Božjho
sobě nepřipominagi, a owčasnost
čech wžitku Wssteckněch se nesta
ragi: Nswětitele Ducha Swatého
darce wjry, a Pusobitele Rodu
Nowého nepoznawagi: Prodež
kale Poctu Božj Chwály a Mod
litby Swaté snadně opauštěgi:
Widauc ga tak welikau na tam
nė zpozdilost a Nedbalnost w
sech wubec na pořad, a po
něwádž sem Bohu swému

Kdy

kdyż mně od Temnosti k swětlu
swemu přiwesti ráčil, że geho—
řizenj a skutky diwne w Proro—
zowáni Milosrdestwj cžcy y gin—
ym, oslawowati: 2. obratil—
sem žádost swau k Bohu, ale (1.)
znage sebe nestatečneho w Bo—
žjch wěcech: Tak mimo nadě,
ge řizenim Božjm, některe kni—
žky welmj užitečne odpo[illegible]j
kožných předku, včitelu Cýrkew—
nich potřebně wydane sčtledn—
auc znich y ginych Pisem Swa—
tych částky ne swe sprostnosti
sem wybral a wtuto knižku se
psal, gakož prosebe, a djtky swe,
kak též libilo by se Bohu tomu
wěrnemu, a Boha w přimně—
miluge[illegible]emu dostati, pro žádost
a dychtěni dogiti wětssj známosti
P. Boha též statrowany a rozwa—
žowanj skutku Božjch, gako y

pro

y pro rozhorleni Ducha a srdce
k modlitbam swatym kwyhona—
wanj Pocty Božj ráno a we—
čer: Nebo negen w hlawnosti—
wegwročni skutky Božj sobě při—
pominati mame, ale y dne ka—
ždeho, kterau Dawid swaty pr—
obuzuge takto: Dobre gest dsla—
owati gmenu twemu o Nejwyš—
ssj zwěstowati každe gitro milo—
srdenstwi twe, a prawdu twau Žalm
každe nocy. Ze přičiny ky 92.
S. Člowěče Božj pilně sam k sobě
přisledni a wezma zakon Hospo—
dinu před sebe, cedliwě toho wy—
hledaweg, k gakemu cyli Bůh tebe
stwořiti, na tomto swětě postawiti
a žiwota propuciti ráčil: že g—
menowitě proto: Předce, aby se
učil znati prawě Pána Boha
swého [illegible]ako gakož skutku geho
Přediwnych, kterež tobě každode,
mně před oči twe stáwi aby ouc

onich přemýssel: zkterychžto
skutku geho poznati snadně mu
žeš, wěčné geho Božstwj: Nepře
možnau moc geho: Nesliženau
nau Maudrost, a Nesmirnau la
sku y dobrotu geho: Tak podobně
z Slowa geho Swatého, kterymž
kobě promlauwati, a skrze wsa
Služebniku swych, Proroku a Apo
stolu donasseti ge ráči: potom,
aby giž zbé znamosti spasytedl
ně, rozumně Panu Bohu swemu
slaužil, geg ctil, a chwalil, wsse
cku swau pilnost nato wynakla
dage, aby kobrazu Božjmu se při
podobnowal wlastnosti a gako
negake wssechstile ctnosti, toho
kteryž kobe zničeného stwořil, ži
wot, Dychani dati ráčil, potom
Zlemnosti strassliwych kprěgasne
mu swětlu swemu powolal:

Naposled wslowu y w skutku kaž
dého času prokazowal: gsem
zagi

Zagiste di Apostol Boží Djlo gs
auscе stworeni w Kristu Panu
k skutkum dobrym kterez Bůh
připrawil abychom wnich cho
dili: Nechť kak switi swětlo
wasse předlidmý aby widauce
skutky dobre Chwalili Boha kte
rýž gest w Nebesych: naposledy
aby wěda w přimnau pracy w
lěchto skutcych dobrých a ctnostech Swa
tych smnohau trpělywosti a stalosti,
wsyloval dosahnauti cti slawy a
Nesmrtedlnosti, ano y žiwota wěč
nebo, knemuž y powolan gsy, ahned
kam napočatku od Boha stworen.

Napotož wotomto Nynegs
sim wěku, nestedeg zdegssího wě
ku, a ke wěčne wěcnosti: Neske
deg žiwota časnebo, ale budaucyho:
Nesrych wěcy, ale Božich: Cožkoli
myslýš, mluwiš, neb činiš, buď že
giž neb pigeš, a kemau cokoli činiš,

Komu

Kłomu gedinkemu Cyli tym směr-
ug, aby włom wewssem Bohu swe-
mu se libiti a tim geho cliti mohł.
Y kuděż zase od Boha swého po-
cten podle zaslibeni samého Ho-
spodina: Nebo ky kteřij mně cty,
gá poctim, Kteřijž pak mnau pohr-
dagi, w Pohrdani přigdau:

Miloſtiwy Bůh, a Otec Pá-
na Nášſeho Gežiſſe Kriſta Ra-
čiż Duchem ſwým Swatym Nás
zprawowati pocestach přikazánj
swých swatých wditi, w pokogi spa-
ſitedlnem oſtřihati, a kteż:
wolu wěčnému
dogdowati:
Amen.

Na Božjho Dne Prwnjho.

Zapſany w 1. Knize Mogži:
w prwni kap:

Na počátku Stworil Bůh
Zemj zemi pak byla Neſličná
a puſta, a tma byla nad
propaſtj a Duch Božj wzn-
aſſel ſe nad wodami: I řekł Bůh: Buď Swětło y bylo Swětło: Awiděl Bůh swětło że bylo dobre: y oddělyl Bůh Swětło od tmy: a nazwal Bůh Swětło dnem a tmu nazwal Nocy, y byl wěcer, a bylo gitro den prwni.

Kterto Dnessnj

Jest Pánè Nedè
ni, Napočatku Sw
wèta prwnj: Že
toto zewnitřnj Swètlo wčinil
Pán Bůh bez Slunce, k Osswèco
wánj wsseliketo Tworu, kteryž
žatim Pán Bůh Stwořiti ráčil
swèdči otom Mogžjš, služebnik
Božj, gako y oginych wěcech to
ho prwnjho Dne stwořenych:
wssak ptokratkost, tuto tolik, o
tom Swètle, kteréž krozkázu Bo
žjmu se zgewilo, a to bezewssech
prostředku, samau Bostau Mocy,
Bůh osswècowáti ráčil: Naspu
sob oblaku swètleho, a ten gako
negáky oblak swètly, že swe hnu
ti a běs okrauhli wůkol zemè
měl, od wychodu Swèta stran
až nazapad, Božjm pusobenim,
pusobenim, a tim swym pocza
zenim tatowe Swètlo, gitro a we
čer, kteż Den a noc pusobilo.

Proto pak to Swètlo wčiněno.

I. Aby osswècowalo wèc nej
prwe stwořenau, nebo před tim
byla Tma nad propasti: o čemž
Apostol dj: že rozkázal Bůh
aby z temnosti Swètlo zastkwělo se: 2. Kor. 4.
to nad propasti, a tak nahoře
to Swètlo bylo z Swètlem swym
a osswècugicym negakem otrissku
a totakowe, gakež kesdaž Bůh mi
ti estěl.

II. Aby oddělilo a zapudilo
temnosti, tak žeto oboge nagednom
miste byti nemohlo: nebo ozeni
frownani swètla z temnosti. otom
dj Mogzjš, y oddělil Bůh Swètlo
od Emy. Proloz hned swètlu dal
tatowe přirozeni a wlastnost, aby
temnost zapuzowalo, totiž wnic
obracelo.

III. Aby Rozdil činilo mezy Dnem a Nocy, tak že Světlo pusobilo Den, a Temnost pusobila Noc: Gakož di Mogžiš: y oddělil Bůh světlo od Tmy, a nazwal světlo Dnem, a Tmu nazwal Nocy. Zdesto dokud sama Tma byla na propasti, nebylo toho rozdilu, abych nemohlo, welika Tedy byla wzjatelnost Světla: Temuž wydawa swědectwi sam saud a schwaleni Božj: Nebo di Mogžiš: y widel Bůh světlo že bylo dobré.

Ktoholo Božjho Stworeni, jenž gest světlo prwotni, Nawčeni sobě wzyti máme: Předně abychom rozdil činili mezy světlem Nestworenym, a stworenym. Bůh gest nestworene světlo, w swém přirozeni Bozstem, wslawě y welebnosti přediwne, protož Cherubinowe Twarži swe zakrywalj. Klaněgice se Bohu w světle nepřistupitedlnem přebywagicýmu: Nybrž nazywase světlem podstatným y Kristus Pán, prosiwe Bozstwi a Djlo podstatne, samemu Bohu kolikoby wlastni, gakž sám osobě mluwiti ráčí: Ja sem Světlo Světa, kdož mne následuge nebude chodil w temnosti ale bude miti světlo žiwota.

Druhe, abychom světla od Boha Stworeneho wžjwali k tomu, čemu gest wlastně stworeno, kteriž, w Temnostech a času nočnim gich wžjwati dlussi ku a kdyby kde náležj, nekupowerám dauzlum, aby nagebo samem Stworeni mělo nětco zakladano byti: Ale k samemu w temnych Mistech rosiecowani, gakž w Chrámich Božich při nabožentstwi času nočnibo tak y w přibytcych Lidskych, kdyžgakemaž byli Pán Bůh Re-

Nejmaudřegssi Tatowé swětlo - stworiti račil.

Čtwrté, abychom znali y čeni čiste Božj, ktereż se nazý wá swětlem, swicý, a Denniczy. Swice nosám mym gest slowo twe, a swětlo stezce me: Atoť gest ta swice ktteráż má wždicky hořeti, w kaulech nassich, to gest w čeni Božj čiste a gásne, a geho ostřihánj pobožne, bedlywe a wstawičné w Prawody Křestanstwi, neb toho gest nejwice potřeby, k očekáwánj: Pána k Smrti, y k saudu poslednimu.

Čtwrté, Tomnassemu polé ssenj wědeti máme że gakoż ten to den prwni, nemel slunce, ani Měsyce, ani Hwězd, wssak bylo swětlo: Tak y w slawě wěčne w tom Městě Swatém Geru zalemě nebessem, nebude slunce ani Měsyce, aby switily w Něm wssak nocy ani Tmy tam nebude

nebo

Nebo slawa Páně swětlem bude, a swice geho Beranek: proto oma Miłá Dusse Křestanska, ne mrhegž sobě sama swewolně toho dobreho což tobě Pán Bůh zbotowiti ráčil: abrzo dáti ecce: Kdo ly byl pobožný, budiz gessté - pobožnegssi, nebudeš na wěky - toho litowati: Akdyž koliw na toto swětlo zewnitřni popatřiš, hned žadeg spasytele swého, aby on tebe wnitř, skrze Ducha swatého, ho oswěcowal, a potom tomu swětlu wěčnemu přiwesti ráčil. Toho y my sobě nyni pokor, nè wssickni požádegme wegme, nu Pána Gežjsse Křysta. potek, nauce. takto se společnie Modlme.

zgen 23. kap:

Modlitba.

Wemohaucy Wěčny Boże Stwo-

Stwořiteli wssech wecý wi-
ditedlnych, y neswidjtedlnych,
Wssatrugicy Kwau prediwnau
Moc, Maudrost, a Dobrotu: te-
be Pána Boha siwého chwali-
me a dobrořecime, nebo což
koli gsy wynikl stalo se, ato by-
lo welmi dobre: Dekugeme ta-
ke že sy nás siwětlem prawe
známosti tebe Pána Boha p-
rawého, a ktteregož sy na swět
Poslal, Kryssta Gežisse syna si-
ného miłego, y Ducha Swatého
Oswitil, a wte známosti Wasy-
tedlne posáwad zdržugeš: Take
že sy nás wspominule Temno-
sti nocni opatrowati, od Dá-
bla, náhle Smrti, Gnů straš-
liwych, a wssech skodliwych při
hod, milostiwe zachowati ráčil

a přie-

Přiegasne Dnessni Swětło oči
ma Naššimá spasitelj Dáwaš, bu-
diž złoso chwála a Slawa wě-
čna: A ponewadž sy gako dne,
sniso Dne přistowřeni swěta,
z pauše tmy, w sslechtile swě-
tło wywedł nad Zemi, a nim
posawad wssecken okrssek Zem-
ský oswěcugeš: Nybrž ty sy sám
to Swětło prawe oswěcugicý
każdého člowěka přichazegicy
ho na Swět. O wčin sna-
mi take tu Milost, ať y nam-
tohoto Swatého Dne zastkwi se
wssech nassich Swětło milo-
stneho obljčege Swého Swětło
Swé přitomnosti, Swětło spasy-
telne známosti, a Swětło hog-
neho požehnání: Nebo bez
tebe a kromě tebe Swětła wě-

wěčnéžo, nežsau než pauže
ny a Mratoty. wpodiž tebe
nas
prosyme dnes y wždycky wš
ětle siwém, ať gako synowé a
dcéry swětlá žiwi sme, ne w
žadostech želežnych w mrzkost
ech, ne wswáru a záwisti. Ale
obleceni byli wžiwot twug Pa:
Gežiši, tichy, pokorny, a tobé
mili. Kteżz nás y dale wšsvé
ochráně a zastaw pámeti, a
zachowey nás y sewssemi nám
odtebe propuženými dary, ob
wlástě serossenmi Djtkami, a
tlyznimi násemi, od Dábla
awssetkych pokusseni geho.

Požehnáwegż a ochráňug
nás na Dussi Natěle, y Otáte
čku nassem, dey nám tento
Swatečni den k Sláwě wélike
ho gmena twého Swáté
ho

Swátého, a k spasseni Nassemu
sstastné strawiti, tobě libezně
slaužiti: a tslysseni y zachowá
wáni Slowá twého swátého Du
chem tym Swátým nás spu
sobne činiti, abychom w dob
rem zdrawi a potěsse
niho času do žetagice, tobě P:
swému zadobrodini twá Ch
wálu wděčnau wzdáwaly.

! Akdyż od tohoto časného swě
tla od skázeti budeme; ty oswětlo
žadostiwe a wečné P: G: Kryste
přigdiž a pogmi nás tobě do o
nosto nebeského Jeruzálema, kdež
sláwa Páné aty Beranku Bo
ži swau swětlosti wssecko nap
lňuges, kdežbychom giž wěčn
au Neděly swětily, a otcem tym
milym, y s Duchem Swatym, a tu
čau na wěky se těssiti a radowáti
mohli.

Prosyme Tebé Biskupe Nejwyssi Páne náš Gezissi, drzyż ruku swau ochránnau nad Cyrkwi swau Swatau: náčižgi Kwzdělaní a zprawé Dělniků wěrnych přidáwati, gich posswěcowati, Prácy gegich wěrne žehnati, slowu swemu Swátemu prucho d a swobodu dawati, pro zwelebeni Gmena Kwesso swátesso. Amen

Nazawrtku kazde, Modlidby Modlitby láskawy Čtenář při přijpógit, Žalm 117. a Modlidbu Páně Otčenaš:

Chwalte Hospodina wssickni Narodowé, a welebtež ho wssickni Lidé:

Neboť gest rozssířeno nad námi Milosrdenstwj gesso, a prawda Hospodinowa na wěky. Halelu Jah.

wnédeli wečer Prwnj Tyden.

Skutek welity Sýná Božjso Pána Gežisse Kristá, z wykaupeni Lidskeso pokolení, skrze Newinnau, a přewolestnau smrt gesso, kterauž Gmu Následagicych sobě připominati budeme: Aneyprwe o Přijgezdu slawnem gesso do Města Jeruzalema: o tom slyssme Text Swáty.

Když se Přibližili k Jeruzalemu, a přišli do Betfage k hoře oliwetské, tedy Gežiš poslal dwá wčednjty swé Řka gim: Gděte do Městečka kterež proti wám gest do kteréhož wegdauce, hned nalezenete Oslicy přiwázanau, a ostátko sňi, naněmž nikdy zlidi neseděl, odwažteż ge a přiwedte Kmie:

Nekkliby vám kdo, coto, činite, proč odwazugete: rzete, že Pán gieš potřebuge, ayhned propuſti ge, kedy odſedſſe kteřij byli poſlani, nalezli gakž gim byl powědel: agdyž odwazowaly to oſſlátko, řekly gedo Páni knim, proč odwázugete oſſlátko: A oni řekli gálož byl přikázal Gežiš: Pán ho potřebuge: y necháli gieho: y přiwedli ge k Gežiſſowi awložili kaucka swá nato oſſlátko, wſadily na něg Gežiſſe: mnohy pak zástup ſtlali kaucka swá na ceſtě, ſtě, giní pak ratoleſti z ſtromů řezali, a metali na ceſtu: A zaſtupowe kteříž zpředu y zadaſſi wolali řkauce: Hoſyanna Synu Dawidu, požehnany kteryž ſe bere wegmenu Páně Král Izraelſky: y wſſel Gežiš do Chrámu Božího: A ſpatřiw ku wſſecko, když giž byla wečerní hodina, wyſſel do Betányge ſe Dwanácti.

Zkalož tam na počátku Prwnieho Dne, wſſecko ſtwoření ſwětla Stworzitelu Bożímu ſe geſt wyſtydlo: Tak tuto když Syn Božj Smrt Newinnau Trpěti měl, kterak ſe on do Geruzálema doſtawil: a to ne něgak tagně a w tytě, ale zgewně a patrně nebo ſnim ſſel zaſtup lidu zbehány wélicky: Aby wſſecken zaſtup wyſſel z Geruzálema wſtřic gemu: Když ſe to wſſe gáſſnějſſi ſwětlo wyſtydlo, gako nad nějakau propaſti, a tmy hroznych bludů azawede, ani wſſeho lidſkého pokolení geſt oſwitilo: Hned toho prwnieho Dne při příhezdu ſwem, když zaſtup

wełyky wygdauc rostřic gemu se
Klanêly, za Mesyáše a Krále
swého geg přigimágice: Nebo z
piwali Požehnany Král ktery
se čeře wegmenu Páné pokog na
Nebi, a Sláwa Naywyssostech: Ra
tolesti sełali, Nybž y Rauska sw
zsebe házeli a Rcestu stłali:

Pán Gežiš pak newbiral se
na Hrad Syon, Rezydency Králů
Zełesnych: Ale gako Král Cyrk
přimo do Chrámu Božjho: a tá
modlitby wykonaw, lid rozpusti
a Když se žadny w Gerusalemě tak
wlidny nenálezeł, aby ho ale k
wečeřy pozwał, tedy na Noc se z
se do Betany k swym milim a dw
wêrnym Přatelum obrátil.

My zteckto wečcy Nawče
ni tato mêgme ku potěšeni sw
ému: Jistě, že Buch wladne
Birdcy lidskými, a ne Satan:
Gakežto tu Nebylo zapowydaňi,

A Mandáty, od Krysta Lidi od
straschowáni, a cotim sprawili:
Čim oni wic zapowidali, tim
wic se to lidi Chytało: Proto že
mocnêgssi gest Kryštus než Sa
tan. My tedy Krystowo mále
Kladečko rozdycky w Paměti mě
gme slowa Pastytele swého mi
lého, genž tak dj: Nebogtež se kte
riž zabigegi Telo, ale, Dusse ne
mohau zabiti, než, bogtež se
radêgi toho ktenž může y Dusse
y Telo zatratiti w Pekelnem
ohni.

Mat: 10. kap: 28 wersom

Druhe, mêgme potěšeni,
že máme Krále mocného, a
prozřetedlného, ktenž dopusti
dolito to, co azkolik wêdêti bude,
že k dobrému a k sláwě geho y
nassemu spaseni bude, přes
to nám nic newcinê žadne p
rakticky zlych lidi, ani wlas
ku gednoho bez wůle gehonám
nez Křiwi.

Třeti, z processu toho. Zástupu
Vkazuge se nám tu forma Kr
ráłowstwi Krystowá w Wiře,
że ono gesstě zde neni Kralowá
ni, a neb na Trůnu sedeni, Ale
cestá kolikó a wbiráni se tepr
k Nebeskému Geruzálemu kdy
Kralowáti budeme s Kryssem
Zgen. na weky wěkú.
22. Čtwrté, z wčedlniku Páně,
kap. wčme se poslussenstwi, Což kol
slowo Božj nám poráuči, toho
spilnosti ostřihati, a wykonáwa
ti. Nybrž y zte Sslyce wčme
se powolnosti, pracowitosti, tr
pělywosti. Rodičowé wčte se
také odtud y Sslatka wásse,
Diteczky mile, hned s sebau k
Kryssu wésti, aby dáwé nežby
ge Wiřet osedlał, a pod gho zlic
Na wyklosti w wedl, aby Kryssus,
giž

giž ge sobé podane a wzdau
Bázné Božj sewřené měl: Ať
ať se wy snimi społečně s Kryst
em do Nebeského Geruzálema
wbirati budete, tláze sám tu se.

Náposledy, že pak se Město
Geruzálem zbauřilo, Kryssus
pak a zástupowe tj wedle něho
nato redbagic, předce se wbir
áli do Chrámu, a odtud po wy
konáni modlytěb, Ján, zase do
Betany: wčme se też w dalnosti.
Nech se Swět rozteka abauři a
wlnami swymi až k Nebi klau
ři, My s Kryssem Předce Kráče
gme swau Cestau do Chrámu
Cyrkwe, a odtud do Nebeské Be
tany, kdež wshledame wssecky
přátely Božj, kterez Kryss
us z Křyžku wzkřisyl, Nybrž y
samého Křissitele gegich a swe

a swého Wezisse Kryssta, z toho
wádost newymlauwnáu miti, k
déme: k tomu aby nám do pom
ašál Wássytel náš miti: za
to se gemu modliti budeme
wrdcem pokornym a ponižen
wté duwĕrnosti, že wyslyssáni
budeme: wegmenu P: G: K:
Pokleknauce.

Modlidba.

Otče Boże Otče
náš Nebeský, Dekugeme
tsvé welebnosti Božské,
že sy oslawil Syná swého
miledo, před gedo smrti a
bychom geg Pánem Kláwy
ználi, a geg zwiry k swému
spáseni wyznáwati mohli
Ty sy dal gemu slávu, aby
wiru

wirá a Nádege náše byla
wněm, gakožto w Bohu prá
wem. Kobĕť myse přizná
wáme P: G: Kryste, ale bé
swým Králem Pánem Mes
ášem a Wássytelem wyzná
wáme, tebe Boha swého we
lebime a chwálime, o Nepo
hrdegž námi, hřissnými: ale
wáč nás wssecky wélike y má
le miti za své dedictwi, mile
gakož sy přigimál chwálu sw
au od wĕcznikú, od Zástu
pu, y od Djtek, přigmiž y od
nás chwálu swau, myť tobě
wssecko přiwlastnugeme, což od
tebe máme, y sebe sami pod no
hy twe opomitame, Wássytelem
swým wyznáwáme y sslasenj na
wssosti

rawiſoſti žádáme. Wſſe-
gegž nás Ducha přewrácenoſti, a prawdě tsvé ſe protiwení
y wſſelikého zaušání: o degž
nám ſtobě dowěrne Otce, a
ſtáloſt při tobě, zachowegž nás
w ſwém Králowſtwi. a ráč nás
wčiniti ſobě, a prawdě wšáté
powolne a wyznání tebe vda-
tné. Wzdrawug y neduhy ná-
ſſe, wymiteg z Chrámu Cyrk-
wě, prwcy naſſych wſſecky oſa-
wnoſti, a přebywog wnás mi-
loſti a prawdau ſwau ſtaſtedlnau,
y Ducem ſwým ſ. a wſſelikým
Požehnánim žiw nás ſtadne
a ochotne ſtdobrym ſkutkům:
ať zſtatečku a žiwnoſti ſwé, mají-
cým tiwým rádi v dělugeme,
Katoleſti láſky y owocem ge-

gim ſtobě obětugeme, zaucha
ſwátých ctnoſti a powinne ſpra-
wedlnoſti, y Modliteb a ſwa-
tých žadoſti, před tebau rozpro-
ſtiname, až bychom ſtobě přiſſli
do Chrámu Nebſkého a wěčného.

Ktobě tam radoſtně Hoſy-
anna prozpěwowali wélicy y
maly na wěky wěků. Děkugeme
ſtaké ſpáſytely nás miti, že ty
nás toſoto dne ták miloſtiwé
Chranil odewſſeho zlého, y po-
hoge v dělil k ſpáſeni dne ſná-
ſtečniho: přigmiž proſyme ſ.
wali a Modlitby naſſe, arác
ge obrátiti k ſlawě ſwe, a nám
k ſpáſeni. Newměloſti a nedo-
ſtátky náſſe wždy doplniti ſwau do-
ſtatečnoſti přeſognau. Ateto
Mocy přigmiž nás zaſe pod ſw-
au ochranu, aby Duch zly,

Nečisty, Dábel, ani Náſtrogove
geſto lide zli, kuám žadného při
ſtupu mili nemohli: Abychom
Páno ſpoléhánim powſtali k oſ
awowáni gména twého ſwátého
a ku powinnoſtem ſwým, kač wy
ſlyſeti y naplniti tyto prozby
Naſſe Páne a Otáli nás pozé
nány na wěky wěkuw Amen
Otče náš a t. d:

Nalonec řecſto Swátych modlitb
Přideg tuto Pjſničku Nedělni

Nota: wzdicky ſe ſſkuſſi modli

Kryſte pro twé Vmučenj,
deg nám odpuſſteni náſſim
hřjchům přeteſſlým, pomoz k
nadoſſj, nám wſſem ſmutným.

2. Seſſkiž ſwé Swáté Angely,
kyť nás oſtřjhali, wſſe dobré z
pomjnali, což ſme ſobě dnes wzy
jmali.

3. Slowo

3. Slowo wěčné, Žiwot wěčný
Páne nás Gežiſſi tys nás w
ſſech mocnym Pánem, ſám a
Slowo twé ſpáš nás. Amen.

W Pondělj

Skutek Díla Božjho Dne
Druhého: Zapſaný w 1 Mog: 1 Kap:

Řekl také Bůh, Buď obloha
w prostřed wod, a děl wody od
wod, y učinil Bůh ku Oblohu
a od dělil wody, kteréž ſau pod
oblohau, od wod, kteréž ſau nad
oblohau: A ſtalo ſe tak, y naz
wal Bůh Oblohu Nebem y
byl wečer, a bylo gitro den druhy.

Toho Dne Stwořitel neymaudřeg
ſſj a wſſemohúcý, račil tolikogednu wſſak

Kwna

Diwnau, a welmi wžitečnau
wěc včiniti, totiž, Obložu Ne-
beskau? Proč gi včjniti žáčil
wěděti nám gest wěc naležj-
tá, že wředně, pro Slawu Bo-
žj, gak dj Dawid: Nebesa wy-
prawugj Slawu Božj, a Dje-
kutau gebo zwěstuge Obložá-
Nebeská: Totiž, Oswědčuge ta O-
bložá Nebeská sebau, sama w
sslechtilosti swau, a spořádánim
Nebeských Těsů a Hwězd gasný-
ch, gaty gest, gak mocný Bohu,
Mudrý, a prozřetelný y slaw-
ný gegich včinitel: Proto
snázmese gemu čistau Dussi,
Srdcem y Telem služiti, ne-
bo Bůh ponewáž gest myst-
negčistssj, esce take w čistotě
Žiw Žtěn Byti

Žál. 19.

2. Pro

2. Pro Hwězdy Nebeská,
gjmž nádwýssti Nebeské wy-
ssij, sslusselo Byti, Nebotby li,
de gegich ani swětlosti, ani
Horkosti snesti nemohli, kdy-
by na Negnižssim Nebi po-
stawena Byla, a tak gakož gjnym
stworenym wěcem Bůh mi
sta Bytu a přebywani gegich
wyměřjti a cyle Položjti ráčil
přjsodné, tak y Hwězdam ne-
beským.

3. Prodělenj Bytu Ne-
beského Neywyssiho, wněmž Bů
h, a Angele gebo, y Dusse po-
žehné gsau od Bytu Zemského
nejnižssiho. Bůh zagiste Trun
swug położjl w Nebi Nejwyssim,
ale zemi dal Lydem k Bydleni:
Tamť gest ta Slawa Nejwe

wětssi před Tvářem Božjm, do niž wssel Pán a Wyssitel náš Kryštus Gežiš: aby nám také tam místo připrawil: kám také své naše zraky wssecka srdečna žadost obracena byti ma, s Dawidem zpiwagic: gak Žalm 42. Zjwyck wod gelen zhledat ze.

4. Pro službu a přjslušo-wání stwořenj zemskému a z-wlásstě člowěku: neboť wssecka nebeská a těsowe gegich, wssecko co k tomu kužitku, přjslužuge. Některe zagiste wěcy na Zemi, gako pokrmowe, gine w noczy lidem slauží, a potrinost sswau konagi, podle Božjho Nařjzenj.

5. Pro wzbuzenj Mysli lidské k wdečnosti a Chwalo-Ž: Boha, příkladem Dawida: K-terýž dj: Gá zagiste když ... atrugi nebesa twá, djlo prs-...

twých. Měsyc a Hwězdy které sy tak wtwrnik, řjkám: Co gest Člowěk že gsy nań pamětliw a Syn Člowěka že geg tak nawssstěwugeš. Protož ginde dj: Ostawugtež tebe Gospodine wssickni skutkowe twogi, a Swatj tobě dobrořečte. Zal 8. Zal 145.

Nawssledy, ma také každěj wěřicy a pobožny křesťian w Srdcy swém a w dussi své Nebe: neboť Bůh obydle své-wněm ma, a přeby wa gakožto w Městě swém, očemž sam w Prorokách mluwj; Ja ačkoli na wysossti, a w-misstě swátem bydlym, a wssak s tjm kterýž gest skraussleného-Srdce, a poniženého Ducha p-řeby wám, obžjwugi Ducha po-nižených, obžjwugi také Srdce skraussených: A Kryštus Pán Prawi: milugeli mně kdo, slo-wa mého ossetřjsali bude: Isai 57.

a Otec muž Bude gey miłowati
a Gnemu přigdeme, a přibytek
Jan 14. v něho v činime. Kdo gest giste
Znamenj. Otec swé miłosti, kdy
stus Pán swé přjtomnosti a Du
ch Swatý dáru swých gemu v
dili. Nebo gakož Swatá Pjs
ma o Bohu swědčj, že odkdy
od Ezech 10. Gsázy kdyžto swáu miłost
od nich od gima. Tak zase pra
wi onem že přjc Gsázy, když Gnau
Ezech 43. znamenj miłosti vlazuge a sni
my se mirjli žáci. a ponewa
ž Jan Bůh Ga Frogice Králu
wssech nassich přibytek sobé či
niti ráčj. warugmež se kedy
sspilnosti tak wzáctne a hostý
hospody hnidy swými záne
čistowáti: Ale každeho dne
smeti anečistotu, hludy, azkost
zněho wymitati: a wčistotě sw
tosti, a pobožnosti gemu Gibezně
Bou

Howáti se kledime, abychom gey
nikdy z srdcy swých nevypuzowa
li: wčemž aby Nebeský Pán
Bůh Modlbě nassi Kupomocný
přispiwáti ráčil, začež to gebo
Koské miłosti se pomodleme w
egmenu P: náseho Gežj: Kryž:
pokleknauce.

Modlitba.

Otče Bože wssemohaucý Wssetilý Nebe y země wzdawáme
Swé Miłosti wdečnau Cti,
wálu a čest že gsy pomi
nulé Nocy milostiwě zhra
niti, a tomuto Dni podob
nem zdrawi dopowáti ráčil. Aprosýme Kebe zcele
ho Srdce swého, račiž nám

Lidnym Křjsſnikum pro Gežj
Kryſta miloſtiw byli, a wſſecky
preſtaupeni ráſſe do hlubokoſti
mourſke pokřiziti. A nezpomine
nám hřichů a nepráwoſti ná
ſſich na wěky. Ale zamětliw
buď na ſmlauwu z Otcy náſſim
učinènau: že ne žádaš zmrti
bezbožnèho: ale aby ſe kážd[ý] o
wrátil od cest zlých a žiw byl
podle Slowa twého. proſyme t
bo Boże a Otče račiž wnáš ſ
dce nowé Nowořiti a Duchem ſ
alim obnowiti, abychom nepo
ſwých ale potwých cestách chod
li, negen tento den, aneb na n
ſtáwagicy Tyden ale powſſech
en žádn Kratičkého žiwotá náſſe
žal: abychom wſſecka [wſſecka] po
kuſeni Sátana, a rozlična žádo
ni tohoto podwodnèho Swěta, te
wſſecky zle nakloněnoſti wlaſtnìho
Těla ſwého přemahali, a tak

hodně přednèbau dwáčtem po
wolání ſwém ſe nalezáti mohli.
Dejž nám to o Hoſpodine prawě
poznáti, márnoſt tohoto ſwěta
ſobě dobře rozwážjc, tak ho w
žjwáli, abychom ſtkroſti ſwé ne
potratily. Nybrž rozdyckal hle
dame toho což wěcžniho geſt.
tam kdež Křiſtuſ nás ſedj
náprawicy Božj. A přeſſlny
Páne Bože, kteryž zdržugeš a
zachowáwaš to mocne oſſtor
mowáni obłoky prawicy ſwau
zdržugž a zachowawěž nás w
Cěle ſwe w tohoto ſauzene kře
ſtianſtwo, před rocenim a w
ztrhloſti čehe neznagicych, Ty
ranů, kteriž myſli ſwau až
do nebe ſe wznesti, a ſtolicy
ſwau až nad Hwězdy Bo
žeſke wywyſſiti, ano y ſa

Mému Nejvyššímu se vo-
wnáti vstrugj: Powstáň Pán
a prokaž swáu moc a dey-
gim takowé včitele Ducha
Swátého, aby poznali že ne-
gsau než lide pomigegicý.
azewssecs skutkuw swých s-
že počet wydati musý;

wssechnem pák wěřicým
w dělug pomocy a Krpělliwosti
a obdáti potěssenim Nebeským
a gakož snadnicko bylo tobě
samým twým wssemohaucým
Slowem welike wody od sebe
oddělili, tak ráč wody wssech
rassicš zármutku a těžkosti
oddělyti, acš rozděliž prosy-
me wsselikau wodu nassi
nedostatku a slávosti, a wodu
wssecš pokussení, a by nás do
konce

konce nezatopili. ó Pomozyž
nám wssechnem k sobě do te-
nepřemožene Nebeské pew-
nosti, kdež bychom ke Otce mi-
losrdný, spolu s synem twým
milým y Duchem S. chwáli
li na wěky wěkuw. Dáč ho,
spodine dali pokog Cyrkwy
swé, a Slowu swému B: prawd
od a swobodu, nebot' neni ža-
dný kdoby bogował zanás, ge-
dine ty si sám Pane Bože náš
wěčný pozehnány Amen.

Otče náš &c:

Ko z Žalmu 67. gako otáne Smilugse nadnámi
nastrance 261. werss 8.

Když pák světlo pomigegicý nám
wjc swjtyt nebude eskyl: Ty světlo
wěčné trwagicý, přigdi, arač nás
s sebau wzyl zkeho bídné strásti, do-
nebeské wlasti kdež slawá Páně aly
sau světlosti, swyssi nawěcnosti, na
wěky amen.

W Pondělý wečer Prwni Tyden.

Skutek Kryssta Pána Ssály Ssé Pondělnisso před gesso Newinnym w Mučenim Zapsany S: Matauss: w Kap 21.

Ano pak Ra wracuge se do Městá hlacnél: a widá geden Fikowy sstrom podle Cesty, sssel kněmu anic na něm nenalezl ne lisstj, y di komu Stromu, nikdy wice Nerod se z tebe Owotce na wěky y wsecsl gest ten- ssfik pogednau: A widauce to wšedlnicy diwili se žkauce: kterak gest y hned wsecsl ssfik ten. Pod přikladem wssleho ssfikowého Stromu, gemuž Pán

Pán a Wássitel náš gako na dnessnj den před swym Ho- řestnym w trpenim pro nena- lezeni na něm Owotce zlo- řečil tak že wsecsl pogednau atu tim, že podobné Lidem ne- dbalym a nekagicym se stáne, jenž žadneho Owotce wiry, lasky, pokani, a dobrych ctnosti- nepřinassegi že mussy w sssá- nauti, a wssecknau wyhiáti, a nawěčny oděn w wržežj bu- dau. Ktom Kryssstus Pán mlu- wili žáčj. my ssceneli podo- Mat: 7. bne potuky w gitj, hledmé do- brymy Stromy bysti, wydawá- gice owoce dobré, wiry lásky, naděge, pobožnosti a prawého pokani, a těm podobnych Já- nu V: libicych se swatych- ctnosti, ktomu nás napomina Kryssstus P: Klá: Gjnte Strom

Mat. 12. dobrý y owoce geho. A tak
we S. Dawid blahoslawi tě
ři w Zakoně Páně žiwost swá
mági. že budau gako strom
stipený při tekutých wodách
kteryž owotce swé wydáwá
časem swým gehož list ne
wádne, acož koli činiti bude
Mistně musse powede.

Žalm 1. aginde dj: že stipeni w Do
mě Hospodinowě wssech
Boha našeho kwěsti budou

Žalm 92. přijdom také poznáwegme, pů
podobenstwim stromu stkoo
ebo, Božj welikau knám ne
užitečným stromum snášeli
wost a kaudé skowáwáni má
meť kedy wzdycky, pokudž se
dnes gmenuge dobře činiti a
neoblewowati, pilně abedliwě
wzdycky na modlitbách trwali
(dili) a přikodu Páně se
klawáli, nebo blažený budau

ti služebnicy, kterež když přij
gde Pán k budu, nalezne bedli
we dicý.

Také tento strassliwý při
klad má nás od hrozyti a od
westi od nekagicnosti, nedowěry
hatwndilosti srdce a howadné
bezpečnosti, hřichu toho neyděs
šího, a probudili se k gjwé a ho
rlivé wostaucnosti, a powinné
poslussnosti, činice radi ze Du
še, wssecko cose Pána Boha kýbj.
o pak činice neoblewugme, ale
wále nepokrnuté wzačátem do
konem den ode dne wice se ro
zmahagice stugme: Nanic se
se neohledagice, bit nám pu
sto cokoli protiwneho se přijho
diti mělo, wsem wssem trpě
liwě a zjwě se mégmé. Nasledu
gice Stromu Palmowého, kte
ryž čim wice owocem dolu klačen a s
kybán bywá, tim se wice tuzj

soli

syli, a owotce dobré přinas-
gicymi stromy slauti mosa-
Kteřýž od Boha, a žjwota ssl-
cbetnebo, od gednau pozna-
prawdy božj, a spráwedlno-
stj Kryštem Pánem dobyté, ž-
dným spusobem odwesti ani
zniklati nedagj. proteż gim
také pěkné zaslibeni králsk-
awny Dawid. K: čini, že sp-
nawedliwy gako Palma kwe-
tude, a gako Cedr na Libanu
rozložiste. Kteraužto stároscli
y trpětiwosti swatau, owssem
zpusobnosti k wydáwáni owo-
dobrého, až y odplatau zas-
ibenau, aby y nás wssecky k-
Nebeský Hospodar bohatě ob-
dařyti ráčil, zato se geho we-
Ctnosti boské w poníženosti D-
cha našeho pomodlme, wegm-
enu P: Ježjsse Kryssta pokle-

náuce. modlidb-

Pán Neymi-
legssi wykupi-
keli Kryste Ge-
žjssi, my twé nes-
dne a newžitečne stwo-
ceni, gauce mocy twau
pět wezdrawi až k tomu
o wečernimu času při-
wedéni, zaćež wzdáwáme
milosti twé powinné díky,
tež přiwlastnau čest a ti-
děcnau Chwálu, že nanás
laskawé pamatugeš, agak
wedne tak y w Nocy, swé
laskawé ochrany wžjli nám
dawáš, tež žeš sy nám dosto
minulého dne odewsseho, zle-
ho, což bynám na Dussi y Tele
zaslatečku nassem skoditi mo-
slo dobrotiwé zachował. Ach

Negsmeil'

Hřegſmeť giſtě hřegſmeť nic
Hodni takowych miloſtnych
Brodinj twych tak welyk
ba ani ſkod negmenſſ
ctu. proto ze wnás od
zeni nic dobrého neni
uce naſkrze porussen
Páne zahanbenim twari
nášſi před duſtognym obly
egem twym wyznati muſſ
ze ſme pokaženi, wyſſli, a
newžitečnj Stromowé, zaſ
užili ſme, a bychom wyhlad
aná ohen wmrženi byli.

Kořjmeť ſe před twau d
duſtognoſti, Cilugeme ſpan
woſti, a nedbalinoſti naſſi,
ſtydjmeſe, a hanbime za to
ze tak ſſatné w prawdach
obé ſe neponižene wtikame, a
Proſſyme račiž ty ſe nad
mi ſmilowati, a w nedoſtatcych

laſtich před Otcem twym mi
lim ſam nás zaſtupowati a
zaſlužau twau dráhau ne
doſtatky naſſe doplnowati.
Degž nám Ducha ~~nářeſo~~ twá
teho miſtra toho wyborného
kteryžby nás tobě poſwětil,
darty ſwými obdařil, a ſſla
ména kridce naſſe ſlowem
twym ſwátym obnowil, wrá
cyl a ocſotné ktwemu twá
tenu dowu učinil, a galo
dobřj Stromowe, dobré O
woce, prawého pokáni, a po
božneho obcowáni, zkrze pr
awau wiru w kryſta, tobě pr
inaſſeti moſli: O miloſtiwy
ſſaſyteli, mězž nás y wdal
ſſj ochráne ſwe apeči, ſeſſli
nám Eſtrážj Angele twe twa
ré,

aby nám wždycky, y čeho N
cy přítomni byli, nás, Náš
ho přibytku, y wšeho co gsy
nám koli do wůle swe dwáte
swěřiti ráčil, y našich Djtek
přátel, ablžnich našich ocd
ráňowály. Dábla s holomk
jeho, sny straſliwe, a Summa
wšecko zle odnás zapuzowáh,
abychom w dobrém zdrawi
záno powstali, a tobě z ochrá
twé powinne Děkowáni wzdá
wati mohli, gakožto Pástyři Iz
ráelskému kteryž nespi ani n
dřime s Otcem y s Duchem s
králugicymu na wěky wěku
Požehnanemu amen.

Otče nás tj:

Pjsen: gdle, přiwádnosti a času
se wživatj má.

Skutek Diła Božjho dne Prwnjho
zapsané w 1. knize Mogžj: w 1 kap:

Řekl také Bůh,
Shromažděte se wo
dy kterež sau pod
Nebem, w místo gedno, a wy
kaž se místo suche. Shro
ždění wak wod nazwal
Mořem. Uzrzěl Bůh že to
bylo dobré. potom řekl Bůh,
zplod země Trawu, a bilinu
wydáwagicy symě, a strom plo
dny wydáwagicy owoce podle
pokolenj swého, w němžby bylo
symě geho nazemi, y stalo se tak:
Nebo země wydawala Trawu
a bylina nesaucy semeno, podle
pokolenj swého, y strom přina
segicy owoce, w němž bylo symě
geho

geho podle pokolenj geho, a wyd[ě]
Bůh že to bylo dobre: y byl
wečer, a bylo gitro Den Třetj.

Skutek Tento
Stworenj Dne
řeliho wčiněnem
Patrně w Kazuge co Pán B
ůh zde na zemi, pro Člowě
ka wčiniti ráčil. Gake gem
Hospodářstwi časne, prwe než
li geho samého stworiti ráči
připrawil a zhotowil. A neg
prwe zemi živel lén, Kwod
am rozličnym od Boha živ
zeny. wnitř mnohými a roz
lyčnymi kowy, Kamenjm dra
hym, pokłady wělikymi naplnil
a složil

a složiti ráčil, k slávě své pře
dně, a potom y ku potřebě a
ozdobě lidske. Zewnitř pak
dal gj a přiwlastnil Pán B
ůh takowau Mocc, aby gako
Matka mohla byliny a trávy
też stromowi, a gine rozličné
wrody sebe wydawáti, gakožto
wčinila y tyhned kroztazu Bo
žjmu Dne Třetiho, a wtom
spusobu až do dnes se děge, ado
skonáni světa se dilti bude.

Odtud Nestihla moc, a má
udrost Božj znáti se dáwa, ne
bo gest přediwny Božj Diw, a
Skutek, že takowa Hlohota wělika
ne na skalách negakych ale na
wodach gsauc založená, Nikdež
žadnych stawu a podpor ne
mage pewne stogi, nikam se new
chyluge, ani nezatopi, ač koli
mnohem

Mnohém wice gest wod na Okr-
sku Zemskem nežli země: Hod-
ny Božj skutek k podiwenj w Po-
hožnych křesťánu, nebse tomu
y tj Pošáne kteřiž ty wěcy wy-
slišáti wselowali welmi diwi-
li a ponéwadž gest okrauska-
rssluby, a nanicemž hmotnem
neni založena, tedyť samau B-
ožj mocy gest w pewněna: a lot
gest ta Moc Božj, oniž S: Pawel
swědči: že Bůh slowem mocno-
sti swé wssecko zdržuge, Nebe y
zi du 1 ku Zemi. a S: Peter Božo potwrzuge,
že země nawodě slowém Božim
2 Listu Petr: 2 ka: w pewněna gest. a tento žjwel,
Iotiž zemi, k mnohému w žjtku
Pán Bůh stworiti ráčil: gak k
wydáwani potrawy lidem y
Howadum: o tom Dawid S: wy-
prawuge k slávě Božj takto:

Hospodine

Hospodine Bože Mug, welmi
sy welíky: Welebnost a Krásu
sy oblekl: Kterýž sstlažuges Hory
wysossti swých, aby owocem činu
twých sytila se země: Dáwaš a
by rossla tráwa dobytku, a byli-
na ku potřebě člowěku, aby tak
wywodil Chleb z země. a wino
genž obweseluge srdce Člowěka,
čini aby se stkwěla twář geho
od oleje, a no y Pokrmem zdržu-
ge žjwot lidsky. Gak mnozy a we-
licy gsau skutkowe twogi Hospodine,
gakš ge maudře wssecky učinil,
Plna gest země Bohatstwi twého. Žal.
Ztěchto slow poznáti muzeme, že 104.
Pán Bůh dal, a přjrozlastnil ze-
mi moc přirozenau k wydáwá-
ni wsselikych bilin a tráwy.
Stráwě di S: Dawid. Dawáš
aby rossla

aby rostla Tráwa dobytku:
ale Dj někdo, což to gest někteho
diwného že tráwa roste: ó mily
Člowěče, zdalyž tráwa neni we
likym dárem stwořitele násseho,
neb kdoby mohl tolyk tisyc tis
cu trawu skotu, a zwěři, y gi
nych howad bez tráwy wyžiwiti:
A někdy když Pán Bůh pro
hřichy lidské dopaussti sucho,
že gakož tráwá a gine Cilliny,
zrostu swého miti nemohau,
gak welikau bidu áhlad ho
wadka a lide snasseti musegi:
Proteż y zatu tráwu, giste po
winni sme Pánu Bohu Děkowá
ti: kake na opatrowáni Což
dowěrně zpoleháti: Na kratič
kost žiwota násseho se Rozpo
minati, gakož Dj Bůh: Wsecky
že wsseliké Cilo gest Trawa
a wsseliká

a wsseliká Sláwa Člowěka,
gako kwět trawy, wsycka trawa,
a kwět gegi wssi, gakž gen wiť
Hospodinů powane na neg: a Iza:
w Prawdě sau lide ta tráwa, 40.
ale slowo Páně zustawa na
wěky. o Chlebě Dj; aby tak
wywodila Chleb z Země, a sám
Bůh Dj potrawu geho Hognim
požehnanim rozmnožim, Bude
geho Chlebem nasytim: Zalm
132.

Ktoho wčmese poznawáti,
Dowsske Kudce Boha násseho,
že gakož do ust beřeme Chleb,
a geho požiwame, že tež přigim
ame swatu Lasku Boha Otce
Nebeskeho, za kterauž sme po
winni gemu dobrowěčiti a dě
kowaty, a tež Cižnim swym nu
zným rádi wděliti.

ouřed Dj

O Wine di Dawid: a wino ktereż obweselugе srdce Cloweka totiż, że wielika laska a dobrotiwost Bożj to gest, że pecuge oCloweka žalosti naplnė, neso, Telesnė take y potessiti a obweseliti: O wážmež sobė dráseso tosoto Daru Bożjso, naze, zanėg take gemu wdėčnė dękugme: Strjdmė, a nesowa, sky w žjwati, kledne, wssem za dopusteni nemirne, a zlė teżo daru Bożjso wžjwáni žádati, a giž wice se takowėso Hřichu nedopaustėti, a pána Boha vrežnė, vati, y pożehnáni Bożjso se nezbawowali. Wino gest obzwlastni Dar Bożj, ktery obweseluge negen srdce Clowė, ka Telesnė, ale což wice gest take y Ducha naseho, Kdyż to Napagi Dussi Nasi winem radosti a potėsenim Ducha Swa-

tesso, Ktrże swate Rozsirseni w Posselstwi swem w Cyrkwi zřizenem, obzwlastnė kdyż Napageni bywame zżiwesso Tiem ené Krysta Gežisse, totiż, Krwi Předrahau z Tela geho Negswetegssiho Golestnė wypreswanau, Kobmyti nassich Hřichu, a dosaženi žjwota wėčneho: Ont gest ten winny Kmen, a my Katoleste geho, protož take jako Užitečne Kateleste Owoce dobrych skutku wydáwati, w powinnostech swych hodnė pracowati, Kponėwádž bez neho nic Nemužeme, protož žádegme geho milosti, aby on nás swym S: Duchem oswitil, y Slowem prawdy w wjre posylnil, Dusse nasse Kaine a zižnjwe k mil

a Nawáglost Zywotu wěčnemu,
a potom k sobě wsáwu wěčnau
Pogal: Lodo my y nyni sobě y
wssem modlitbau pokornau
pozadegme wegmeno P: Otcze
Krysta Pokleknauce.

Modlitba.

O Wssegdobroti,
wěgssi a Wssegmaudregssi Ot
če nás Nebeský twa moc
Dobrota, a sskedrost rozprost
rena gest tak sstiroce, že wssec
Ku okrauhlost okrsstku zemsské
ho, a nad y Nebesa přewyssuge,
Nebo kam se koli obwratime, wss
dy wssecko Dobrotau a sskedro
sti twau naplněne byti widime
co koliw gine neb stigeme, a nes
gáce

gakekoli gměni Máme, to wsse
cko knam z twé same pauste
Dobroty plne. Za kteráž to
twá Nesmirná Dobrodjnj ga
ko y zachowáwáu ochranu Ro
cý pominule, a zasstastne w
dobrem zdrawi kcasu tomuto
Gitinimu nás přiwedeni,
My tobě Dobrotiwemu Otcy,
a ochránci swému, Čest a chw
alu wzdáwáme: Prossme
pritom ponižene, aby tauž mi
lost Otcowskau y dale, obzwla
sstne toboto Nastáleho Dne
snámi y s Bližnimi nass
ymi laskawé konati, odewsse
ho zlého cožby nam na Dussi
na Těle y statečku nassem
sskodili

sstodili estlo mocne ochran
wati prácy a předsewzeti nassi
požehnatáti, a w dobrém zdrawi
Czasu wečernimu potessené
Přiwésti raczil. O spra
ce a opatřitely bedry wsseho
Eworu swého, o Patřiz y nasse
lačne a milosti twe žiznicy
Dusse, Rač ge swlažowati Bog
nau rosyczau slowa twého
Swátého, Kirmiž ge y estleb
em žiwym spasiteli náss Kri
ste Bežissi, na pagez y přesla
dkym wojném drahe Krwe sw
aby nelačnéli ani nežiznily
na wěky. O Bežissi wyku
pitely náss prawy Kimené
Winny, dežz nam ať sme ži
we Bázoleszti twé wydawagice
Hodne Hwotce dobrych skut
Eu, abychom stebau žiwi byli na

byli na wěky. Hyředob
rotiwy Duchu Swátý, nauč
nás z Kralow a Kniti Pol
nisso poznawati wélikau
Maudrost a Dobrotu Bossau
Wšitom také rozwažowáti, ži
wotá nássebo Kratičkost y
wélikau nestálost, astoho ni
gce o sobě smysseti, s zémsky
mi wěcmi se nepogisti ale wždy
k nebesskym tudež ty přebywáss,
wěi, mysl, hrdce, a ducha na
nassebo wždycky ať obracyme
k twé milosti Hastně setam do
staneme, a stebau ówelébná
Trogice Swáta na wěky pře
bywáme, a tebe s Angeli Swa
tymi wzelebime á Chwálime:

Prosymeť wždy ponižené,
wssiž Rutu swau odtrannau
nad Cyrkwi swatau Ewau, a
nedo Hausstég orepřatelum y

w Krutnym aby gi plenily,
kazyli, ale rác gi pozednal
a wzdelawat wernymi sl
zebniky swymi, deg at wsseck
kwogi werni Otitele slauzi,
gmeno twé Swaté Oslawugi
ocrácyz to wcinili Otce Syn
y Ducku swaty, gediny wecny
Pane Boze pozednany na we
by wcku Amen * Otce &c.

wersse
zpisne, gak zizyes wod
zada gelen zizniwy, gha, pomoz si

No Otce nas genz w nebi bydlis,

X. 18. Ale prosym rác gesste zizil

Strana 621. Pro gmeno swé mne obzizyl, a
manzelkau mau y s Dzitkami
rác oyatizi potrebami, galos ay
til Samárzi, kdyz hladmely m
dj nazi.

X. 24. Kazdy Kresstian daufeg w Boha, on
dazozednani mnoha zizwnost pra
wed Spravedliwe, clowecg zizot sw
stizliwé, aplin gebo pizstazani
budes mili pozednani.

Skutek Kristta Pana dne
Nuternido zapsany od Swa:
Marka 15. kap:

Wzedlnicy R-
ano gdauce, N
zikli mik an
secki hned z
korene kedy
zpomenuio Peter rekl: Ge
zisswi, Mistre ay gak mik
terémuz sy zlorecil vsecki.
odpowedew Gezis rekl gim:
megte wziru Bozi, nebo Amen
prawim wam, ze kdoz by koli
rekl Hore tato, zdwizni se a
wrz sebau do more, a nepo
zyboual by w srdcy swém
le werik by ze se stane, coz

Což kdy dj, budeť gemu tak
cožby koli řekl: Protož prawi
wám, začež byste koli Modle
se prosyli, werte že wezmete
stane se wám: A když se posta
wite k modleni, odpauštegte
mateli co proti komu, aby
Otec wáš nebeský odpustil
wám hřijchy wasse: nebo ge
liže wy neodpustite, aniž
wáš kteryž w nebesych gest o
pusti wám hřijchy wassich.

Klauzj wélmi y nám kspasy
kedlnemu wzjtku, a bychom
nawčili se gak se při Modlid
kacb nassich chowati mame,
chcemeli aby kwyslichani při
chazeli: nebo napomina kry
stus Pán negen wčedlniku
swých ale y nás kake: neb tak
dj: Ato wám prawim kdete: Matt.
napomina gak přednj kwiře 13.
druhe kodpustenj chližnim. že ne
wyknutedlne gest přimodlibe
potřeby wiry, sliselisme: nebo
bez wiry nelze se libiti Bohu.
Kterážto wjra když pochazy z
srdce upřjmneho, činj prozby
a Modlytby nasse Bohu přjge
mne, y tak mocné že skrze D
blaky až w Nebe přednjho
ho oblyčey Božj proraži, a oč
prosime

a oč prossyme w gedo miloſti
koſte ſtrze mocnau přimlu
wu gedinkeho naſſeho oro
vnika Kryſta Gežiſſe, ſkuteč
obdržeti můžeme. Tam Dá
čuch ſe oſlaſuge ſtrze pro
roka Slawneho K: Dauida
řka: wzywey mne wden z
trauceny ſwe, Já te wy
trhnu, a ty mi wzdáš ſl
leni. y kdoby nemel ſe na
tak Miloſtne kdyby Bož
wpuſtiti. Nebo kdybychom
prawdomluwnym ſlybum
Božim ſe nedowěřowaly,
když to byle znameni pra
wé a žiwe wiry, a neb ke
by mohl říci že gedo mo
kby tudau wſyſſany.

Zak. 50.

zpřed

zpřednicz zagiſté Artykułu wſi
ry Křeſtiánſke, geſt tento geden,
ſlybum Božim ſe dowěřowati, a
wědeti, že dwerě Miloſrdenſt
wi Božiho wždycky gſau oden
řene, a kſpomáhani nám že ge
ſt wždicky hotow. Anepocdyb
ne wěřili, že nás w Kryſſtu ot
nu ſwém miluge, a nic odnás
nežáda, gedine abychom ſe we
wſſech naſſich nedoſtatcych a
hřiſach Kněmu ſamemu wzne
menu Syna gedo mileho ſpa
ſytele naſſeho Gežiſſe Kryſta
wſtkati nebo on ráſſi nedoſtate
čnoſt anemožnoſt ſám za nás
dopliniti ráči, ale že proge
ho přimluwu a zaſlubu, nic nás
neodlaučí od Lásky Božj ktera
ſt w Kryſſtu Gežiſſi Pánu na
ſſem. přiſtupmež tedy ſmele

Žid. 8.

w dauſanim ſtrůmu miloſti, a
tyčſom doſáſli miloſrdenſtwi, a
miloſt nalézli ku pomocy wčás
přiſodny. Zo ogedne wěcy kratce
bud powědino.

Druhé, že potřeby geſt při mo
Hrdé aby ne wšnéwem a zloſti bi
dce naplněno bylo proti bližnim
ale láſkau wroátau zapaleno bylo,
tak aby ſe prwe ſbližnim smířil
gemu geho prowinění y roſſeliku
neliboſt kněmu mage odpuſtiti
hledél, ato z hrdce opraudowého,
gakž Kryſtus Pán napomina, a
negen wſti toliko, gakž mnozi ga
loui křeſtiáne obyčeg magi
odpuſtiwſſ mu ſyc, ale wſſak w
to co mi wčinil nezápoměnu,
Ale co ſj Kryſtus Pán: zeſtliž
wy neodpuſtite z hrcých wáſſich
aniž Otec wáš nebeſký neod
puſti wám hřicha wáſſich.

Ale gak poznati geſt tato po
hrůžka ſpraweddliwého Boha na
ſſeho, wlekněteż ſe wy zarýtého
hrdce tuwdoſlawcy, a wſmyſlete
ſobé: nebo w kterém hrdý Pa
nuge hněw, nenawiſt, ne láſka
wſtem konečně přebywa Duch
zli Ďabel, ane Kryſtus a Du
ch geho dobry, protož bez Kryſta
abez Ducha geho žadny nemuže
ſe líbiti Bohu: a duch Božj z
gewně poklada za wraždu ka
ždemu kamenému, kdož nenáwi
di bratra togeſt bližniho ſwe
ho. 1 Jan 3.

Znapraw nugmež pro bo
ha, a rozkáz geho ſkády napra
wugmež dokudž čas geſt, neb
takto dj Slowo Božj: wegdi wdo
brau wůli ſprotiwnikem ſwým
dokudž ſi žiw, nebo tám po ſmrti
již času žadného nebude kſm
ireni

k smirenj. Byť nám kreba w bi
žni náš w skodil, my předce
příčiny k smíreni podati zhledmé
nechcely on, my w srdcy gemu
odpustme, tak rozkaz Kristu wy
konáme, wůli Božj naplnime,
Boha tak k sobě milostiwého, a
a swědomi pokorného dogdeme
a gsauce k tomu sami od sebé
welmi nedostatečni, za pomoc a
dar Ducha swatého P: Z: wždy
cky modlitbami ponižennymy
žadat sme powinnj, Kto zyni
wčinjme srcem skrauseným,
a Duchem ponižennym wyhoneg
me we gmeno Otce a P: Gežjsse
Krystа pokleknauce

Modlidba.

Wssemohaucý
wěčný Bože, a
Otče, genž ty zpi
tatel srdcy a led

zkedwi, a saudce wssech myssle
ni naschich, Kterýž w sstko wiš
a znáš, prwé než se stane, kobě
gesto wyborně powědome, kterak
my bídni tide nedbanliwosti s
wáu sami sebe wědugeme, a sobě
welyce sskodime, když opauste
gice přikázánj twá, modlitby
negen zanesskáwáme, ale net
ak ge gak sám ty přikázal, ge oblibu
geme a wykonáwáme, kdyby twé
prawdomluwné, a potěssitedlne
wlecskost w wozugeme, a zanic
pokladame. protoež ty nás tak
kwziwáni sebé přisně dosaniš,
ano y kratkému modleni skrze
Syna twého mileho dostatečne wy
wčowáti neobmeskáwáš, nebo
sy milownik stworeni swého, za
kterauzto welykau lasku twáu my
tobě wzdáwáme čest a Chwálu,
ten

Kež y zaſto, že ſſ nás žné pominu,
Keſo, odewſſecs neſſtiaſnýcs přiſ,
od, ktereż nám na Dussi naſe
ſe y wſſecs wěcý ſſkoditi mohli,
miloſtiwě opatrowal, a ſſaſu ſ
mnoho wečernimu wezdrawi ſo
chowati ráčil, Sláwa y Cſwal
Budiż z miloſti twé. Proſſmé
pokorné tebé ó Otče náš, pro C:
Kriſta ráčiż nam odpuſtit wſſec
ka naſſe prowinenij předeſſla, gi
chż ſme ſe myſſlenim žeſy, y ſſku
tečnym činěnim proti tobě dopu
ſtily, ó odpuſt aneiſzpomineg nám
gics nawěky. oſſlet nás dary Ducha
C: abychom, w Duchu a prawdě, w
nepochybne wiře a pewnem dau
ſſanj, wždycky před Obličegem twým
C: ſe poſtáwili, y ſſale w Poſáni pr
awém měli w přjmnau láſku k
bližním ſwým, ráči gim odpau
ſſteli zſrdce w přimneſo, ſſat a
bychom zač koli kdy tebe koſſe
wiſſ

wěſo žádamé, dowěrne bezpochy,
bowáni, očekáwáti, y ſſtiaſtně do
žiti mohli. Budiż nám toho no
cý přitomen, miloſti a ochránau C
cowſſkau, y Stráži C: Angelů aby
chom od Ďabla, wſſ chraſſtnych,
náhle ſmrti, a wſſeho zlého ſauce
zachowáni, my zatwé neſtiſtemi
koſſrdenſtwi knám prokázane, rozdá
wáli, Djki, čeſt, a Cſwalu, zde w
ſtato ſmrtedlnoſti, y potom w wěcne
radoſti, na wěcne wěky: ó wčiniž
to pro Krýna ſwého milého ſpaſytele
naſſeho wěcné požehnáného Amen
Otče náš ꝛc: Wſſen: ach gak wſſecko
přediwne

Weſtrcdu Rano Prwni Žyden.
Skutek Djla Božjho Dne Čtwrtého.
zapſane, w 4. Knize Mogž. kap:

Wět Řekl Bůh
Budiž Swetla na O
Kloze Nebeſke, aby
Gdé

od dèlowáli Den od Nocý, a
byla naznámeni, a rozmèr
ný Casu Dnů aleb: a aby swi
tila na obloze nebeské, a oswè
cowálá Zemi, a stalo se tak:
y wčinil Bůh dwè Swètla w
élyká, Swètlo wètssi aby zpu
sobu držélo na dnem a Swè
tlo menssi aby spusobu dr
žélo nad Nocý, tèz y hwèzby,
a postáwil ge Bůh na Oblo
ze nebeské, aby oswècowála
Nocý, a od dèlowala Swètlo
od Tmy: a widèl Bůh že to
bylo dobre: y byl wèčer, a
bylo gitro den čtwrty.

Z Toto Zak wel
Iko skutku Boží
ho podawa se ná
m opèt přičina, a

aby chom znali moc, maudr
ost, a dobrotu Boskau: neb tak
am mluwiti ráči P: Bůh
wozdrwihněte w zhurů oči wa
sse a wizte kdo to wssecko st
worił, należit pak nám ti
dem nestoiło gen diwiti se
skutkum Bożym, ale take
Maudrosti a dobrotu Boží, c
hwalowati a zwelebowati po
winni sme. Take z těch Swětel
nebeských, w čemse přednè
Znáti Pana Boha, że gest
Swètlo prawe wnèmž zadne
Temnosti hřjchu, poblauze
ni, nedokonalosti, zwi oblam
ání neni, ale swètlo wssecko
oswècugicý y wsselyké Tagno
sti wrdečný swatrugicy, gasneg
ssj Tisyc krat nežly Slunce

aže on

Aże on gest wssech nebeských
světel, y Stwořitel, y Zřidytel, a
Spráwce w mocy swé ge mage
protož skze ta světla nebeská
chce nás P: Bůh přiwesti k mi
lowáni sebe, poněwáž světlo
toto genž gest Stwořenj Božj
milugeme, čimž wice a nade
wssecko twoa to wečne nestwo
ne Světle máme a powinni
sme milowati, a newymluw
nau moc ~~Bůh~~ maudrost a
dobrotu Bosstau zwélebowa
ti a oslawowati. přikladem
těch světel nebeských, nebo bu
odnich toho wyhledawa owsse
mť kedy odnás to miti chce
Jakož od Stwořenj swého rozum
nego. Dále, wčme se stech
Světel nebeských, žiwota

Bohoznému a přikladnému
Aať Swěť Světlo wáse před
lidmi ať widj wase dobre
Skutky, Slawi otce wásseho
genž gest w nebésých, Item —
Swěťte w prostřed Narodu zle
ho, gako Světla na Světě, slowa
žiwota zachowawagice.

Zwěti, znáti máme ato,
ta světla nebeská Gasto ta
pokut atrestáni Božich, pro
prawosti a hřichy lidske, když
Světla swého newydawagi ale
atmela Bywagi, a gako Kazáte
a Slásáteke pomst Božich by
agi. nebo takowe zatmenj po
hu Božj, a wecy Skodliwych
dem Zwiratkum y wrodam
mskym bywa. Čimž nás na
minági tupolání swatému,

a k opravdowemu hledani P: B
Emilosrdenstwi a slytowany, a
na sebe zboha vice nespoléwati, zb
zemely takowych metel Bozie
a pokut hroznych v giti. Zat
méni tecs swetel nebestych,
znamena take, zatméni wsi
ni wsudcych lidskych, kterez
stka zoso prawého a podstat
ho, kterez osvecuge kazdého
owéka, totiz Krysta Gezisse,
wniti wsudcy svém, nemag
jeho samého za spasytele, a
kupitele svého neznage, a
vice temnosti a bludy Anty
Krystowy smilugi, a skrzto y
cné zoso tvétla wslawé ne
bcské se zbawugi. Naposledy
vcme se znati z slunce, zas

zaslubu dustognau P: Gezisse
Krysta, kterym geho se wztahu
gicy,: gakoz Gs Prorok: wam kte
rzy se bogite gmena mého, vzeg
de slunce spravedlnosti, a zd
rawi budeta na papruskych ge ho.
a sam Krystus P: mluwi,: ga
gsem swétlo tvétla kdoz mne
nasleduge, nebudes choditi v
temnosti, ale budes miti tvé
tlo zywota. Jako by rekl: pone
wadz slunce zeleznego zadostiwi
gste a wgeho swétle zadostiwi a
zwlasstni libost mate, nadto mne
tvétla lepssiho, nestworeneho, mi
sli a tvorce lidske osvecugicyho
oblibugte, a mne zde v zivote,
atak budete miti znamost bo
zi, naniz wecny zywot zaleji:
aste znamosti bozi, wslawugme se

se w Následowáni P: G: Krysta
gdauce zanim cestau vstau st
ze mnoha sauženi a protiwen
stwi, nezskorssugice se proto n
dnim, ale wérnj zustaňme g
ma v wiře a milowani: zto
so w nadegi se vtrzugme, že
take nás zasebau přijwede do
wy Nébeské, abychom tam sním
nawěky přebywali. A ktomu
gest nám welice potřeby, modli
deb častych a horliwych, záda
gice P: Boha, aby on nás Du
chem swym S: oswecował, zte
mnosti bludů a hřichu wywodil
abychom gakožto Dýnowé Swětl
wzdy hognégi prosspjwali w mi
lowáni P: Boha y Blyžnich s
wých, atak w pobožnosti Kwáte
wzrust brali, a w tom dobrem
až do Smrti setrwali: Kožo sobé

bé y Hned, nyni Požadegme
společné, Srdcý ponižennymi, we
menu P: naseho G: K: pokle
nauce takto se nabožne, y duw
erné modlme se:

Modlitba,

Dý gasiregssj
Slunce Straweh
Inosti Páne G
ežissi Kryste, Děkugeme Kobé
z Srdcý w Děčnými, že s nás
Nocý pominule, tak milosti
wé oderssebo zlébo zbránil,
a ktomuto Xánimu Času we
zdrawi nás docekowal, a dw
etlo Dnessnj mile nám spa
třowati dal, nakterez otci
ma swýma patřjce nemužeme

nežli

Nezli wssemohaucnosti, a wel-
ike maudrosti, a dobrote twé se
diwiti, a tebe zpredziwnych twých
skutkuw oslawowáti: odobry a
maudrý Páne, prosýme oblibiž
sobe ty Chwály od nás Chwá-
la y Slawa, Cest pozehnanj-
budiž. Otcy y Synu y Duchu
Swatemu gedinem
Bohu pozehnanemu a
wecy.

Prosýme Tebé pokorne Pán
Bože náš, nauč nás z tech tw
ych skutků, dobrotu a lasku twá
Gnám poznawati, a přiwedi-
nás Gmilowáni opraudowemu
tébe Swětlá wečneho, pomoz
iž nám od temnosti Bludu a
hřichu Ktobé Swětlu přegásné
mu obracenu byti, awšem Swé
tle gakožto wedne poctiwé a

a pobožné choditi, Ked a spraw-
ugž nás Duchem swým Swatým,
abychom hřichy naššimi Zatm-
ivání Swětel Nebéských, y ow-
šem pak tebe Swětla neiwšse,
chtilegšího přičin nepokytow-
ali, a tudy pokut Časnych y wě-
ečných sami nasebé newlozowa-
li, nýbrž Časné prawým pokáním
spraweduý hněw twug předs
azegice, tebé Swětlo wečne nig-
dy wyce nesněwáli, ale tobé,
gi wšecks swých prácecks zači-
nani y dokonáni w žádycky ney-
wětssi Ktobé Slunecý Spraweds-
nosti swé zřenj magice, y potom
wnebj na Twau přegasnáu Tw-
ari w Slawě wečně patřiti mohli.
Prosýme tebe Nebéský Otce za-
wrchnosti Křestiánske wissi pro-

prostředni y nissj y nássi Doma-
cý, ráčiž ge Duchém swým twa-
žým zprawowáti, skrzně Lydu kře-
stianskému pomahati a ochra-
niowati, ráč gegich rády a w-
mysly dobre zprawowati, tak a-
by to wssecko což by se stráu B:
wůlý srownawalo, gméno twé
welebilo, Cýrkwi B: a obcý kře-
stianské k dobrému bylo prospěšné
gednati, y stiasně k potěšenému
mu cýli w twé pomocy bosské-
přijmesti mohli. Ráčiž zdrzowá-
ti zlost a wtrutnost zlych, kterjž
by malickému stadcy twému
sskodili, bylau ráménné
swého skýbati, y Hruzů gména
twého na gegich zatwrdila wůl
pausstěti a předěsyti, tak aby ko-
wice se pod mocnau ruku twau
wůli twé bosské powolni byli.

Deg Pokog ó Hospodine Cýrkwi
swé a wssemu Lidu twému, na
tebe a twau pomoc očekáwagi-
cýmu. Ráčiž nás také žádosti
né odewssech zlych Dussi y Těla
sskodnych wýjmod Djtek y Cizzi-
ch násich mocně ochraniowati,
ku prácem a newssem nassem
dobrém předewzetj posýlowáti —
a požehnání swé na wssem sstá-
ře wyléwáti, a wdobrem zdrawi —
času wečerniho deg nám docek-
ali ó ráčiž to wsse w čjnitj P: B:
náš pro gméno swé B: Amen. Řeč:

Jez nastrance 1256. Wssem, Jez nastrance 1248
Osstatce Spráwedlnosti ze

Westredu Wečer.

Skutek Krysta P: Dné Stře-
dniho, Zapsany od B: Jána
Před Swatkem pak wel-
konočnim, wěda Gežiš že při

že přišla Hodina geho, aby šel
z tohoto Swěta k Otcy, miłował
swé kteřiž byli na Swětě, až
do konce ge miłował: Ježt
Gežiš w ředlnikum swým, wie
že po dwau dnech welikánoc
bude, a Syn člowěka zrazen bu
de aby byl w křižowán: Tedy še
šli se Biskupowé a zakonicy, y
starssj zlidu na Syn Biskupowy
kteryž slal Kaiaffaš, a radilyse
gak by Gežiše tagně gali aza
mordowáli, ale prawili ne wden
Swátečni, aby snad nebyl rozb
rog w lidu: Tedy odšedł k Bis
kupum geden ze dwánácti, kte
ryž slal gidaš Skariotský,
a řekl gim: co mi chcete dati
a ga wám ho zradim: a oni w
ložili gemu dali třicet stříbrnich

stříbrnych a odtu hledal
příhodneho času aby ho zradil.

Když byl Pán Gežiš
přišel sedmý Den
před welikonocý do
Betanie, maje puk
mile od Gerusalema ležicý:
žeto přiwětiwost Betanskú pro
kázali, a wečeři w Domě Simo
na připrawili, nic na Mandaly
newážné nedbagice: ku P: G: pu
kázal moc Kostwi swého, že wě
děl gakož to wssewědaucý Buh,
negenom to že se ogěstj geho aza
mordowáni, Biskupowé, a zako
nicy radily, ale pozrada swém
gidassowi, že giž s žídy smlau
wu učinil, y peníze přigal
a by gim ho zradil: wssak po
slussně a dobrowolně ké obsaw

oſawné Smrti ſe připraugagic,
včedlnikum ſwým milim o tom
předpowidal: žaloſtné to bylo,
wlaſtnimu Narodu ſwému ge-
muž tento Nebéſký Pán mnoh
dobrého činil, w nenáwiſti w
ražedlne, a woſtliwoſti byti, o
wſſem pak žaloſtnégſſi wěc by-
la, odwlaſtniho včedlnika ſwého
přiſobě tu chowánému, za Mal-
zýſk koliſſ groſſu ſtřibrnych
prodanu a wruce wražedlným
geho nepřátelum wydánu by-
ti. A wſſak wſſecko to dobrotiwy
náš wykupitel prowáz dob-
rowolně ſnáſſel. ač koli pak
Zidaš zradce P: ſwého ktomu
nepoſſlechetnemu ſkutku žad-
né přičiny hodné geſt neměl,
ale zlý Člowěk wzal gi ſobě

zwěcy dobrych, koliž zpři blyže,
ni ſe Páně k Geruzalemu a w-
lidnoſti Páně prokázane w Bet-
ny: gdyž Maria wrauc ku P:
ánu G: miloſti: magice nado
bu Alabaſtrowu maſti drahé
znardu, wylilagi naſtawů ge-
ho když ſedél za ſtolem, tak že
po žele a rauchů geho rozplyn-
ula ſe až do noh. ktereż ona pad-
ſſi kzemi wlaſſ ſwými wytirala:
ré maſti wuni naplnila Dům:
Samemu nepſtaſtnemu Gidaſſo-
wi, nedobře to wonělo, ktenyż oto
pſtaſti začal, y gine powodě po-
aſſl, že ſe ſtála ſkoda, a ſtrata
daremna tak drahe wěcy, žeby
maudřegi byla včinila Maria,
aby ta maſt byla prodala, a gim
penize do mesce dala, wſſtrag ic

Zhude, ale to wsse Nawtelné,
Nalesstné a pokryté bylo, neb
nestat o zhude weci mél, ačkoli
se tim zastiral w swem rzeka-
ni, ale zlodeg byl a z mésce swe-
swéreneho wkradal, do kud sa
dabelskym slipem prokladého
tatomstwi ranén, mislil hned
gak by sobé to y hned wynahra-
diti mohl, Což dabel wida-
wsse gesto naplnéne tatomst-
wim, zlosti, nenawisti, a mstite-
nau zadosti, hned mu cesty kto-
mu zlemu skutku podal, a do s
rdce to, aby Pana swého zidum
prodal, nebo w kterym srdcy z
kowe zle se zlisne, tu giz Duch
S: znésto wystupuge, a dabel s
wug byt sobé wném osobi, ach
nesstiasny tatowy Clowék. zt
ho giz poznati muzeme, gak ne

nebezpecna wec gest dopaussté,
i se w srdcy Cisnauti necistym
myssenim a wnuckanim toso-
ssiwe Zenesstnika dabla, kterýž
gak kteréso Clowéka k gakemu
koli hrichu naklonéneho byti
zna, y hned neobmesska On,
m y noczy wssiowati, zdaby mo
l Clowéka podwesti, a tak do swy
ho tenat kapisti. prolož slussi ka
demu Krestianu wérnému,
nad sebau bedliwu byti, srdce
své missenimi cistymi, a dobrý
mi naplnéne miti, w swáte po
bognosti, w wiré lasce neobla
dowati, krziwdy a wsselika proti
enstwi Bohu kterýž spravedliwé
naudi porauceti, a wzdycky dobre
ho sbédomi ostrzigati, Krysta Pa
ssiele rasséso sstepege nasledowati,
eso se stále a wérnie pridrzeti, po
lussné ~~poslussné~~ dobrowolné gili,

gisti, ocbotně tam on koli nás
wede, ty na smrt było przo zgme,
no gebo, nic se nezpečowati, wěd,
auce że słowa żiwota wěčnébo
ma, a kdo přinem až do konce se,
trwa, ten zpasen bude: Tak ži,
nil tento náš mili zpasytel,
wěda że ho smrt očekawna a žiw,
težka w Jeruzalemě čeka, moha
v gisti wšak šel tám, wěda že
ta gest wůle Boži, aby Duši swau
położil w obět za Hřich: gemu za
tu tak přewelykau laski tnám
Křesťanym prokazanau srdcem
wděčnym wždycky dělugme: A
ta ku potěšeni mějme, poněwáž
Kristus P: od swébo wlastniho
služebnika takowau nesslechet
nost trpěl, nadtim se nekor mut
me, když se nám odporně wede,
ani když se nám odtěch gimž do
bre činime, zlau odměnau wyna

ynasrazuge, neb ty takowé krivdy,
do ekce prawym nasledowniken
Kristá P: tyti, snasseti musy trpě,
liwé, ješlice se dawnau mili od,
latu Hognau w Nebesych.
Pána Boha tedy wždycky žadegme,
by on nás sam račil zmocniowati
dobrém, stalosti v wiře, trpěliwo,
sti w zarmucených y potěšeni doda,
ál, a nedopaustěl nám wlečky a
tyka dablowy v padati, ale zrosse
tych gebo pokusseni wyswobozowati,
zteto bidne smrtedlnosti do swé w,
ne slawy a radosti pogiti račil.
alo se y nyni P: Z: w ponižennosti Du
ha nasseho pomodlme wegmenu P:
tleknauce.

Modlitba.

Miloserdny a
Wšemohaucý
Boże spasytelů

nár Kryste Gežissi, ktery
Gidassowi zradcy swému pro
nár kwečnemu wežení odda
k smrti prodati se dopustil, a
m žudy wečnau swobodu zp
sobiti ráčil. Dekugemeť Bo
čně zatu lásku twau nám
hodným prokazanau, kterež
nám pro spaseni naše z
li wé milosti swrchowané do
ázati ráčil. Wyprosime tebe
ney milegssi wykupitely, ráč
nam to dáti skrze Ducha swé
kwatého, ať sobě te twé veli
milosti dnaze wažime, gi
ni glauce, wjrau sobě gi pra
au přiwlastňugeme, o nedopa
ěgž abychom od swrdce tob
elneho, ešti, slawau, bohatstwim
nenassycenau žadosti pěnež, an
gak

gakym koliw spusobem od nebo
edenu byti měli, nybr poslug
nár Duchem B:, abychom tebe
spasytele swého wice a wice po
znawaly, w tebe prawe wěřili
tebe nadewssecko milowaly, te
be stale se přidrželi, proť Pán
mileho wsselikau pokusu zlého
swěta radi snassely, ztracku
lidskych se nebali, tebe směle a
w dostatně wyznawali, ktrym
swatým w trpenim se přiwčá
mowaly, a sstastně w dobrém
až do konce setrwaly, a pozdeg
sm ponižen, dosšli z milosti
twé slawy wečne, a to swého
předrahého zaslauženi. Deku
jemeť tobě y zalastawau od
tanu dnessni, a přiwedeni nás
wezdrawi ke času tomuto wečerni

wečernímu, ó račiž wyliti
Hogne swé požehnání na prá
ce naše, winy a hřichy nám
nahodile račiž milostiwě nám
odpustili: Neopaustěgž nás
ý dale pokornè tebe žádame,
Chrán nás také y této noci,
y bližnich naších, se wšemy
wěcmi náležitými od tsvé milo
sti w dělenými, sesli nám B:
Angeli, aby nás od Dábla,
hříchů geho, sna strašliwych, a
wšeho neštěstí ochraňowali
dey nam bezpečnè pospati, a w
zdrawy zano powstali: o wči
nižto Wasytely náš Páne Je
Kryste, prosiwe zanás dosti wči
něný Amen. Otče náš

Pisen tato:

Pisen tato: Umučený naššeho J: C:
začni [illegible]
y každá wěrna Duše. V. 17.

We Čtwrtek Rano,

Prwnj Tyden. Wkutek Djla Božjho, dne patého: Zapsa
ny w 1 Knize Mog: w 1 kap:

Řekl geste Bůh, wydegte wo
dy hmyz duše žiwe wšog
nosti, a ptactwo ktereżby le
talo nad zemi, pod oblohau
nebeskau, y stworil Bůh, wo
ryby welyké, a wšelikau
duši žiwau hybagicy se,
kteraużto wšognosti wydali
wody, podle pokoleni gegich,
a wšelyke ptactwo křidla
magice podle pokoleni geho:
A uwiděl Bůh żeto bylo dobre:
y požeh

y Požehnal gim Bůh řka: Plo-
dtež se, a množte se, a naplňte
wody Mořské: Ptactwo ať
se rozmnožuge na zemi: y byl
wečer, a bylo gitro den Pátý.

Předwzzy Pán
Bůh w Maudrg
sivé, wokazal se ti
mto spusobem, že nech
tege mitj prazneho widěta w
woreneho, ani kterého dilu
částky geho, wssecken naplni
swym stworením, a wyměřil ty
a mistо, gedne každe wěcy stwo
řene, až teď tak tímto stwoře
nim dwogim, naplnil wody y
powětij: rybam w wodach, ptac
twu w Powětij, misto vkazati ra
čil, aby wssudy wssecko stwořen

stwořeni Nebéské, Zemské, y Mo-
řské slawilo Boha Stwořitele swého.
my z toho skutku Božího welikého
znáti máme, gaky gest wžitek z
yb. gest pak, prwni wžitek, sláwa
Stwořitele swého aneb gegich
a wssech wěcy včinitele: dále
mi pismo dj: že Hospodin wsse
cko včinil prosebe samého, a
wo wůli geho wsse stogi, cožko
li stwořeno a včiněno gest: Prwní
Druhy wžitek zyb gest, kupo
rmu lidem stwořeny sau, gak
ž pak tak se děge, a lide negen
wod menssich gako zlost, zpo
roků, zybniků, a gezer, ale y z
more, rozlyčnych dostawa wagi
a užiwagi.

Třeti wžitek zyb gest ten
e sau ozdobau wod, nebo ne
měli pusté a prazdne wody by ti
ale

wody byli, ale gakož Bůh ma-
Engeli wsobě: Obloha Běhy ne-
beské, a swětla rozlyčna, powě-
tří Ptactwo letawe, země, Lydi,
Howadla, Stromowi, trawu: Zá-
wody magi wsobě což naležj
žiwel należj, totiž ryby rozli-
čne, a mezi wšwem pokolenim
wšeřej rozhodnosti welikě, wywol
čuje, gak se to zřetedlně wyde,
že mnohem wětssi gest počet
ryb w wodach, nežli ptactwa
w powietřj, což znati mame
y to, že chtěl tomu Pan Bůh,
a chce, abychomse y zdecs wě-
čných žiwelnych poučowaly dob-
rému, protož di, zeptegse Bůh
ar Howad, a nawčitě, a nebo
ptactwa nebeského, a oznam
tobě, anebo rozmluw se s zemi

zemi a powčitě, ano y ryby moř-
ské wyprawowadi tobě budau:
počinás ryby temno wěcem.

Poneyprw znati moc Božj
welykau, maudrost přediwnau
a dobrotu Nesmirnau.

Podruhe chwaliti Boha z
stutku geho přediwnych, ponč-
wadž to y ty něme ryby čini-
spusobem swym, giž chwále,
ni Boha w: Dawid napomina
prawě chwalte Hospodina w-
elrybowe a wssecky ~~a wssecky~~ m,
orské propasti: owssem to člowěk
činiti ma, proto že se mu tomu
hogna přičyna podawa, atež
předni byti ma, mezi wssechně-
mi Božimi Twory, Boha stwořitele
ele swého, chwalyt a nad gine
oslawowat y welebit.

3. Původu ptactwa prawi

Prawi řeč Wáška, že sam P: B: prwnj od ptáctwa, řeč gako kdyby chtěl říci, onèmž řekl: Ptactwo ať se rozmnožuge nazemi, gakž se stalo dège, nebo ačge lidé wždycky, takỳ ginak lapagi, a kuzil, ku obracegi, a wšak ani ryby w wodách, ani ptáku w powětrj, na zemi rozmnožených wylapali a wylowili nemohau: zgewně tak mohúc říci, že ptactwo wšelyké letawe, rownè gako ryby, zwody gest učiněno: zpozdily tedy ne rozum gest některých lidi, kteřiž postnj dni rybu gedi, a ptactwa wžiwati nechtěgi gako z gednoho prwnjho a zgednoho materije gsau, gakž ryby tak y ptacy. a že dobrý a wýborný

Gyl

Gyl byl, stworenj Ptactwa toho swědectwj wlazuge: Nebo widěl Bůh wssecko, ptactwo že dobré gest učiněno: Anatomto swědectwj kazdy dosti mysli muže. Y take z stworeneho Ptactwa, zemena tito užitkowé mohau wyhazáni býti. Předně, čest a chwala Božj, zdat diwneho stworenj, a dara gemu wděleného, aby mohli hlasitě Boha chwalit, wroztyčnicz gegich zpěwnych ame, kodygicz.

Druhe za pokrm sau lidem dany, wroztosslnénj přirozeni gehoo, wroczut zwlastnj libosti člowěka

Třeti, krotkosti a potěssenj člowěka, aby gey ptáckowé obzwe, welowaly, a zwlastě, zdaj nekterymi přirodnymi, wssechstile a libě wo

prospěwagic, zdoske hlasy y wně
nim y ličbosti přewyssugicý.

Zdosoto ptactwa nebeskeho, kte
me ználi,

Předně, moc Božj Djwnáu, že
ptactwo takowe zbyte, a ledaw
včiniti račil, gesto žadne gine
stworeni živelne zdosoto nemá
aby se tak wznasseti a letati mů

Druhe, maudrost Božj welik
au, gakož w rozdeleni ptactwa n
beskemu, w mèni rozlyčnych dr
wu, taky wozdobeni gich w ssk
stilau barwau a přelnym peří

Třeti, Dobrotu Božj, gakož
Kristus Pán Dj: gakž kdo pta
cý nebesstj, nesegi ani neznau
ani zdostodol nesshromažďugi,
a wssak stec nebeský krmj ge,
čim wice wám to činj, o male

male wjry.

Čtwrte, wstawičnemu P: Bohu
chwaleni, ponewadž ptačkowe poč
ná na Dsitánj, až do wečerá, a ně
terj w času ročnjho, chwáli a oss
wrugi zpěwy swými Boha, a tak o
ssem my lide to činjti máme,
kauc Twor rozumný, a chwale bo
ho stworený, radi wsselykého času
ssobotnj čjti máme. Obzlasstne
tak znekterych ptáku, gest se čemu
naučiti napsledowáni, gako dirkáw
dj, wči nás Božjma opatrowáni
nali, a tak w potřebách swých, kte
mu se přitkáli: Žeráb wči nás be
dlnosti a opatrnosti, kterjž nedo
bito neobmesstá času přjletu swého,
ale gdyž se wnocy wsádi na odpoči
wáti, wzedne noze drži kamenek,
gestliby wsnal, aby wycsle gedo ssu
stem

sſuſtem zbuzen byl, ſaſ y my zp
ati máme, čás kuprací, zředn
wſtaženi P: Bohu, nezanedba
wagice čaſu přihodneho, y wno
často na Pána Boha zpomináj
gic, a gemu ſe poraučegic, ſaſ
y připrácý a zimuſtcé Řeleſne
pilnu a bedliwu býti, nemaři
ce čáſu buď wzabalce, neb w
ſwětſkych a Řeleſnych roſpuſtil
ſtech, wědauc že P: B: přikazal
w potu Twáře Chleba ſobě doby
wati máš, a pracugic zřizeně p
ženani Božiho ſobě žadati a o
čekáwáli. Čáſi wči nás wdič
noſti, a odmeřowati ſe za dobro
diňi, nebo oni ſtaré ſwé Rodič
Ermi, y přenaſſegi zmiſta na
miſto. Holubice wči nás ſpros
noſti, trpěliwoſti a ličhoſti, glauc
bez žlučí zloſti a hořkoſti, čemu

čemuž y Kryſtus P: wede, buď
e ſproſtni gako Holubice. Orlice
Mat 10.
wči nás Nebeſkych wěcý hledati,
čiſtau prawdu Božj milowati, ne
bo Orlice wyſoko do Oblaku ſe wzná
ſi, a do ſlunce gaſnébo ráda pa
ri, tam y zrak ſwých mladych Orli
atek obracý, ſaſ y my ſwrchnich
wěcý hledati, nybrž gde geſt Řeho
paſtwa naſſe, tam ſe wěrau a
myſli pozbožnau wznášeti máme
příkladem Apoſtola Páně: obcow
ni náſſe geſtiť w Nebeſych, odku
dž y Waſſtele ſwého očekáwame.
Filip 3.
Wjme to wſſak dobře, poněwadž
de w Diwočé žiwi zuſtáwáme že
me gako na bauřlivem Moři, když
e nám zda ~~zda~~ poſtaroſti, a zárm
kých rozlyčnych, že ſobě giž po

po od decšneme, a nenadale zase
přicházi čaurie a wlnobiti, rozličná
pokušeni a těžkosti, což tu činiti, ge-
nom gako v čedlnicy Kristowi, wolá-
Páne zachowegnás Hyneme: A gako
bezmagnetu na moři Plawcy neg
sau nigdy, tak nás Hospodin obrácy a
kášne náš magnet rebesky Kristu
Ježiš, abychom na čaurliwem tohoto
světa moři skodie neblaudili, gen
my se gebo prawau wjrau držme,
kterýž dlowem mocnosti své, mocy ž
wětru pohrožuge, a musý gebo poslau
chati, neb čim těžssi připada Kříž
tim on tak gest nás bliž. Akdyž ne
težssi žalost bywa, tak on potěssenim
přispiwa. Kolikogen my nepochybug
me, ale duwernost k němu mějme, mo
deb K: pilni čiňme, aby nás ze wsse
zlého wyswoboditi raczil ponižengm srd
cem žadejme: takowe modlitby srdcem pok
ženym wyslyssegme. Pokleknauce na dole
takto

Modlitba.

Wssemohaucy Wěčný
Bože a Wssyteli náš, kterýž sy
náš za sebau wzdycky wedl, a
wedeš y stráže rozličná pokušeni:
uteczugeme tobě zpuniternosti srdce
naššeho, že wzdycky o naše Duše
welka pečugeš, ge opatrugeš, a
zahynuti nassemu nechceš, ale
ti sobě y wěcy wětssich pokusse,
nás zachowáwáš, když se nám
dá že hyneme mocne stromáš,
š, a zahynuti nedopaussstiš,
ako y sám zahynauti nemužeš,
ybrž gsa živost, prawy a wěčny,
náš sy ochrance wyswobodytel,
Wssytel wěrny a dostatečny.
ale že Hospodyn a wyživenj
assemu, mnohych swych darů
dobrodjnj v dělowati, o nás

onás Laskawě pečowati ráčil
y také nesčíslne mnostwí zýb
ytactwa nebeského zwod včin
ti a stwořiti ráčil. a posáw
se gim množiti dawáš: bez že
nás y teto minule nocy od
bla, geho Leček a podwodu, o
odně, smrti naše, a wsseho
sstěsti, milostiwě opatrowati
a wezdrawi tohoto gitra doceka
nám dal, zewssecko toho bud
twé s: milosti, čest, moc, y sla
wa na wěky: ó prosyme twé
hosti hoste, wed nás přes bo
žlitwe more swěta tohoto, ne
degž nám newěrna, a netry
liwost, a pozaussani w bisa
ani wnauzy a nebezpečenstwi
gak koli welikem omilosti a
mocy twé pochybowati, owssem
do hlubin zaussanj se paussteh

paussteti, a hodičtý y twého opa
rowáni se spaussteti, ale čim wě
tssi býwa sauženi, tim wětssího
ráč w dčlowati posylněni, potěsse
ni, a spomoženi, pohrozug wětru
pokusseni, okřikni bauřliwe more,
a včiň w pokogeni, ty ktenyž wlaj
neš zemi, mořem, nebem y Pe
kem, redeg welkým bum, wzteklim,
porazeti na twau hodičku, ráč ge
hrati na wdicý sswé hoské mocý,
a wyč od wraceti, y w Mysle zlé
gegich wussiti. Zachowag nás w
nozíwe a wdaussani, y wčás ney
wětssích pokusseni, neboť wěmi
mé zěst nám nedaš zahynauti.
nebo nepwoto sy nás na hodičku
swáu pogal, abys nás zatopil,
ale aby odzahynuli záchowál,
a přes hlubýny y prowasti hro
zné more tohoto swěta, na wěs

bezpeč

bezpečnosti wěčneho žiwota, každé
ho wtebe wěřicýho, ſtebau nalodiče
twé zuſtawagicýho přiwedl. Učiniž
ſu miloſt y námi, a zacho wey na
ſpaſeni wěčnemu. Budiž nám
y lidu dné miloſtiw ſwau přítome
ochranu nás y roſſeč wſecky nám
od tebe daných, a zeſnes roſſelicý
ch předſe wzeti naſſich, at ſe wſ
ſahugi kecti gmena twého, kuzitk
ſlyſnich naſſich, a k dobrému žaſne
mu y wěčnemu náſſemu, aby ſ
ed nás wezdrawi ſtaſtně k čaſu
wečerňímu, učiniž to roſſecko ſp
aſtely nás wroduſtognoſt gmena
ſwého Wzatého. wěčně požehnanéh
Amen Otče náš ꝛc.

Pjſeň ſte maſtičke přidána, zſp
ſtého Kanci: na ſtrance 894. a wč
počtem, 995. muže Ne ſpiwati:
Gak žiwých wod Gelen žada:

We Čtwrtek wečer.

Čtutek Kryſta P: Dne Čtwrtečniho:
zapſana od S: Jana w 13. kap:
Když wečeřeli, wěda Gežiš že
gemu Otec roſſecko wſruce dal,
aže od Bohawyſſel, a k Bohu gde:
wſtal od wečeře, a ſložil kaučko
a wzal kaučko přepaſalſe, polom
nalil wody do Medeničce, y počal
wmywati noby učedlnikum, a
wytiratí kaučkem kterým byl
přepaſan, gdyž pak wmyl noby
gegich, a wzal kaučko ſwé poſa
diwſe zaſtul, zaſe řekl knim:
wiſtelyž co ſem učinil wam,
wy nazywate mne Miſtrem a
Pánem, a dobře prawite, gſemť
zagiſtě, ponewadž tedy ga wmyl
ſem noby wáſſe, P: a Miſter,
y wy mate geden druhému no
hy wmywati: přiklad zagiſte
dal

Dal sem wám, abyste gakož sem g
včinil wám y wy gedni druhým te
činili: Přikázaní nowé dawam
wám abyste se wespolek milowali,
gakož gá milowal sem wás: Abyste
wšecky milowali geden druhého, potom
poznagi wšickni, žegste mogi včedl
nicy, budeteli miti lasku gedni k dru
hým: A když oni gedli wzal Ježiš
chléb, a dobrořečil lamal, a dal u
čedlnikum, a řekl: wezměte, agezte
To gest Tělo mé, a wzal kalych, a
Djky činil dal gim řka pijte zdob
wšickni, neb toto gest krew má n
weho zákona, kteráž za mnohé wy
lewá se, na odpuštěni hřichu: ale
prawimť wám, žeť nebudu giž wice
piti zdoboho plodu winneho kořene,
až do onoho dne když geg piti budu
swámi nowý, w kralowstwi otce mé
ho. a zaspiwawsse pisničku wyšli na
Horu Olivetskau.

Pana

Pán a Spásytel náš
milý Kristus Ježiš ke
ncu celý den, až do ně
které noci w pobožnych a
spasytedlnych rozmlauwáních
ch, s včedlniky swými stráwiti ráčil, a gim o odchodu swém, k Otci
ku, o smrti gemu nastawagicy, o
segich rozprchnuti a nasledugi
cym zarmutku, až y o sesláni
Těsitele Ducha Swatého zpie
wowal, k společne oprawdowe
lásce napominal, zaně take a
za wssecky wěřicy otci swému
nebeskému, welmi platně a po
těsitedlně se modlil, a tak se kte
rakoli smrti připrawowal: k
Bohu gako nawzchodnau zwedi
se pokory a lasky. Učedlnikum
swým wstanauce nohy gim um

wmywal, a na posledy gim
tném kteři wněco wewi
luwnému w žitku a potěšení tu
předrahau wsaloſt, žela a kříže
swé wſtanowiti ráčil a gako
ſſaſſtu neměnitedlnemu Ra
pamatku newinneho w muce
ni swého, a nagistotu odpuſſtě
ni wſſech naſſich hříchuw, nám
pozuſtanoil. zdoko my ſpatřugme
w ukřižowánem Kriſtu, newy
luwnau laſku, trpělywoſt, tiſſoſt
atu neyhlubſſi pokoru, nad niž
wětſſi nic tyti nemuže, gako že
gſa Pán hlawy, wpuſob ſlužebni
ka nasebé přigal bezewſſeho od
poru dobrowolně atrpělywě po
ſtaupil: Awſtoz necht tento
příklad nám ſelebo žiwota
naſſeho prawidlem geſt, atento
obraz pokory necht wſtawičně před

před očima naſſyma ſtogi. ne
bo bezteſto pokory, gako bez wiry
nelzeſe žiliti, pyſſnym se Bůh
protiwi, ale pokornym ſwáu Mi
loſt dáwá. pokora prawá, zagiſtě
geſtit wnáſſem Srdcy gaſné ſwě
tlo, poznáni pěkné, kterymž Hube
noſt náſſi, a wywyſſenoſt wſelebno
ſti, y nesmirnoſt miloſti Božii po
znawáme, nebo když Člowek tak
naſwau marnoſt a ničemnoſt po
ſſetři, kterák wſſeho dobrého pry
zen geſt, tedy počneſe Modliti ſim
horliwěgi, Boha za miloſt geho za
dágic, atuť hned začiná Boha
lepe, a wůli geho, wſtatáu po
znáwáti, ctiti, a welebiti,
hledě pokorně na hlawu, miloſt
a láſku Boſſau, a ſwáu ničem
noſt, atuť ſe pregſſti prameniwé

Miloſt

Milostnj Laský Božj, skrze horliwé
Modlitby, a tekau do Duše wěřicý,
skrze takowau milost bywa y Du-
ch S: Hognẽgi na nás wylewán,
~~y Duch S:~~ Darowé geho, a laská-
Božj bywa tu wssudcý nassem w
zsirená. A gistě když wěrná Du
sse nassi Matky swau posledj po
wážugic toho, gak Syn Božj pro
ni tak hluboce se ponizil, Člowě
čem v cinén, a negtěžssi smrt
kržže, a neypotupnegssj podstau
pil, tedy y hned skrze tu pokoru
zroste plamen lásky Božj wte Du
ssi, a skrze wiru swogi gi v Bohem
tak že w Bohu a w Kristu, wssec
ky lidi bude milowati, protu w
elikau lásku Božj, a tak Duse
pokorná miluge wsse, co Božího
gest, a co Vás miluge, odkudž
nassleduge, že se Láska z každe dobre

dobré wěcy giž bližni včasten by
wá raduge, a naprotj tomu nad
každým geho nesstěstim se v mauti,
A když se tak dobrotiwě k bližnimu
swému má, nesned ho odsuzuge
w padu gakem koliw postaweneho.
nadto nenadyma se pisstně, a by
geg potupiti měl, nebo w pokore
patřuge ~~patřuge~~ tjdu swau wlastnj,
ktoho wloží se w budcý prawy wnitř
nj Pokog, bráni každemu nesstěsti,
aby ho nad minu ne zarmucowálo,
katé newydáwa se wssiwár, nebywa
bujjcem, ne nepokogi se, ale kráči
pěkně, činí se ke swé nejwissj mo
žnosti P: Kristu podobného, a tako
wym spusobém, bywá wěrnjci po
korny Člowěk audem zirowym wpá
na Krista, nebo wněm Kristus
žiw gest. Summau, gazyk wymi
witi nemuže, gak dwasy skladá
zbožj Ducowrjn wtelo wssecstile

Etnosti se nacházi, proczež nebezpři
činý wauráuci Kryſtus Pán odnéhož
se wčiti, když Gj, wčteſe odemně, ne
bo ga gſem Tichy a pokorny wr
cem, a nalezne te od počinuti Duſſ
em wáſſim: Abyť nám to w
ſſechněm mili Pán Bůh dáti ráč
čil, abychom takowa naučeni a
napomenuti Páně k ſobě přigimati,
a te přewſſechſtite pokoře, od Kryſ
tele naſſeho wčiti ſe hleděli.

Kčtomuť geſt nám welice potře,
by hrdečnych, a hořlinych mocy,
deb, nebo my ſa ſami zſebe k nicemu
dobrému ſpuſobni negſme, ale doſt
atečnoſt naſſe z Boha geſt, a roſſe
lité dáni dobré thury zſtupuge
od Otce ſwětloſti, k němuž tedy
ſamému ſe wtikati muſýme, aby
on nás, miloſt, laſku, a roſſelité do
bré Etnoſti ſám rozlewal, y ſtáſtně
dal nám w pokoře, bázni, w wíře
a w Naděgi W: ſetrwati, nad námi

nad námi také aby ráčil ſe milowá
ti, a potom nás přiwesti do ſwé we
čne radoſti, kdoż hned nyni ſobě —
ſkrze W: Modl: od Kryſtá Gežiſſe W:
paſyſtele náſſeho požadegme, weg
mému Páně pokleknauce,

Modlitba.

Přegaſne Zrca
dlo prawé Pok
ory nejmilegſſi Wy
ſſitelu Kryſte Gežiſ
ſi Ktery ſy ſe znemirné laſky
k ſwým milým wčedlnikum po
nižiti, a gako wneſſnido dné před
ſwým kolestným wtrpenim No
hy gegich w myſáti, a nám tudy
přikladu k nasledowáni ſebe po
zuſtawiti ráčil. Děkugemeť W
dečně za tu twau welikau po
koru, a ſebe ſamého za nás ſe zmaře

zmaženi ý zatwé wěrne posluš
nosti Otcý twému Nebeskému, g
hož sy byl poslussen až do smrti k
že. ó prosýme ponižene ponewad
sy to wssecko, prowás Lidi hřjssne
dobrowolně podstaupil, dejž nám
toho twého se zmaženi
nosti, a drahého
časnu čyti, wěrau
twých drahých zasluh se
tebe wtwe Krdečne Lasce
neyslubssi, pokoře, až y
eni následowati, marnost nic
mnost, a hubenost swau pozna
wágice, nad gine se nesydinati
nyberi nizce osobě smyssegice,
klyznisko nepotapowati, alege
protebe wpřimně milowati,
take wessem od pornem což by
koli nanás wložil trpěliwě se

trpěliwé se miti, a tak se wždy
nic a nic kobrazu twému připo
dobniowati, abychom tupice st
ebau zde, wsselyka pokanění, po
wěčně stebau se kěssili a radow
ali mosli wsláwě twé wěčne.
Dčfugemeť take wděčně, že
ý nám ý kokoto dne tak welý
kau Milost prokazal a odewssedo
zkeho Dussi ý Telu skodnéso, mo
čnie nás chránil, zdrawým, ý
wokogem, a wečerním spánim swým gsy
nás darowal, ý sstastně bezeskody
kotomuto wečernimu času do cko
wál. ó odpustiž nám wssecky na
se hřichy a neprawosti, gichž sme se
dnes proti tobě dopustili, a nerák
gich nám zpominati na wěky: dnž
nadnámi stráž swau Otcowskau ý
Angelskau, aby nám nesskodetny
Kabel, ani kyde zlý nic v blyzyti

nemohli, nýbrž abychom občerstve
sauce tuem libým, w dobrém zdrav
ráno zase wstanauc, tobě zdobrořič
tiýcs powinnau Chwálu wzdawali
mohli, ráčiž tauž milost a láskú sw
celé Cyrkwi swé wčiniti, a gegim w
x nným audum w gegics potřebnosti
wsselykých na Dussi y na těle swom
hasti, pro slawu a čest gmena tvéh
swatého, požehnaného, na wěky wěk
Amen. Dále rc. Pisničla kato:
wzdýchnyť se sluší modliti, a:

W Patek ráno prwni Tyden
skutek Dila Božího dne sesté,
eso zapsaný wk. činize mogž:
wk. Kapitole.

Řekl také Bůh, wýdeg země,
Dussi živau, gednu každau pů
le pokoleni gegiho, howada, a ze
mě plazý, y diwokau zwěř zem
skau, podle pokoleni gegiho, a stalo
se tak. I učinil Bůh zwěř pod
pokoleni gegiho, též howada wšeh

wedle pokoleni gegiho, a widěl Bůh
že bylo dobré. Řekl: opět Bůh wči
nime člowěka k obrazu nášemu, po
dle podobenstwi nasseho: a ať pánu
je, nad rybami mořskými, a nad Pta
stwem nebeským, y nad howady,
a nad wssim co gest na zemi, y též
nad wsselykým země plazem hyba
gicým se na zemi: y stworil Bůh
člowěka k obrazu swému, k obrazu
božímu stworil ho, muže a ženu
stworil ge. A požehnal gim Bůh
a řekl: gim Bůh plodtež se a rozm
nožugte se, a naplňte zemi, a pod
maňte gi, a panugte, nad rybami
mořskými nad Ptactwem nebeským,
y nad wsselykým zwoločichem, hy
bagicým se na zemi, řekl gesté
Bůh: ci dal sem wám wssely
kau bylinu wydáwagicý symě, kte
raž gest na twáři wssi země, a w
sselyké stromowi na němž gest owo
ce stromu nesaucý symě, to bude wám

wám za pokrm. wssechnem pak zwi-
tčichum zemským, y wssemu ptactwu
Nebeskému, a wssemu tomu co se hý-
be na zemi, wněmž gest Dusse žiwa,
wsselykau Bylinu zelenau dal sem
pokrmu. y stalo se tak: A widěl Bůh
wsse což včiněl a Aby bylo welmi dob-
bre: y byl wecer. a bylo gitro den
pátý.

Ž Tomto Dni
Sestém Pán
Bůh Dwoge
wonění w Činiti Ráčil, a
utek Dwonění též do konati ráči
Totiž stwořil. prwně, Zwotčichy
některé Nerozumné: podruhé Čl
owěka Rozumného ku podobenst
wi obrazu swého.

Zlosoto welikého Dwtku
žiho, poznáwegme prwnesmirn
au, a neyystižitelnau Lásku B
ha Otce nasseho Nebeského,

ebeskeho, kterauž podokonáni w;
sech Dworu Hybagicych se na zemi
oslednimu a samemu Dworu swé,
u, totiž proneslť Člowěku, a to wlom
dyž geg Neikrasnegssim Dworem,
nezly wssemi ginými w Činil, a D;
sť Rozumnau genž nasobě nese o;
raz a podobenstwi Božj obdařil.
tomu co kolim polecs sest Dnj stw;
il, to wssecko, gako negakau nepřj
tranau swižitrnau gemu, a prowěg
botowil a pod moc, y kralownemu w;
žiwáni podál: o welike Lásky, a
nerasskauzile milosti Stwořitele
nasseho, y kdoz by se gi nedjwil, o;
wssem nalezitau wdečnosti a spo;
winnym Dk Činěnim nesyrginal.
Nacež Dawid swátý patře, nemalo
se tomu Djwi rika: o Hospodine —
Páne náš, gak dustogne gest gmeno
twé náwssi zemi, nebo gsy wyssyssil

Slawu swau y nad Nebesa. gá zagi-
ste Kdyż Slatřugi Nebesa twá, Dilo
prstu twých, Měsyc a Hwězdy, Ty wě-
cý Kterež sy tak v pewnil, Kilam c
gest Člowěk že sy nán pamětliw, a
Syn Člowěka že geg Nawstěwugeš:
nebo v činil sy ho malo menssiho
Angelu, Slawau a Cti Korunow
sy geg, Pánem sseho v činil na dě
stim Djlem Rukáu swých, rossecho
podrožil pod nohy geho, owce y wo
Ky wssecky, take y zwěř polnj, Pta
ctwo Nebeské, y Ryby Morské, a což
koli Cestdi stezkami mořskými. Gospodi
Páne náš gak dustogne gest gmeno
twé naywssi zemi. zkoho powažme go
welike wywyssenosti a dustognosti na
Cylo ta přirozenj Cidské, od P: Boha
a pomyslme nata welikau krásu Du
sse Člowěka, genž zrady obrzlastnj
koho, nejwissiho mistra, a kgeho ob
rázu neikrasněcissimu včiněna gest. o

Rossem pak powažme kterakau kra
sa a pěknost Cýti masy sáma wěcy
nost Boska, a hned přigdeme na kr
su a Hodnost Dusse a přirozeni
nasseho, tenž obraz Božj znák gest
nasse poctiwost neiwissi, od kudž
sauditi geden kazdý znák muže,
gak welikým pozor na sebe miti má,
aby skrz wsselikú hnicb a necistotu
obrázu Stwořitele swého wsobě ne
poskwrněnil, necistota zagiste tako
wá, dotykala byse Boské welebnosti
Proč ež tedy Člowěče smiš kaupiti
Stwořitele swého z geho Cti a Chwá
Cy. v Pamatug se Člowěče do kud
kář máš, a do kud se dnes gmenuge
wrata miloserdenstwi Božiho, ge
sstě tobě slogi odewrená, do kud ná
by swé tobě podáwá, a do kudž hlás
geho wolagicý slyssiš. dliš y posse
ho toho stworeni, Boskébo wolání,
a napominání tebe k dělowání,

á oslávowáni Stwořitele swého, a
gako wstý k tobě promlauwagicího
takto: wezmi odmáh dobrodini
Stwořitele swého, které tobě dodá
wá strženář, služ a dělug gemu za
to každo denně: Sumau, wssickni
Stworowé nabizegi nás zase k mi
lowáni, milownika násseho Boha,
agakoż wssecko Stwořeni slauzi nam
bez přestánj chwali Stwořitele swého.
Takż y my podobnau službau, P:
Bohu nassemu zawázáni sme w
sseliteho času, a gakoż služby swo
ření wsselykého, člowěku příjemne
bywagi, tak sobě Bůh, libuge, slu
žby nášse, a zaneg příjemněgssi po
ctu ge oblibuge, wssak tak, když z
Hrdce w přimného, a zrzjwý w Du
cha P: wprawé pokoře přistazegi:
protoż snážme se, abychom nássemo
milemo Stwořitele, zewssech mocý,

mocý, dobrowolně a rádi, zcelého
srdce bezowssého pokrytstwi gemo sa
mého stili, a milowaly: k tomu a
by nás sluze dary Ducha S: nasta
nowował, řídil a spráwował, aby
sme wždycky milý a příjemni slu
žebnicy gemo byli, za to se gemo bo
ské welebnosti, gak gindy wždycky,
tez y nyni se modlme, ale wegmenu
Pánu Ježíše nassemo G: K: pokleknauc.

Modlitba.

Pane Otče wěčný a
Zdroge Boże otče P:
a Pane Ježíše nassemo
Gežíše Krystá, Stwořitele nebe
y země Angelu y lidi, a wssech
wssudy tworu, spolu s tjm mil
im Synem y Duchem Swátým,
gsi mý Bůh nebodné twé Stwo
řeni, wzdáwáme twému nesmi

Nesmirnemu Milosrdenstwi zwlásstnj
Mocnosti Otce swého, wdečné Wtělowáni
Jesli nás zhruble Hliny, se wssemi zdo
rawými audy zformowati, a Dussi
Rozumnau, k obrazu Twému podo
bnau poctiti ráčil, a k Známosti
Tebe Boha prawého přiwesti, do
brými wěcmi na Dussi y na Těle
obdařiti, a od Nássleho Narozenj
až posawad w Otcowské peči a stra
ži zdržowáti, zmnožých a nezčisl
nýchs nesstěsti mocně wytrhowati,
zdrawym Tělem pokojnym, wyži
wnim potřebnym, a Duchu wssim
dobrým Wsegrosti obdařiti, wedlej
wnocy opatrowati ráčil. Ach weli
ka gest Twá Milost a Láska, kteráuž
Nám Lidskému pokoleni z Pauze Mi
losti prokazugeš, čehož my nikdy ho
dni negsme, ani nesmýme a nemáme
se čim Tobě za to odměniti, ale w
sak to sec Tyli muženne, zdrwého ob

dárowáni obětugem, přednie, obět
Chwály a wdečnosti Otce swého, Sl
áwa, čest, moc, y welebnost, y Wiále
Wtělowáni, zatak nesčislna, Twa do
brodiní, Budiž Tobě Bože Otče, Sy
nu, y Duchu Swatý, na wěky od
nás wzdáwaná. Ponewáž sy wy
ssecko co-koli od Tebe Stworzeno
pro Člowéka gsy učinil, a Člowě
ka pro sebe samého, a chcess od nás
za tsvé newymluwne skutky čten
ugjwalen Byti, protož nastrogugž
nás Duchem Twým Swatým, ať
Tebe Stwořitele swého wždycky
před očima swýma, owssem wšr
dcých nášlich magice, to na nej
wetssim pozoru máme, ponewa
dž sy nás tak wělikau dustojno
sti poctili, a podobau Obrazu sw
ého obdařiti ráčil, abychom tob
Twého Obrazu, mrzutymý, a oba
wnymi hřichy anečistotami wssel

nebyzdili a nepossluszenstwij,
nybrz swe dustognosti tosste we
sse powinnosti nasslich, possluss-
we wernè, y pilnè slauzili, tebe
Stworitele swego, ktery3 ty nas
tak welyce zamilowal, ze wssech
nasslich mocy dobrowolnè, tabi,
zuzilnego Wudce bezpokyct,
stui milowalij, tobe powinnau-
cest a chwalu wzdawalij, zde w
testo Smutecznosti, a potom tam
dokonale, w slawè twe wecne y
Angeli W: y swessemi wywolen,
ymi twymi: Powaucimeè se tak
y nateneto den, racij nam y
nasslim Bliznim byli pritomen,
swau milosti, a pomocy, ochran-
nau a sobnym pozeznanim: O-
pcinij to pro W: K: Pana twego
mileho Amen. Otce nass &c.

Prisei nastawce Lipskeho Dan: 1234.

Djsnau bozi slawu rebcau;

Dz Patek wecer.

Skutek Kryssa Pana Dne
Patecnyho, pri gehoz Nesmrtnem
w mucenj, wykonany, o kteremz
skutku a Colestnych w trpenich —
wypraugge prorok bozi Izaias
w 53. kapitole slowy temito.

Ale kdo wisenil kazani nasse,
mu a Karne Hospodinowo komu
gest zgewseno. Nebo prednim wy-
rostl gako prautek a gako koren
z zeme wypraslé, nemage podo-
by ani kraasy: widelil sme geg,
ale nic nebylo pritnem widiti toho
proc bychom ho zadostiwi byli, ney-
pohrdanegssi za gistè a ney opowr-
zenegssi byl zlidi, muz Colesti, a
ktery3 skussil nemocy, a gako ten-
pred nimz kazdy w krywa Zidaa
stwau: ney pohrdanegssi prawim

Proczcz smeſſo ſobe za nic newážili.
Geſtoże on nemocy naſſe na ſebe
wzal, a boleſti naſſe wlaſtni on ne-
ſl: my wſſak domniwalij ſme ſe, že
geſt ranen, a wbit od Boha, y ſt-
rapen on pak ráněn geſt pro prze-
ſtaupeni náſſe, potřin pro nepra-
woſti náſſe. Kazeň pokoge naſſeho-
naněg wložena, a z ſynaloſti gebo le-
karſtwi nám ſpuſobeno, my wſſickni
gako owce zblaudili ſme, geden
każdý na ceſtu ſwau obratily ſme
ſe, a Hoſpodin wſkálil naněg ne-
prawoſti wſſech nás. Pokutowán
geſt y ſtrapen, wſſak ne otewřel uſt
ſwých, gako beranek k zabiti weden
byl, a gako owce před temi ſtřihaczi
ſwau onemél aniž otewřel uſt
ſwých.

Y ſtorye Swatá
O Newinne, a
Kolestne Smrti

Pána Naſſeho Ježiſſe Krysta, a
kolino o dwoſſech čtyr Ewángelij
ſtuo wyſſpaná: wſſak Izaiaš pro-
ok Božj, z proroku Nejſlawnegſſi,
kázáni ſwé w historigi o utrpeni
Kryſtowych Sumowné řhe, wſſak-
ſak zgewnie a ſwětle činj, tak gakž
ge Cyrkwi one ſtáre předneſſi Byl
poručil Pán Bůh, wic nez Sedum
ſet let, před ſplněnim toho, že
Brdce wěřicyho Člowěka nemuž
nez nad tim plesati a ſe radowati.

Tak Nejſlawnegſſi z Apoſto-
lu, Pawel W: Slowo Kříže za Sum-
nu kázánj ſwých wyſſlauge, prá-
wě, že newmi, a wmeti nechtěl nic
gineho nežli Kryſta, a to toho w Kři-
žowáneho. Newmegmez y my o lide
Božj, nic gineho ſlyſſeti, žádati, nez-
Kryſta w Křižowáneho, oſprawedlněni
na Saudu Božim, a wedle toho ſpaſen:
Nebo nakom Sude w Čaſtnoſt Smrti

Jeho
wyn?
2

a zaslauży Kristowy należena, ten
přigde, a k žiwotu pusstěn bude,
kdo pak sledan bude wssijckých
swých bez blázeni gich Kristem,
bude proně odsauzen, a smrti
wěčné od dan: Ach nesstástný
ten, genuž lepe by bylo, a
by se byl na swět nenarodil,
nežli kdož w gich sseri, sledu
wssali znamosti Kristowy, nebo z
amosti slowa osprawedlni, spra-
wedliwy služebnik mnohé,
jak Pán Bůh sám mluwi: wě
děti wssak máme že znamost
sáma nestačuge k ospravedlnění
ale musý take byti skutečné k Kri-
stu přiwčastnění, w smrti geho,
to gest: smrt Kristowá musý smrt
hřichu w nás zmrtwiti, aby žiwot
geho w nás, skrowal smrt, a ona

ona žádnebo wec na wěčný hřích
prawá remědla, to gest, wěřiti
prawě, w Krysta, a geho samého za
swého spasytele wykupitele miti,
onem samem tolikó očisstění a od-
pusstění hřichu, y žiwot wěčný
darmo bezewssech hodnosti a za-
sluh swých, y čich koli giných hle-
dati. nageho sámého wykaupeni
a zaslaužení, spasením swým se-
bezpečiti. nebo Bůh Otec nás
powalil nepravosti wssech nás:
a ponewáž Kristus za nás trpěl,
musýme ymý totěž na sobě cýtiti,
a s Kristem trpěti, ~~abychom~~ a,
bychom sním z nzkosti a zsaudu
wynati byli. mluwi take prowok
že neypodrobanegssi a ney opowrže
nejssi měl byti zlidi: Ach kdy
se giste splnilo na hlawě nássi Kri-
stu Gežissi, když Kneywetssi potu

Potupě geſo, wice Barabaš ſ[ta]
wražedník, byl wázen, od Smr
ti wyprošten: nadto geſtě y me
zy dwěma Lotrý Pán Kláwy
na Kříži geſt powěſſen. O gak
hrozne newděčnoſti žido ſtwo
ač máme natom židowſtém
lidu, prodož přiſlední Bedliwě
kážd, negſ[ou] li židowſké ſkutkowé ne
wděčnoſti, aſſilenoſti ſaké negak
w čaſten, aby ſe wſpamatował,
waděgi s Kýſtem křižowán byl,
Nežli znowu Kriſta Hřjchy a
neprawoſtmi ſwými křižował,
newymluwi to na Bauru Bożim
žadného, žeſo Kněži nawedly ge
wrchnoſti, neb wěženi ſe bal
mělo ſe a máš wice Boha bati
nez lidi, a raděgi zwoliti nepřá
telſtwi Swěta, nez Bożj.

Jakub 4.) Zoſſtliwmež ſobě Hřjchy
wſſecky prowěž, ſyn, Bożj tak
ně wkrutně tryznčn, w Bit, y
hřjwen byti muſyl: Nes opla
kawegmež Bdečnć Hřjchu a ne
prawoſti naſſich, napokání ſe d
gme, a znich ſe před oblyčegem
Bożim ponižené wyznawegme, w
ſſecko ſwé Daufání a pewnau w
iru w Jmaše zaſluze Kryſtowé o
Odpuſtění gich ſkládegme, za tu
newſmirnau Milost a laſku w ſta
wičně gemu Dękugme, Nowy žiw
ot naſebe oblačegme, a wněm
ſale chodme, wěrowſſelitem ſaké
na nás od Boha wloženém tre
ſtaní tryſelitoć ſe mégme, a tak K
řiž ſwug naſebe berauce, Cestau
nau wſtau za Kryſtem Pánem ſpa

Spasytelem nassym se těšme, tim
se potěssugme, w žiwotě ý w Smrti
že těch Kořisti geho Cyrestnim y
y mučenim dobytych zde wdob
rem a Pokojnem Swědomi, y pot
w nebi wěčně w žiwosti snim bu
deme. Atomu Kterssemu po
dekugice Spasiteli Nassemu, a
Cynas Duchem swym S: Swo
nosti a Kupoznani Milosti a Lásky
Přewelyké probazowati, a Spasen
swého nam zde y wěčně požiwati
dati ráčil. Koho sobě y Cyzinim
swym od geho Koske welebnosti
Pokleče požadegme. Pokleknauce

Modlitba.

Ježissi Beran
Cu Božj Páne a
Spasytely náš Kryste Ježissi

Ježissi, Dekugeme Kobě za kwau
welikau Pokoru, Sudobu, ponij
ženi, a pronás se zmarzeni, ky zá
gistě Cyno Cobem prawym, Kdy
žema y Duchu S: rownym zmá
lils se, swusob Služebnika přigal,
nawzál nasebe dobrowolně násse
Křiwdy, Krpěl ... sy wsselika ha
nění, posmiwáni, policzowáni,
Krnim Korunowáni, w Křižowa
ni, a wssecky Colesti, až y Kořkau
Smrt podstaupil, které zagistě odsau
zeni, žiwnesło nám wyswobozeni, kteé
podánémi násse w zdraweni, kwá Co
lestná Smrt, přinesla nám žiwot:
Odegž nám Cech w Krpeni kterych w
ěčnu Cyti, gich sobě draze wáži
ti, Cobě Čest Chwálu, a Děkowáni
wdečně wzdáwati a nigdy wyce
násskmy ohawnymi Křiwdy Kan
kterych neobnowowáti: O Beránku

Božj wylitá Zisa Krew, nechť o
čisti wssecky hřichy nášse, od
utku mrtwych, k sslauženi kobě B
hu zjwemu w swatosti a wssprá
wednosti powssechny Dnj nášse, degž ať n
sledugeme příkladu a sslepěge
ych, wediž ty nás sám za sebau ó
Ticky Beránku Božj, a posylni
a bychom sstastně za tebau, skze
ssecka pokussenj prossti, k žiwotu B
hosláwenému. Přitom take Děku
geme kobě y zado, že sy nám tob
pominulého Dné, swáu Milosti p
tomen byti, prácy a předse wzeti
sslich požehnáwati, od Dabla y wsse
ob gedo pásti, a pokussenj gedo zach
owati, a wdobrém zdrawi k času ve
černimu přiwesti ráčil. o ráčiž
milostiwě nám odpustiti, což sme
koliw Dnes proti tsvé wselebnos
hozské misslenim, řeči, y skutečny

činěnim prowinili, o zahrab dnes
wssecky hřichy nášse, do hrobu tělo
by nám na wěky ku předěssenj a
k pokupě na Památ nepřichazeli.
chowegž nás y nocy této, Dítek, y
dlznics nášlich kde koliw zustawa,
, odewssech, zlich a žalostnych p
bod, deg nám bezpečně pod křid,
i twými posswati, a wezdrawi ná
i o času dočkati, a zdárně
wsse powinnau čest a Chwálu w
dáwáti: Wtomto ó Hospodjne cele
Cyrkwi swé, posswěté rozprostřené
a wsselicnych protiwenstwich post
awene, ráčiž ty sam se oni wgimati
a zewsselko zlého wytrhowáti. ráčiž
wěrné w přijmne služebniky swé
a kázatele slowa swého. Cyrkwi swé
dáwáti, a ktéwež sy dal, ge Duchem
ho: řiditi, w Pokogi wlásce, wezdra
wi chowáti, na práce gegich při kaz
tvém požehnáni své swaté wylewati.

Mèg w ochráně Křestianské wrch-
nosti, kteréjž se gmená Wsého Wogi-
požehnegž y Naſſi Domacý wrch-
nost, a beg nám podſtrawowánim
gegim Pokog a bezpečnost: Duma
Smilug se nad wſſechněmi Kři-
ňmi náſſimi, bidnymi, oſſiralý-
mi, ſauženými, nemocnymi, ſmr-
ſtnými, manzelkámi těhotnými
a wšem koli kdo twé Milosti a po-
mocý potřebuge: A přiſkonáni ži-
wota časnebo, w ſtawugž nás, y gi-
ne ſwé wěrne w nádegi dobré, a
přigmi kſobě do žiwota wěčnebo,
progmeno ſwé W: nawěky požehna-
ne Amen. Stěe náſ genž ſy na

Piſeň Tato:

Sel Přes Potok Cedron Kho-

W Sobotu Ráno prwnj Tyden
Mutek Djla Božjho Dne Seſtého,
Zapſaný w 1 Kni: Mog: 12 K:

Mak dokonana gſau Nebeſa, a Zé-
mě, a wſſecka wogſka gegich, y do-
konal Bůh Dne Sedmého Dilo
ſwé, kteréž Dělal, a odpočinul
Dne Sedmého, odewſſeho Djla ſw-
ého, y požehnál Bůh Dnj Sedme-
mu, a Poſwětil ho.

Což Tato Swatá
Patrné oznámuge
nám, žetám na
počátku, Když Pán
Bůh Stwořil Swěta: po Sest-
Dnj wſſechny ty wěcy widitelné
y newiditelné gest w Činil, a
dokonál Djlo ſwé w Den Sed-
mý odpočinauti rácil, a požeh-
nál tomu Dnj Sedmému, a
Poſwětil ho, a potom Když Lidu

Izraelskemu na Pausti na Hore
Sinái Zakon swug wydal take o
tom Dnj Swatém, přísně přikázal
abysso Swětili, žadneho Dila ne
Delali, gakoż Lide, tak y Howada
od wsselikeho Djla, aby odpočiwá
li, tolikoż aby Lide w Swatých při
mistowanich geg chwálily, Djlo to,
a Skutky Bozske wšelike spatrugice
Moc, Maudrost, a Dobrotu Bžjk
au poznáwali, zdaleko gemu Dobrog
rečili, a gmeno geho S: wzdělili
a Eskwáliti.

Ale my Křestane, gakoż gin
ých rozličnych Ceremonyg Sta
rozakonich Smrti newinau, a
Bolestnau Spasitelé Nášseho S:
Krysta, tak y odtoho odpočiwámi
a swěcenim Dne Sobotniho, sme o
swobozeni. Kterýž nato místo při
nessena gest wssecka Sláwa Bo
žstwj na Nedeli Páné, a wstaue

gimeg w Srdcý a w myssli swé
Diwne ty skutky Božj, ktereż w
ech Cest Dnj tobě k Dobremu y
wssemu tworů ginemu stwořiti
ráčil, a rozwažug přjkaždem
skuttů geho welikau maudrost,
moc, Dobrotu, a Dusstoinost, ktery
ty wěcý až posawád w Bytu swé
ém zdrżuge a zachowawati ráčj.
Tak toho Stwořitele swého wssem,
o Saucýho, ostawug Duchem y Ti
em, y Rty swými, gakž ktomu Da
ch Božj napomináa. Žalmy a
Písnjckami pobožnými, zpiwagice
a plesagice na Cest Bohu swemu,
zapudic wsselike Zhřjssne přemy
slowáni zsrdce sisého, tak pra
wé Duchownè Bohů Zjbezné a to
bě spassitedlné od počiwáni Tudy
Ktomu też užitečnau a prospěss
náu přjpráwau ke Dni Páně

Páně Neděli Swaté slauti Muže.
A konágice Hmotne Telesne práce
Hled tedy Tim dřjwěgi, od nich přest
ati, Ewangelium, neb Zastku pisma
B: Zdaleko neb Nowého Zakona Bo
žjho sobě přečjsti, pobožnim zpě
wém a Modlitbau Pánu Bohu se
poručjc k odpočinuti, dřiw než gi
ndý se oddati, aby Ráno wstanau
Swěcenj Dne Páně Nedělnjho
zpusobněgssi mohl Býti, a poně
wáž my bez Ducha B: snjc do
brého Byti nemužeme: otce tedy
nasseho Nebeskeho musyme žadati
aby on nás skrze Ducha Swatého
nastrogil k sluzbám Swatým odhjss
nosti, nássich očistil, sobě poswětil a
přjpráwil, u dobrém a pokogném sw
ědomi ostřjhal, y w bezpečnosti, a ze
zdrawi den tento přečekati dal,
Zeho my sobě od geho wélebnosti

Esse 5.

Wrcý náſſimi ponižený̋mi požade-
me, wegmenu Pána Ježiſſe Kryſta

Modlitba.

Ospodine Wſe-
mohúcý Bárné Kterýž
ſy včinil roſſeſti
Dnéch, Nebé, zemi
Moře, a roſſecko což wnjch geſt, a
odpočjnul w dne Sedmého, my ži-
dné a nezaſlaužile Stworeni twé,
newymluwné mjloſti knám wči-
něne, kořjmeſe podmocnáu Ruku twau
Bozſkáu, a padagice na Kolena Zelá
y Tebe ſwétého Chwálu Čeſt wděčné
Děkowáni tobě wzdáwáme, negen
zato že ſy nás k podobenſtwi ſwému
Stworiſti, Duſſi Rozumnau, zdrawy-
mi Udy Čelo obdáriti ráčil. Ale
také y zato že ſy nam k poſobi, Slu-
nce, Měſyc, a Hwězdy gaſne, też k
wýživeni Zaſnemu, Ptactwo Ryby,
Zwěř polni, y pjſtomý Dobytek, a

Howadka Stworiti, a nám podmoc
westi ráčil. Děkugeme také y,
za Stowſſkau mocnau twau Ochra-
ránu, kterauž ſy nad námi Tělo po-
minule Nocý, y Zelého pominule
ho Tělodne držeti, a ktomuto Záři
mu Zdrawi, k ſpatřowáni welikých Tw
ých ſkutkuw, wezdrawi přjwesti ráčil. ó Otpuſť nám pokorně proſyme
náſſe roſſecký Hřjchy a nepraworti,
kterých ſme ſe proti tobě, gak ginak
tak y tohoto Zelého Tělodné, wmyſlu
w Řečj, y w ſkutku dopuſtili, odpu-
ſť ó Otpuſť nám ge pro Gména ſwe,
ho mileho genž geſt Obět Smířowáni
za Hřjchy náſſe, a newzpomineg nám
gich na wěky: mějž nás y dálé y,
dneſſniho dne ſnaſſimi wěcmi, też
s Manželkámi y s Dětkámi, Přátel-
mi, a Bližnjmý naſſimi, kde koliw
zuſtawagicý w ſwé Láſkawé peči a
ochráně, hrań nás odewſſeho ne

sstěstj, ktéréby nás: přednè na Du
Žele, neb státečku naſſem potřeb
mohlo, odwracug wſſechy ſſkody z
ſſech pokuſſeni, Dábla, nepřjtele
ſſkodu, odeg nám kſtrážj W: Angele
tak ábychom ſſtáſtnè wdobrem zd
ásti den přečekali a wečera doč
kati mohli, Aponewádž gſy přé
mocný, a maudrý, ſtaviteli neb
és, a celeho ſkrſſtu zemſkeho, d
konagic Djlo ſwé, patřic nánè,
y widěls že Bylo wſſecko dobre,
degž y nám proſyme pomoc tw
abychom patřice na ſkutky twé
welikè, gim ſe nedoliko Diwily,
ale twau welykau moc, maud
rost, Duſtognoſt y Láſku Otcow
ſkau poznáwaly, y wyznawaly,
wděčnoſti powinnè, w ſlauženj
tobě P: B: ſwemu z Bazni a ſt
řeſenim k tobě dokazowali, a

tak práce ſwé powyſſnè wyko
náwagice, myſli a wdcem ſwým
tobě Stwořjteli ſwém pokornè
odpočiwaly. miloſt a laſkuſtwau
neſmirnau knám prokazánau
kedliwe rozwažugice, tebě Otce
ſwého laſkáwého, Duchem y Že
lem ſwým, y Rty ſwymi oſlawu
jeme, odtud potěſſenj hognebo
nabywáme, že poprácnem a ſtra
ſtnem žiwotu zdegſſim, wedle twy
ch miloſtnych zaſlibeni, přjgdeš
a pognež nás ſebau k wěčnemu
odpočinuti. Tak pokornè žadáme
tebe náš Otče Nebeſký, Račiž
nás Duchem ſwým W: poſwětiti,
očiſtiti, a přjpraviti, ke Twj zeg
křeyſſimu Nebeſnimu, abychom
dočekagice geho ſwětlý gey kedi
a Slawè gmena twého W: a kužit

Ku Wtaseni nasseho: ku wssecko
ráč w Zinyssj, y wice nadto ne
si w mime prosyti, pro prědrahe
zasluhu Wyna tweho, a Wtasytel
Násseho; gemuž stehan y s Duch
em S: Cud Záuna čest y wele
bnost na wěky wěkuw Amen.
Ale nás we.

Pissen w Lipsskem Ki: na stráu
1242. Notan: Kral wěcny na

W Sobotu wečer.

Skutek od počiwánj Pána G
Gisse Krysta w Hrobě, podkonání ge
ka Wtaseni Kříže srewinne a bole
stne y mučeni. gebo. zapsany o
Lukasse 23. Kap: w Jana w 19 kap

Gá muž, gmenem Gozes, ge
den z w Rádu, muž Dobrý a
Prawedlywi, kteryž byl nepow
sil Radě, a skutku gegich z

Arymatyee Města Zudsse
kryžto take očekal
Gežido. Ten přistaupil
wi, ten prosyl Telo Gezukowo, při
el pak y Nykodem (kte
rzse přissel k Gezukowi
esa smisseny Miry a Aloes okolo
ka Liber: Když wzali Telo Križi
sowo, a obwinuli ge prostřeradli
sownými wěcmi, gakž obyčeg
gest židum se pochowawati. A by
la natom Místě kdež wkřižowan
byl w Zahradě, Hrob nowy, wně
mžto gesse žadny nebyl pocho
wan. protož tu proden připra
wowáni Zidowssky, že blizko byl
Hrob, wložili Gežisse.

Slo Zeč Gi
ka wyprawu
nám opatřili
Pána Gežiše
Krystá, od kte
a gak počestně gest pochowan
a zatim o odpočinuti gedno w
robě: wime otom dobře že
hřebowe mrtwich konani
wagi od neiblyssich přatel, ta
křesťanych, neb powinosti ne
akau spogenych: ale tuto gi
ac se stalo: nastrogil Pán zpros
řecku samych biskupu a knižat
dwe wzactne osoby, ktere se
mrtwého Zelá Krystowa w gaby
a počestný pohřeb wykonaly. ač
nebylo bezpečno w gimati se to
ho, ktery wcele kadě od wau
zen byl, a gedoz wssecken lid

lid. Hlasy swými potupil, a Pilat
gmenem Cysare Rimskeho ortel
smrti nan wyřkl, wssak osmělil
se se Jozeff z Arymatije o soba poce
stna, ktery byl nepowolil Radě
jegich, sel kupilatowi a prosyl za
to Gežissowo, prosyl za tolo powěssene
ho, gako za dar zwlasstni, odwažil se
prý nan to prič podniknauti, byl
ho biskupi z Rady proto wyssadili, a
neb lid ho w kamenowati měl, tim
wyznu swau, y horliwau lasku ku
wstu proneseł: Pilat podywil se, za
dosti takowé, y komu gizlitý mrt
wy byl Kristus: a zwěděl na ten
nykowi daroual to Zelo Jozeffowi.
Jozeff tedy koupil čistého Kmentu
sel, aby aumyssl swug Pobožný wy
konal, a Ny přijpogil se knemu
drahý z Rady, Kniže židowské Nyko
dem, nesa dostatek wonnych wěcy
aby počestně wykonán byti mohl

166 Mssl Pohřeb Páně. Dňal tuto dji-
ný P: Bůh se w kázal, že wýnu swé-
mu, komu Nejpotupnegssi smrti zlo-
čincu z kříže swédenému, tak poče-
stni Pohřeb opatřiti ráčil. Což ytoť
w ohnenj hněwu Božjho znamenim
bylo. Kdy se to stálo, Ewangelistowé
wipisugi čáss, že w welikj Pátek, čá-
sně před západem slunce, aby pob-
řebnjcy ti Domu gesstě dogisti mohli,
Nepřekázyli sobě tim žitu pobožni ti-
de, že poskwrnic se při mrtwým ne-
budau mocy Beránka figurnébo
wšen wečer gisti, mileglj gim byl
Prawý Beránek tento Bohem Bož-
ský na kříži w pečený, a za pokr-
wětu přijpraweny. Dak počestně se ten
Pohřeb stal, dalssi hlowá Ewangeli-
stu w kazugi. že přissedssi ti wzáctnj
Muži, Knižata Židu služebnicy swy-
mi, Telo Páně mrtwe, nejprw pěkně
z kříže sňaty, potom Kádú a Kořen
bezpochyby očistjc, do plastnaneb do
timentu zawinuly, wonyc wěcy-

wěcy okolo něho nastřeli: Byla pak 167
zahrada Josefowa blizko odtud ležicy,
Tam kazal nesti Pána Ježisse, a pro-
pučil gemu w kamenném swém Hrobu,
w skále wytesánébo, wněmž on sam
ležeti stroqil, nic sobě smrti gebo Ha-
ňebnau nepřekažege, ale wsic sobě po-
swěcénj Hrobu swébo, odtud čekage.
Tiltak počestné Telo Páně położeno tam
gest k odpočinuti po pracy těžkych
a welykych w trpenich gebo. My z
těchto osob počestnych, nawčenj pě-
kné máme, příkladem gegich, wčme
se wěrnj a stáli byti při Kristu, w čás
pokusseni, a nestideti se za Krista
stu, bychom gakau koli potupu, neb
těžkost pro přidrženi se Knjhy a gebo
prawdy, nesti měli, nic se nepřátel
rozličnych nebogice. neb mocněg-
ssj gest ochraná Božj, nežli zlost ge-
gich, nemohaut nic, leč pokud gim
Bůh odměruge. Giž tak z od po-
čiwánj Spásytele nášebo w Hrobě, krá-
tce některé wěcy sobě ku žitku předložime.

4 Dni mog: 6?

58 Wýsselisme Ráno: že Bůh Otec, pobo-
konánj djla swého, kterež posseť dnj
konál, odpočinul dne Sedmého. Tak čjn
Božj, Wýkupytel náš, dokonal wrácý wtu-
pěnj swých, a djlo spasenj Lydského, od-
počinul, Želem swým Swátým w hro-
bě Celý den w Sobotu, Ato nám swé-
likému wžitku a potěssenj, že gsme my-
powatku, to gest rozlyčnych Bidack tě-
lestéch, a pracécb nášich, kterýmyž by-
wáme zde náswěti obklyčowánj, a po-
dokonánj žiwota Ráššího, též odpočina-
wáj máme, Wtrány Duše wnebi, a ztě-
lány Želá w hrobě, až do Neděle, toge-
st do Slawoslawenébo a Radostnébo w-
zkřissenj z Mrtwých, když to Želo náše
zprácbu zeme wzbudj kenžto Pán ná-
š, a spogige w Dussemi náššemi, a po-
tom wésele a Radostnie, pogme sebau
do nébeských přibytku, aby tam giž na
wěky wěku odpočiwáli a se Pánem se
Ráduwáli. Také wžitek welyki, a potě-
šenj z pošrbu Kristta Pána máme a
gebo w hrobě odpočiwánj, že odnima-
nám

nám strach, a osskliwenii sobě hrobu
nassich, nebo on swým Swátým Želem
posswětjtj gich Ráčil, aby byli tibe,
bo od počjnánj Stworzenj, sau wzác,
né Wčjnè a monstrancý Žel wywo-
lenych Božich, a Chrám Ducha
Božiho. Anobrž hrobowé nášj sau
jako Pokogičtowé kodpočinutj pokog-
nému, wnjchž Želа náše složice,
sebe wsselikau Stárost, strach, a wss-
elikau tiku, tibè, pokognè bezew-
ssi múky a krawenj, blaženého w-
zkřissenj očekáwagi: o čemž Prorok
Božj potěssitedlnè powědel: Ey li-
dé mug wegdj do Pokogiku swých, a
zawřj za sebau dwerè, schowegse
ramaličkau chwilku, dokudž nepři-
gde Hněw. Bakož zrno Pssenjčne Jzai
do zemè wloženo a zakrabane, wm- 26.
rtweno byti muss, aby potom zase
znéso, obživené sauc, wžitek wyrostl,
tak y Želа naše do zémè, dokè Kole

60 Božj wložena, a zawrabana Tywži,
aby tak gako zrno pssenjčne, powssenj
wezmauc, zase časem gistým obžjweno
w Dussi spogeno, a wěčně oslawéno,
a zwelebeno bylo: otom pěkně Apo-
1. Kor: 15. sstol S: Pawel pjsse. nesstť se Bezbož-
nj a newěřjcý, wmrtj a hrobu stra-
ssti, kteřj zde ne pssenjcý ale kaukolem
sau, neb tj žadne Naděge kžjwotu Bl,
adosstáwenému nemagi, proto že usa-
mem Kristu Spasytely swéta wčjssti-
nj a osprawedlněnj mitj dosti necht-
gi, ale kpřwu posmrti, w galemsi odnj
siwé očjssťenj zakladági. a proto my-
slilnosti snažugme se, abychme pokud
wšeho wmrtedlnosti žiwi gsme, žjwého
Kristusa take žiwý hrobowe byli, praz-
dni kžjwbu mrzutjcs, wsselijkjcs ne-
čistot, gako byl Hrob Jozeffu, nowy-
čistotny. Dokakowéso Kristus rad se
sklada, nybrž sau Ebrám geho, wnemž
on rozlossně přebywa pokud žiwi sau.

sau. Při wmrti pak skládá Žeha gegich 16.
do pokogičku zémě, kodpočinuti, a Du-
sse přigima do Nebe. Apotom přjwe-
gné žnj, Žeho obžjwic w Dussi swogi,
gakožto čistotnau, Krwi geho obmit,
au pssenicý, do Hrodoly ké wěčne sh-
romážděj. Kčemuž aby nás přjpra-
wowati Račjl, zkrze Ducha S: wžjwo-
tu y wmrti, kej potěssowal, wnadě
gi giste w tworzowal, a kwykročenj zte-
to Cjdnosti, wrdnate činjl, zato Sw.
asstele swého mileho, wrdcem poni-
žením žadegme společně pokleknauce.

Modlitba.

Pane Ježjssi-
Kristé, kterýž sy potěžkých prácé
ch swých zde w Swětě prožjwal
násse podstaupených, a podokonánj

62 Djla Wasseni násseho, gsauc z
Kříže swého Snjat, a počestně wza
hradě, pohřben, w hrobě nowém –
Žisse a pokognè Cele Dné Sob
otnjho od počiwáti, a tam hřjchy
násse ohawné wssechny zahrábatj
ráčil. Ktež tim Pohřbem twým,
náš Pohřeb a hroby posswětitj, age
libými homurkámi kpokognemu
odpočinutj spusobitj sy ráčil.
Děkugemé zatu kwáu milostalá
stu, wélikau, a ginatusá dobrodjni
nesčislná Buděy wděčnými, hlawá
čest, y chwálu budiž tobě Bezpočátku
sedjcýmu na Trůnu, a Požehnánj na
wěky wéku. Amen. Ponjzené,
degž nám koho nassho, koly nám
k dobrému zde žjtj, y Zmrtwýchwá
čil wděčnu bytj, degž nám take
swetu tomuto přewrácenemu, a
a žádostem Žela w miratj, a stebau

a stébau pohřbenu bytj, nechť sme
swětu wzapomenuti gako mrtwi,
a nechť gy my swěta zapomínámé,
gako ho mrtwi zapominagi, degž
nám y Buděe Zakowé, ktereby w Po
kánj oprawdowém a wdolnosti w
zdiechy stále, očekáwagice na Swug
přjchod Bud k Smrti, neb k Saudu
posledniemu, Kterémese Zjm, že Smrt
Časna gest konec zdegssich strástj,
a začátek nekonalých radosti, a,
že nám otwirá Bránu kwykroče,
nj zlosoto w dolj swěta bidnesho,
a k schowánj se do pokogicka hrobu
násseho, kodpočinutj Žela násseho,
a Dusse násse skrze prawod Angelu
S: k sobě Bereš. Dračij Wasseytely
náš milosrdný w Den wzkřjssenj
blahenésho, ka Žela násse z pra
chu zemé wbudjti, zase k Dussi
spogiti, oslawiti, a wsebau do sláwy
své wěčne pogiti, a bychom na slá

164 Zlárau Zwáu patřijli, a tebe s Angeli
Swátými, y sewssemi wywolenými we-
Žebili a Zhwálili na wěky wěkuw.

Děkugeme Tobě také, za milostné
opatrowánj nás minulého dne y ce-
Žého Týdne, a prossyme pokorně od-
pust nám násse wssecky přetěžke —
Hřjchy, spáchané, protj Twé wéleb-
nosti Bozské Žagné a neb zgewne,
wědome y newědome, w nichž gse do
Hlubiny Morské, aby Tobě ku Zamětj,
a nám ku předessenj na wěky nepřj-
ssły: Tobě my se milostiwému Pánu,
y na Kuto Noc s Dussi s Želem s Pjs-
Žámi Bližnjmi Naššjmi, a sewssim
Čoz kolwiu od tebe maime, dowěrně po-
Žaučjme, ochrán nás wssecky podssá
Swátá Křjdla, a brán Nepřjtelů na-
ssemu Dablu zlému, aby nám wnj-
čemž skodjti, anj zlý Čide přjstaw-
pilj nemohli, prospuč pokogného od-
počjnuti, a wdobrem zdrawj sstastnéso
powstánj, nastrogiž nás skrze Ducha
S: y křižbám S: kedny zegtřegssjmu,

ssjmu, abychom Tobě čjstym Srdcém, 165
y čjstým Želem y mysli, w Swátosti,
a w pobožnosti slauzjti mohli, zde w
Cjrkwi Swé Mrtedlnosti, y potom w wěčném
Králowstwj na wěky wekuw Am: Nče rc.

Wjsém: Chwála Bohu dwok E.
podobně muže E. wěčnosti, w lipsku, na
tuto: Krystus Zrno strance 1282. wjce hle,
w sklence, na stranec wát: Wjssel
344.

Konec Prwnjho Týdne.

K Druhemu Týhodnj
Zdéšoz Skutku Boha
wssemohaucjho, wss-
ech wěcý Stworitele: A tež Sl-
awný a wélikj Skutek Božjho
Syna, P: Kežj: Krj: wykupi-
tele násseho, Djwného a Za-
dostného z mrtwých wstánj, a tak
Celeho dokonaleho wykaupe-
nj a osprawedlněnj wssem wně-
ho wěrjcým skrusobeneho: od-
tad kulwrzenj wjrý nássy, a k

166 a k potěšenj nássemu, naučenj a probuzenj k modlenj Ran, jmu a wečernimu.

W Neděli Ráno Druhý Tyden Probuzenj k modlenj Žálm 3. X. 6.

JA sem lehl, a usnul sem, y zase powstal sem, nebo mne zdržowal Hospodin: wers 9. Weleb Hospodine gest spasenj, a nad lidem twým požehnanj twé!

Kolik gižto minulého Žiwota našeho zcizgimánj bylo, o kterýmžto skutku welikém, a djwném Boha wssemohaucýho, stworenj ycb wssech wěcý wýditedlnych,

nedtwrych, y newýditedlnych, což y odtudšem skutku Dýna Božjho, w wyplauwenj lidského pokolenj, zmoženj Dáblowy a wěčnego zatracenj: wssak ponewáž skutku tohoto, žádný nedokonale wystihnauti: ale ani wymluwyti, neb wyssati nemaže, ehce wssak P: Bůh abychom my lide stworenj geho rozumne, tyto geho skutky welike a diwné spatrowály, wždycky gim se djwili, ge ho moc welykau, maudrost přediwnau, a dobrotu nesmirnau každého Dne poznawály, a sobě přjpomináli. Když tam P: Bůh dj: Pozdwihněte wzhuru oči swých, a wjzte kdo to wsse stworjl: odtud kdy awowánj a dobrořečenj gmena geho swátého, y k modlitbám rozáucým se probuzowati a ponaukati máme: kterému probuzuge David 6: žalm: prokřikugte Hospodinu wšickny obywatelé zemé, služte Hospodinu weselým

Za 40.

168 Žal 100.

Přistupte před oblièeg geho s prowsanim: ktomu gsli my zjmy ni sme se postawily, gesto z tèch diwných skutkù Kozských Knaucenj své mu, abychom sobe neco předložily, a Modlitbam V: se probudjly: minulého Tehodne, Nejprwe Rozginání násse bylo oswètle, ktereż to Bůh Wssemohúcj ráczj, prwnjho dné: Prohoż zdroho zewnitřnjho Swètla, gsmeli na se nám dawa, abychme poznáwaly, Swètlo to prawé a wèczne, gehż P: a Pastyr nás G: K: ktery Dussj wèrnych wnèho slowem swym V: gako Nejgasnegssj Lucernu osswècuge, wtèchto nynègssich Kemnostech Antykristowych, aby na wèczné zatracenj, zawedena nebyla:

Tim Swètlem mámese take wonauti k žiwotu pobożnemu, a Mechetnemu, abychme w skutcych zlych, a

zlych a mrzkostech, gako wnegakych Kemnostech nechodili, ale gakožto Synowé Swètlá poctiwè, pobožnè, Bohu kliboti, a sobè wzagistenè žiwi sauce, ktemuż obremu y bližnim swym, dobrym přikládem byli a ktomu wèčnému Swètlu se přiblyżowály, y geho łaskawé milosti Kożi dosli.

Kragi take zwlásstnj swá gmena, tèchto Nedel Dnj, A nejprwé Tento prwni den, má swé gmeno Nedèle: ale welmi přijmáhne, gakoby Řekl Nedèleg, ktereżto gmeno k gednomu każdemu znás mluwj, a nás napominá, řkáa: nedèleg, Pámátug na Přikazanj Kożi, nebo ponèwádż na misto Sobotý tento den gest Hospodinu Bohu temu posswècen, gakoż Slawnym a Radostnym zmrtwych wstánim Pánè na nebo Kezi: Kristus, y

y sesláním w hognych dárjch Du
cha S: na Apostoly, a prwotnj Cyr
kew: ktereholiko nedèleg, ale spol
domácjmi sobj, hned ráno w
přjbytka swém Chwálu Bohu Nej
skému, začnj Pjsněmy a žalmy Dáw
tými, též Částku Hodinj Božjho pr
čta modlitby S: Horlivè a nabo
žnè P: Bohu obětug, dèkugjc za dá
brodjnj Duchownj y Telesna, za p
swěcenj, a nastrogenj k službè Bo
žj žadeg, a potom gdi do Chrám
žděnj Páně, kdež se wěrnj k tè služ
by S: konágj, tak gak Hlawa Cýr
kwe Kristus Ježjš ustanowil a
nařjdil, spolu swěrjcýmy P: Bohu
oslawug, Hodina Božjho pilně po
slauchag, ge wsrdcý swém rozwažo
ug a w bedlive paměti skladeg, ku
tomuzenj mocné wjry a nádege, k u
potěssenj swému, a P: Bohu aby bo

srdce twé sobè zachram poswětil, a
w něm stále přebywatj račil, pokor
nè žadeg, a takowý pobožný bycheg w
každau nedèli zachowageg, Anetoli
ko hmotného Djla nedèleg, ale ow
sem nedèleg Hřjchu žadného a nes
lechetného, nedèleg zbytečnych a ma
rnych kwásu, a hostinek, nedèleg —
Hertancu, Kratochwil, nedèleg
Klewet, swáru, rwanic, sumáru ne
dèleg nic coby proti Bohu wůli —
gého bylo, a proti bližnimu we
mu bylo, a proti swému wlastnimu
swědomj čelilo. nedèleg se ani be
zbožnych a prostopásnych lidj To
wáryssem, radègi spobožnymy, o po
božnych wècech k swému dobrému
wzdělánj mezi rozmlauwánj, a —
neb sobè sám o swatych pobožnych
wècech přemyssleg, Čtj, pjš, dal
należitè Bohu přjgemně a sobè spa
sytelně, S: Nedelj swětiti, kdež,
tak poswětitj Hospodin srdce twé —
za Chrám sobè, a bydlenj Bude w
něm Milostj swau, a Hognim po

potěssenim, bude také poswěcenoſtwé Čtenj, poswěcenné twé psanj, yto
pero, croſſecký twe dobre činy: Ale
ach gake nynj mezi námi křestiánj
geſt swěcenj dne Páně Nedèlnicho, wtom
nás žide, Turcy ti nepratelé Kristowi
daleko přewyſſugi, za čež ſluſſně měliby
chom se před twarj Božj Hanbiti. Dnaj
prawugmež pro Boha, naprawugme do
kudž geſſtě čas máme, zbcemeli Pokut
Božich hrozných časných y wěcných
w giſtj, a Požehnánj Božjho na Duſſj
y na těle zde časné, a potom posmrtj
Slávy a radosti nebeſſké dogitj.

Protož my Boho Spasytedlnebo na
učenj, chlebnie ronèm se wždycky nalezá
ti, tak bude swěcenj dné P: Nedèlnicho
P: Bohu mile námi Spasytedlné: giž
také obratime se k Swatým Modlitbám, P: Bohu pokornym srdcem, a
ponížena Mysli wzdúru, rozdilnau
ce Krunu welebnosti Božſſké Sbě
hugme, rozmenu P: K: Krysta pokleknu:

Modlitba.

O Duſſlogny Stwořitely, wſſemohaucý, Bože a Krály, ktery
máš sám Nesmrtedlnoſt, a přebywáš w Swětle nepřiſtupitedlném, aby tě žadný wydèti nemohl, Tobě samemu ſluſſi
čeſt a Sláwa wěčna, nebo gſa od wěkú na wěky, w Sláwě, mocy welebnoſti, a Maudrosti dokonalý, ráčil gſi
rozsětlé, newýrwné miloſrdenſtwi zgewitj, den a noc dawáti, a wſſemohaucnoſt Slowá, wěčneho proneſti.
Zdobo Tobě Bohu wěčnemu Budiž čeſt
Sláwa, a welebnoſt na wěky wzdawána: Dagž P: Bože proſýme ſlužebnikum ſwym, ať w Swětle twém,
w Přikazánich twých, ſtale chodime,
gáſný oblicey Syrug w Zakoně P:
wſtawičně ſpatrugem, Slesem Slávy Prawdomluwnoſti twé zaſlíbenj
ſmě

174 smé, nechť Swice Nohám Nášlim gest Slowo Twé, a Swětlo stezkám na-
ssim, a bychme sjnem Nebeskych Oče-
ni sswozowáni, mrákotámi nalezku
Cizjch mámeni Temnosti Hřjchu,
Pádu, a pokleseg, stébau Swětlem
ym rozlučowánj nebyli. O ať Swit
nám stale Slunce zásné Spraweb-
sti, Gezjš Kristus, zprowázeg nás-
skrze audoli zármutku, Bid žalosti
a odpornosti, Dennjcé Swět, osswěcug
Posslug a wtorzug nás, o Bože, ať we
podnj wyprawugem we Gité Skutky
Twé, a Noc ponocy, rozsslugem wě-
dsné Dilo Rukau Twých. O Bože Duchu
S: posswětjteli nás žadame Té ponjže-
ně, ráčiž nás ku Počtám, a Služebám
Swátým w Duchu nássem wonjti, y w-
Nečy Službu a Nářek nássich, zewnitř
nastrogiti, očjssť Srdcé násse, a posw-
ať sobě Ducha y Žela Nássebo, otwi-
reg k Slowu swému S:, Srdcé y wssj

wssj násse, ať ge slyssjme ochotné, 175
a přjgjmáme dowěrné ku powčenj-
nassemu y Spasenj wečnemu, nast-
rog y wssá násse, koslawowáni Twébo
S: Gména, ať Dnes y wždycky uzá-
ctné a přjgemné Tobě slaužjmé, a
potom na posledy, skrze sjn Smrti k
Tobě přjwedeni. Dowedjž nás o Bo-
že k Swětlu Wáhy do nesmrtelno-
sti, kdež Noc neni, ale wečná Swě-
Host, y slawičná Radost, Čest, a Chá-
wá, Cysárstwi, wélebnost, Diwáká, a
Dustoinost zwyssowáná, skrze Gezu-
Kristá, Krále Angelského, Amen:

Obrátime se k tobě Otče Bože
náš, za Cyrkew Swátau S: Abys ge při-
slubowánim swym, y služebnjk wěr-
nými, opátrowati, skrze Dilo své pod-
statné y služebné uzdělánati, rozssi-
rowáti, a pozednáni swého w Wěro-
wáhj, lidu swému k Spáseni, a k Oslá-
wě gmena swého S: Pozednáwej
wssednem wrchnostem Křestianskym
Boloj

176 Pobožnym, a probuzug k tomu, aby-
Čest, a dáwu zmenu Twému B: roz
šiřowáli. Milugse y nad bližnjmi
náſſimi, w gakých koli křiwostech a
potřebách poſtáwených, za něž ſe sobě
Modlitbau regswětěgssi od Wynalezi
tele nám wydanau. Mod: Otče náš:
Žjſſeň na Stránce 461. w lipu: Chán

W Nedělj wečer, Druhý
Tyden, Probuzeni k
Modleni. Žjai:
62. k: W. 11.

Hle! Hospodin B.
oznáje prowoláti
až do Končin zeme
; Ricteť, Cěrj Dcerce, Ay spá
ſytel Twůg čeře se; Ay mzda
geho s Njm, a Djlo geho před
nim;

177

Kwěk w
ykauperj Ná
ſſeho, Kryze
Pána Gežiſſe
Kryſta ſtáty, geho ne
winnem Umučenjm a Sm
rti přebolestnau, minulého
Zelodne ſmé ſobě přjpominaly, že
to wſſecko tak wprawdě ſe ſtalo,
čož Swati Ewangelistowe wypſali,
ležotom kaziy wěrný Křeſtan
wěřiti powinen geſt: Ale Ap
oſtol B: Pawel powěděl, že ne
wſtalkil geſt Kryſtus zmrtwých
marnaý geſt Wjra naſſe. Chce 1 Korin
meli kedy aby wjra naſſe byla 15.
w žiwotě, muſy byti giſtá. Nikdy
mž pak do swé Smrti, giſtſſi byli
nemáme, gako Kryſtowym wſkříſſ
ením:

Ráném za gistè Bárnem Základ wíry a Nabožentstwí náſſeho, radège budaucýho wſkříſſenj, náſſeho, ý wſſeho wſpasenj náſſeho, záležj, wedle Swědectwj Apoſtolſkeho. Wyznáſſli wſty ſwými Pána Gežiſſe, a Srdcem ſwym wěřiſſli, že geg Bůh wſkřiſſil zmrtwých, wſpasen budeš. Ale gaké mame toho zmrtwých wſtánj Pána Gežiſſe gistoty.

Řim 10.

I. Pisma Swáta, wmogžiſſtowi, w Swátých Prorocých, á Žalmich obſažená, mogžiš zaſlibenj Wožiſtwrnym Rodičum w ráji nène rowná, gi zapſal: Semeno ženy potre — Hlawu hada. totiž, Pán Kryſtus přemuže Dábla. Literak geg přem, oſt, když ſwé Slávne wzkřiſſenj. nebo kdyby byl w Hrobé mrtwy zuſtál, jako giný Lidé, Dabel bylby nad nim Tryumfowal, ale gdyž geſt od mrtwých wſtál, Tryumfuje a wjtězſtwi, nád Dáblem prokazal. w Prorocých také nekolikó řečmi

J. Mog: 3.

Řečmi a Slowy, ale y Figurámi w Zákoně Pánè předzwěſtowáno: w Žalmu také gſau Paterna ſwědectwi Pánè wzkřiſſenj. David 8: Žiwe lèt Žiwcetj a dwè, před Kryſtém byl, wſak o geho Smrti, a wzkřiſſenj Páně ſſal a zpiwál.

II. Kniſtota a Swědectwi Pánè w zkřiſſenj, gſau geho řečj wlaſtnj gimiž ge Kolikrát předpowidal. židum řekl: zruſſte Chrám tento a we třech dnech, zaſe wzdělam geg, a ho prawil o Chrámu Těla ſwého: Jan 2. a opět řekl: Biti budau Paſtýře, a rozprchnau ſe owce: ale když wſtánu zmrtwých, předegdu wás do Galileege.

III. Swědkowe w zkřiſſenj Páně byli y 8: Angelé, ji Čiſtj, neſmrtedlnj, a prawdjwj Duchowe, kteřiž gakož prwé geho narozenj zwěſtowali Páſtýřum, tak také, geho wzkřiſſenj oſwědčily pobožným ženám, y některým z: w Čeledníku Páně.

IIII. Čistota Pánĕ Zmrtwýchs wstánj gsau geho w Těle Oslawěném se w tazowánj wĕřijcým a Swátým. Také powinen křesťku zemském ke wyznawági: že Pán Ježiš, gakoż umřel a pochowán, tak y wzkřissen gest. a kdoż gest wlastnj prawých Křesťanu w Čenj, židé a Turcy, ať wĕřj že Kryštus umřel, ale aby zase z mrtwých wstál, místá tomu nedawági, gen to sámi Křesťané wyznawági.

Z toho giž dostatečně wjra naše muže swé w tomto mistj ó P: Ježissi Kryštu, a skutcých geho wĕlykých, kterýmiż gest dostatečne spasenj naše spusobéno. Odtud se prowbuzowati máme, abychom toho wzkřissenj Pánie, prawau w častnost w rozkřissenj Duchownjm také w tĕlĕ cých mĕli, w powstánj skutečném, zhřichu a mrtwosti nassi, oniž dj Apostol, prowbuď se ty genž spjš, a wstań z mrtwých, a zawitj se tobĕ Kryštus.

Efez 5.

Kdyžť gest kdosz padł zmoby a dřĕchlosti, neb swewolně, powstań, čiň prawé pokánj, gestliže kdobrému zmrtwĕl, rostań zase mrtwosti, wyjdĕ se wyraz zde ospanli-

ospánliwosti, powstáh zhřichu, kludu buď živ kwůli Božj: kdomu Apostol nápomina, powstáliliste s Kryštem, wrchnjch wĕcý hledegte, kdeż Kryštus Božj sedj, opatrugte wĕcý pečugte, a neozemské: Kdyż powinnáż zmilosti Otce Nebeského, mocy zaslaužení, a wzkřissenj Kryštowá skrze Ducha S: na wnjtřnjm Člowĕku obživenj, a wšelikém křtem S: w gisstĕnj, a nobeř kwĕtné mu žiwotu wgisté nadĕgi wložení, a gako giž rozkřissenj, tedy nowý žiwot, kterýž nezálež, na Pokrmu a Nápogi ale w swatých Ctnostech, a sslechetném obcowánjm prowasegté, a Boha nenĕgakými Ceremonjemi od lidj wymyssleným, ale w Duchu a w prawdĕ, ctĕte kdyż Kristus diwalowstwi Božjho wnĕmž bydleme gako Andĕle Božj, nepotřebugice pokrmu a nápoge, přebywssse wšemi hledete, tam kdeż gest přebyta ze wáš swáu mysly odpočiwegte, a kdyžto wessech swých potřebnostech, a kdyžé nĕho Duchý Nebeskému se wložegte.

Gmy to też w Čjnme, Wasyteli nássemu milemu, tomu Beránku Božjmu, kterýž se za nás swému mi-

Kolo: 3.

182 milemu Otcy obětowál a wmřel za Hřjchy nášse, a wstál zmrtwych pro osprawedlnénj nášse. w Ponjženosti se modlmé, aby spolu s Otcem swým milim, y s Duchem S: ráčil, milostiw býti, a nás w Slávné kogjsti wítězstwj swého, slawného obrazjti, adal nám zmrtwosti nášsi take powstáti, abychom wnowě žjwotá, horliwé a stále, wessli w přjmnosti gemu slaužili, y sstastně z milosti do slaužili, ažbychom přjssli k blaženemu w zkřjssenj, a přjgali wněm dokonále oslawenj: Toho mysobě od geho welebnosti Božské, nynj požadegme wegmena P: G: K: pokleč:

Modlitba.

Pane Gezu Kryste negsslnégssj, a nepřemožený, Kralu Slávné zwýssený, ktergž sy wmřel gednau pro hřjchy nášse, a wjce Newmirag na wěky: Kobě ne-

183 Nesmrtedlnemu wjtězy swému čest a Chwálu wzdáwáme, že sstáwě otce swého, a k radosti nášsi wélikě, wstál sy wjtězně zmrtwych pro ospráwedlnenj nášse, a zasladiw Hřjchy, y Smrt, zrassil Peklo, a wssecky nepřátely y Krány a činjzata pekelna přemohw, a giž na prawicy Božj Slávně Kralugeš, podmanjw sobě Angely y mocnosti: kobě Pána Slávy wywýssugeme, a Gmeno twé dustogne oslawugeme, rotobě, a wjtězstwi twém se tessice, nebo gsy obradil plác nás wwradostne plesánj, sprostils nás Kolesti wěčné y Smrtj, a wsselikých múk pekelnych, aby se na wěky Dussi ani Těl, našich nedobytály, obžjwil sy nás swým wzkřjssenim, a přjwedl k Sobu S: mjrene skrze twau dirku, abychom žjwi byli na wěky, před Sbljcegem geho.

Oprossyme tebe wjtêzi Slawný, ...
čiž prosláwne wskřjssenj swé, ...
wáti se nádnámi křjssťanymi, odp...
stnám wssecka prowinênj násse, ...
obrát na nás slávne kořjsti wjtêz...
stwi twého dustogného, ať sau ne...
ratelé, nássi wždy bezmocý, ga...
ložto přemožený, ať sau y podno...
násse býlau tiráu potřenj, myš...
ať podtwáu wjtêznau korauňuj
bezpečnj, Rádosti a potêssenj d...
a sytedlného žiwi sauce y w mira...
gice na wêky w částnj. Pán...
Kryste wěčně žiwy Beránku B:
ráčiž nás w Ducha a wssudy
obžiwowáti, prossau Smrt a w...
zkřissenj: Nebo kterze tebe a gm...
eno twé B: zwěstugese nám žiw...
cha odpuštênj a osprawedlnênj.
Degž nám toho wssého wtobê
wzdycky požiwáti hodně, a nedo...
Paussteg nanás Ducha zarit...

...arputilosti, gimiž bychom Gjlu
...wému odporowalý, ale když se
...nám koli zwěstuge slowo twé ge...
...mu wěřili, a skrze ně mocý spa...
...ytedlne nabywaly. Ty kteryž
...y newiděl porussenj: zachow...
...ij rác Dusse násse, od Ducho...
...nijho porussenj, aby skrze Hříchy
...neprawosti, Tělesne žádosti ne z...
...mrtwěli, ale wždy wjce Duch...
...em B: podstatně, y slowem žiwým
...služebně obžiwowánj, a zachowá...
...ij byli, k bladoslawenému na...
...sich Tel wskřjssenj, y Oslawenj.
Oprědobrotiwy P: Gezu Kryste
...přjgmyž od nás wssecký služby a
...cty násse dnessnj, a požedn...
...eg gich obrať ge k swé Gj a-
...dáwě a k nássemu Waseny. Budiž
...nassim Ochrancem y Teto mocý
...Kobět se odewzdáwáme w Duss y
...w Těle m y fewssim což koliw od

odtebe máme, Dochowegž nás
k zegtřeissimu Dnj wezdrawý
a Pokogi, w Gjniž to wsse pro sw
Slawne wzkřjssenj Amen. Otče ná
Kstomu Pssen: Kristus Gežjš Nazo

W Pondělj Ráno.
Probuzenj k Modleni Zalm.
18. X10. 11 12.

Naklonil Nebes, klaupil, a M
wakota byla podnožjmi geho,
Nseděl na Cherubinu, letěl:
letěl na perj wětrowem. w
Dělal sobě skrytnosti, kterež si
wokol sebe stanek swůg Tem
nych wod a hustych oblaku

Na počátku T
ento Druhý D
en že Bůh B
ůh swogjm řáčil o Klosu N
beskau, a Zemi, oddělil wody

wody pod oblohau od wod, kte- 187
ež nad oblohau, tu pak oblohu na
zwal Bůh Nebem. z toho wyssiwet
li se, co gest obloha nebeská: O
bloha nebeska gest prostranstwj
nebeské, neb rozprostrenj mista we
likého, w Gjsobu okrauhlem, w
sudy wokol, nad Zemi, wyssoce wo
sseckých wecý dolegssj obklyčugicý:
protož kde koli Člowěk gest, tot
rekoli Kněta Kragině, na Zemi
dole, wsudy nad sebau widj ten
hoži Gjwný skutek, že oblohau
nebeskau otočena gest Země. Wj
sj nate obloze y gina Stworenj w
sseckých, kdyžj tak hřjm, a hřm
ot welikých, kteryž wydáwá Hos
podin nate obloze nebeské, k pro
spěssenj obywatelu zemskych, kdj
y howad a zjwotičstwu wubec pak
obloha nebeská, slowe prostředngj,
neb druhe nebe, gmenuge se Hw
ezdnate nebe. Kteréž gest prawě
gako sklenuty a wssechen Palac,

Swětly Nebeſkými, a Hwězdami, ga
ko pukleni zlatimi kraſně ozdobeny
a pewně wtwrzeny, proto Stwořitel
Maudry Člowěka tak vformowal,
aby wzburu oblicegſwug mage,
raten hlutek welikỳ, diad, a často
hleděl, maudrosti Božj se djwil,
Božj też opatrowánj znal, ctwa,
lenj a vſlawowánj zmena Božjho
se zbuzowal, a wewſſecky činecky swych
w myſſleni a hlučjch, negwětſſj
Pozor a paměť na Stwořitele ſwého
měl, aby nicžnž gesto Božſké welebnosti
ne wnažel, a Hněwu gesto na
sebe ne wzbuzowal. Tento také Druhỳ Dén ma zmeno ſwé, Pondělj,
jako by řekl: Kižť gest po Neděli
ten to Dén, proteč Člowěče, obrať
se zaſe ku práci ſwé ku ktere ſy po
wolan, počnj zaſe wegmenu Božim
práci ſwau konáti, nezabaleg, nebo
zabalka gest polſtař Djablu, pra
acug, gakž Duch Božj tě wjj ſkze
Apoſtola Páně, dělage rukama

Rukama ſwyma což dobrého gest:
negen proſebe ſám, ale také proſtě
domácỳ, máſſli mánželku, Djtky,
też aby měl co wdělili Bližnimu
nuznemu, wedle wyřčenj Božjho
wpotu Biblě ſwé se žjwiti budeš:
Šeſt dnj pracowatj budeš, a dělat
gj weſelyſte djlo ſwé. Zle tedy čj
čjni, proti Bohu ſe ſtawe hřeſſi, kte
rj gakau koli práci, bud přjkoſt,
podarſtwi, neb přj řemeſle, ponětkud
pracugi, a zatim gi ſobe zoſtkliwi
nerady dělagi, přjkli teſkliwi wá
hawi ſau, leda den dowečera mi
nul, nětdy máj čas w zbytečnych
a nepotřebnych prochazkách,
takowé přjrownawa mudřec, ke
kamenu w mazanemu, kež na
hnogi krawicỳ ležjcỳmu. Ale
kowi řemeſnj ſami ſobě obtjžnau
Práci čjni, přjtomnoſti a pomocy
Božj, ſwewolně ſe zbawugi: Tako

Effez 4.

Dyrn 22

190 Takowým napomenuwſy Ježiſ mu
řec, řka: nemèg wnenawiſti těž
kého ſkálá gakého koli, anj duby
erauž ſtworžil Nejwyſſj. Pán B
Žem kteržž ſmyſli dobrau wpřjm
ně pracugi, Ráčj w ſkleti pomo
cý, býli, y zdrawi w těžké prácy,
A požehnánj ſwé dawá, ale odle
niwych zadaleču ge odgima, ža
ſem y metli a treſtáni nanè do
pauſtj, atež ſami na ſebe zhub
bu a nauzy w wodj: proèž pot
řeby geſt, takowym w čas ſe w
matowatj, a boha porauèegicýc
wpotu Twarj Chleba ſobè doby
wátj, w poſlechnauti, a wzýwagj
Gmeno božj prácy počeſtnau po
božně a wpřjmně konatj, tak po
žehnánj božjho očekáwáti, a do
wěřowálj ſe, že gakož Bůh tak
mocně ty nesmirné welike wo
dy Ráčil gednu od druhych od

dělitj, a Oblohu w proſtřed
nich poſtáwitj, že tak geſt mocen
wody wſſelikého pokuſſenj, Chu
doby, wſſelikého křiže, a neſſtěſti
nuzno rozdělitj, Oblohu ſwé přj
tomnoſti, a miloſtj, mezi to poſtawj
ti, a swým požehnanim o kořatſtj:
Chcekto wěcech, y přjprácy ſwé,
myſli y Bohem nabožným, zhled
rozwažowati, a přemyſſlowati, a
tak wſſudy weſſem na geho moc,
né Ruce ſe położitj, gemu ſe oddati
a dowěřitj, nadègi pewnau w něm
a ſlibich geho prawdomluwnych, a
wzadnem ginem hled, ſloženau mi
ti, giſtotně wěř tomu a odpuſtěn ne
budeš. přjtom též modlitb na
božnych k Bohu nezanedbaweg,
ale ge wáh ſmyſli pokornau, a pok
ornau Bohem ſkraušenym hor
liwě wykonaweg, a ge ſkrze gedine
ho prostřednika Křjſtá Ježiſſe Bo
hu obětug. Takowym dowěrnym

Modlitbám gsauce ýmy Ktomu Pá-
obuzenj, gakož zaſkutek toho dne
Stwořenj, Pánu Bohu děkowati bu-
deme. Ažadáli wždy dále, aby nás
w prawé wíře v giſtowál, w Na-
dege w tužowal, w Láſce B: zmo-
cňowál, a kněbezkým wěcem odze-
mſkých, srdce, y myſli pozdwihowál
a potomlo časném zjwotě do Nesm-
rtedlnosti wěčne nás pogal. Kte-
sobě, y Bližnim swým požadegme,
wegmenu P: nášeho O: J: pokleh-

Modlitba.

Wěčný Bože
Otče nebeský-
Páne, Nebesa w-
ſprawugi Hlawu to-
áu, a dſlo Rukau twých zwěſt-
uge Obkloſa Nebeſká, den po-
dnj nastáwage wýnáſlj řeč, a
Noc po Nocý, w Kazuge w mènj.
Ty zagiſtě Času nepodaný, mi-

ſtém neobſahli, Nébe ſy w čjnil,
naněm Kolicý swáu postáwil, Ty
ún kwug nadewſſecka Stwořenj z-
wýſſil. Ty ſy Spořadal Kury Ang-
elſké, Ty Cherubiny a Seraffiny-
w Kruních gegich postawil, aby sam
nejwýſſi odewſſěcko Stwořenj Cten
a Chwalen Byl. Protož my Stwo-
řenj Twé a dſlo Rukau Twých Ch-
walyme Tě, a dobrořečime Kobě z-
Twého welikého Miloſerdenſtwi,
je nádnámi nehodnými, a hřjſſny-
mi, ráčils ſe smilowati, Kludu Tw-
ému wěrnemu, w Cyrkwi přjpogi-
ti, ſnim ſgednotiti, a předrage-
miloſti y Hlawy swé Kterež tu ſw-
ým wywoleným w Wěcnoſt wſa-
ſtna wčjniti. Obudiž Kobě Bohu
naſſemu zewſſecko Skutkuw a Mi-
loſerdenſtwj Twých, Chwála y Čeſ-
ſt na wěky wěku: My Twogi Sl-
užebnicý a Služebnice, dſlo Ru-
kau twých pádle, a dnjžene, néma

přjrozene Hodnosti, Swatosti, a přjstworene Sprawedlnosti, skrzé niž bychme mohli do Nebe přjjjti, a kurý angelské rozssjřiti: zassl, ussý dirále Angelského P: Gežisse swého se vgimáme, dosti včjněnj gebo Sprawedlnosti swé za nás, wjrau prawau sobě přjwlastnu, gem, nánj spolehame, nise vgisstj, ugeme a daussame, že on swým Hárnym na dwassecka Nebesá w staupenim, a witeznym na Prawicy mocy, dussognosti, a wélebnosti twé se posazenim, nám w Dom, ě wěcnosti přibytek přjprawil.

Ty tolilo o Boże o gisstug nás wssse V: wjře, posswěcug w Nadě, gi, vtwrzug w Daussánj, a bychom zemsskymi wěcmi se nezanassseli, ale po Nebéssky sadégidjchtili, tauzili, oně pečowali, a pozdegssim Smrtedlným žjwotě

žjwotě, do Nesmrtedlnosti wěčné přjjjti mohli: Budjž take snámi twá mocná ochrána Páne Boże wnes y rozdyckly, zapud odnáss dábla zlého, y wsselike nepřate, gy duchownj y telesne, y gine zlé wěcy, a posylug nás y ku Wrácy ráss, dáwagic prospěch wssely ke mu přjwede tzeli dobrému, měg nás w laskawé pámětj swé, a swé V: požehnánj ráčiž sstědře wylewatj, nanás y [illegible] sse, a to wsse skrze P: [illegible] nassego Gežisse Krysstá gehož w gednotě Ducha V: žiw gest a kraluge Bůh gedny od wěku na wěky Amen. Stce náš &c.

Pjsseň z Hanci: Liptského na Awánce 1661.

Swětlo swjticy bez přestánj &c.

W Pondělj wečer.

Probuzenj k Modlenj. Rjmas kapitola 8. v. 11.

Wssetkližeť pak Duch toho kterýž w wás bydlj, kterýž wzkřjsil Krystusse z mrtwých w nás přebywá. Tedyť ten kterýž wzkřjsil Krystusa z mrtwých, obživi y smrtedlná těla wáše, propřeby wagjcjho Ducha geho w wás.

Powrzenj giž giž Wzjmé auplnu Radost ssj Pjsmi Swatými dostatečně sme w tuhodjli, Slawném a Radostném zmrtwých wstánj Pána našeho Gežjsse Krystá. tak podobně wědětj nám należj, a tomu též wěřjtj, proč gest P: Krystus z mrtwých wstál, aneb co nám dobrého swým wzkřjssenjm spusobil. Ale toliw gest takowá wáznost, hognost, a wélikost dobrodjnj,

dobrodjnj, kteraž nám P: G: swým zmrtwých wstánim přjnesl, tak že za swým Rozumem wystižená býti nemohau. wssak aby w nás známost těch dobrodjnj wic, a wic rostla, ge rozgimáli, ~~sobě wždy rozgimati~~ sobě wždycky přjpominati, a obnowowáti slussj: proto my ta wélika dobrodjnj sobě počastlácz rozgimáli budeme, prohognějssj potěssenj násse: Takoj Krystus Pán za nássi přjčinau, a pro násse Wásenj s Nebe s staupil, a Člowěkem učiněn, na křjži přjbjt, a obětowan, a zmřel, aby hněw Božj z pologil a zahjzcky násse dosti učinil. Tak za nássi přjčinau, a pro Wásenj násse z mrtwých wstal, abychom my radegi a potěssenj mě, jako S: Pawel řj: zmřel Krystus za hřjchy násse, a wstal z mrtwých pro Sprawedlněnj násse. Řjm 4

Toho wzkřjssenj swého pokłada sam

198 Býn Božj, wélike wžitky a dobrod-
ni. Tak zagisstě Marygi Magdaleně
Řekl: gdj k bratřjm mým, a powěz
gim: Wstupugi k Otcy memu, a
k Otcy wássemu, k Bohu swému,
a k Bohu wássemu. wotcz Slow-
Jan 20. wich Pán Krystus patrně wkazuge,
co nám dobrého skutkem swým
wzkyssenj. Skutkem nám tak, gedno
to, že sme wcjněni Býnowé a Cerky
Božj: gmenuge tuto P: Krystus Bo-
ha Otcem swým, y Otcem násim.
Tedyť sme Býnowe Božj. Ale P: Kry-
stus gest Býn Božj zprjrozeni, ale
mý z milosti a zakljbeni. Zwssak-
gakž Otec Býna swého prjrozeného
pozná wa, take nanás za dlyčene
Býny a Cerky swé zřenj má, nebo nám
Jan 1. dál abychom Býny Božjmi byli.
Nedawá, a nedaruge Krystus swým
wěrnym zbožj a králowstwj swéta
gako Awál Alexander, wélyky pod-
mánjtel, swéta, mezy swé Bohatýmy

bohatmány rozdělyl kraginy a zeme:
ale wáss wáss dary daleko lepssj, a podsta-
negssj, abychom byli Býnowe Božj.
Ogdyž nás Býny gmenuge, ta wssecka
dobrodinj w Ewangelyum za wřená,
blahoslawuge. Wssledte gakau lasku dal
Jan 3. nám Otec, totiž, abychom Býnowé Bo-
žj slauli. Negmilegssj nyni Býnowe
Božj sme, ale gesstě se newkazalo
co budeme, wjme pak že když se w
kaze, podobnj gemu budeme, totiž
wzrom, že gako y on, tela oslawe;
nebo budeme, webo wjdětj geg
budeme tak gakž gest, to gest: neg-
en tak gakž geg zde widjme we-
rau, gako w zrcadle, ale wtom
twářj w twář, a to ne k swému
zahanbenj, gakž geg wzřj y Zide
bezbožnj, ale k welykému potessenj. Jak. 2.
komuž dobrodinj se djwiti, to
dobrodinj oslawowali magi wss-
ickny Zidy wssecka wrdce, wssickny

zazilowé. Ale toť gest wšec žiwo
sti hodna, že žalowa gest Cupost,
a zwozjlost mistj Cirkwe, že mno
zy ani čjstě a powrchně, toho w
wrcech swém nerozwažugj. ale že
čtj, a plakati bychom měli nád
žalowáu nássj Matkotau a Stu
denosti wrcé, a Boha žadati ab
rnár wjru a wděčnost zawáli
ráčil. Ponewáž tedy že my sl
wj Kristowi sme gednoho s nim y
Otce mámé y Boha, atu powážme
gaka ku gest nás se přednost, kter
uzby žadný pobožný Gregmáčitj
nechtěl, nawssecku wssého swěta
sláwu. mámeť tedy otce swého n
Béskébo celým srdcem milowati,
a oto se snažitj pilně, abychom p
awě wjnowé geho byli. nic sobě
tjm nepřekážegice, že nás swět n
náwidj, wdjwnych kopotách, starost
ech, bidách zustáwáme, a obklj

dj bezbožnych, nenáwisti, posmě
bý, y protiwenstwi snásseti musýme
ebo gestě násseho dokonálého sl
bosławenstwi, a stecs bud wjwro
tenj čás nepřjsstě, protož sobě
estyslégme, ale trpělywě té slávy
wečne očekawegme, a kterau za
omoc P: B: násseho laskawého
ádegmé, abý on nám Ducha w:
maudrosti, a známosti hognějssj
w dělowátj ráčil, abychom wid
ccký, wjce ta wélyká dobrodjnj
wze geho wýna milého, nám skr
bená, azasslauzená, dal poznáti,
gicks wčástný činitj, a ješme za
libenj wýnowé a čerý geho, to da
stanj, a wjru nár Duch geho
wátj, a by skrzowál, y wnadegi
jiste spasenj wečneho w krzow
al. Tohoz mý sobě y bližnim nássim
rožadegme wšyme: P: O: K: pollek.

Wtrodlitba.

PAne Bože Otče wssemohaucý, Králi králů, Pane panugících, Kterýž mocý, Kterýž dlá wssj á welebnosti, Děkugj tobě Otcem wděčným, že sy k dláwě swé, a k upotěssenj, a posylnenj mdlé wiře nassj, ráčil, Syna swého wskřjsiti, a wzáwssj welebnosti, swe w Nebesych nawyssosti oslawiti, smnohým wzjtkem wdáwssenj nassého, abychom skrze něho Synowé a Dcery twé učinění byli, a pro twé nawámilowánj, nádegi gistau mějce ge w slawě k Synu twému milému Spasytely nassemu, wjjpodobnění budeme skrze něhož sy nás odkupu nassich očjstil, gakož gsy čistý a Swatý Gjž, obdarugjs nás y

nás y Dárem wjry, a oswitil sy gj myssli nassj, Duchem maudrosti, k upoznánj Tebé Boha prawého, a Krysta Gežjsse Pána nassego, y Ducha S: Lasce a Poswětj: ele dokonálého, zgewilo nám y radège powolánj nassego, k upoznánj y k upožiwánj Dobrodinstwich, ryssowá Slawného, kterez gest we wssech Swatých gego: obudiž tobě. zlého y zewssech gjných dobrodjnj, y s Synem twym milym y Duchem S: wěčná čest a chwála. zadáme Otcem ponjženym twé Otcowské milosti, račjž nám to dáti, ať ta welika dobrodjnj skrze slawné wzkřjssenj Syna Twého milého nám spusobená, wždy, wice poznáwáme, gich spasytedlně požiwáme, nadewssecko gich sobě negwice wážime,

ý skutečně wděčnj smé. Wrácy
nám Milostiwný Otče o dělowáti
wsselikého času, Ducha maudro
sti, a známosti Hognějssj, abychom
om wždy wice y tebé Boha swého
y wůly twáu poznáwály, wpáse
ni y powoláni swému, wýrozumi
wály, Kdobré prácy, wýlau Du
cha twého posylowány, y Nádegi
w gistotě spasenj wěčného, w tom
zowánj byli. Ochránu twáu
wždycky y této nocy, sobě přjtom
náu mějy, aby Ďábel Duch zlý
anj Člowěk nepratelý, nad námy mo
cy žadne neměl. Popřegž nám také
odpočinuti pohodlneho, ať powstá
nauce ráno zase, wzdáwáme zdw
alu za twé nás opatrowánj, Hos
pegtu miloss také Oblyžnimy na
ssymi pro gmeno swé W: požehna
ne na wěky wě: Am: Otče náš:

Přjssen zlipského slanc̃y: na strance.
1209. werš sesty a tak dale, zyssne
slowo sladke ſy wěčnosti:

W Autery Ráno.

Probuzenj k modleni. Giná:
Kap: 16. N. 11.

Chwálte Hospodina wssickny
Národowe a welebtež ho
wssickny Lidé.

Ento Třetj Den
že Pán Bůh
Rozkázal, Aby
Wody ktereż
sau pod nebem
Shromáždili se
w Misto Bucke, a tak se stálo.
To Shromáždenj wod nazwal Mořem
Bucke pák misto, posawád trwa
gicý nazwál zemi, a Rozkázal,
aby země ta wydała, neb zpl
ná Trawu, a Bilýnu wydaw
agicý Symě, a Strom Plodný
wydawagicý Owotce podle potole
nj swého. Ktoráżto země nám y
wssem Tworům wýdáwá až pos

206 posáwáť, wssého dostatek ~~až popsa-~~
~~ať~~ zpożeżnánj, kożskéżo, kwyżiw-
enj Cásnemu. zaćeż my powinnj
sme Pánu Bohu wżdyćky dękowá-
ti, a gemo chwáliti.

Gméno pák kohoż dne-
Třetiho gest Autery, to gest ge Ne
dély druhy den kaurá[illegible] pod[illegible]
prożeż Cłowéce stře[illegible], wżdy
to dnj prácy swáu con[illegible], roz-
wážug take myssli na[illegible]au, wy-
élikau maudrost, ste[illegible], a łás-
ku stwożitéle swého [illegible]
ak prwé nezli [illegible]
Twory w ćinil, gż [illegible] ećj a
stárost mél, a wywéda z zemie tra-
wu, rożličné bylíny, a mnoże w-
żitećné stromowi, kowotcém ge-
gich Cłowéku y kowadum potr-
ebnéhwyżiwenj před zhotowił, prw-
hoż gemu za tu gemo wélikau łasku
a dobrodinj, snaż se w přijmnym w-
zdcem Cest a chwálu wzdáwali,
take nádegi k Bohu měg że gakż
prw nezli gesste tebe Bůh stwořił

stwořił otebe tak pećowál, owssém 207
żeť nynj wżda co tobě gest potře-
bného dussi żelu dáti ráčil, gen
ký také hled kwůli gemo chwále zdé
żiw býti, w Pánu Bohu sámém swé
kocdánj aliboss miti, snim se pogiti.
Nebo Cłowěk pobożný, odewssáď, w sobě
y skrom sebé ma přjčiny, a pomocý
k spogeni se chwałem, buď że zewnitř
nieb, buď wnitřnieb smýssku wżiwá-
wodiwssi tedy cowélikého, diwného,
a pěkného, pomyssli gak welyky diwný,
a krásný Bůh gest, gaka welykost,
krása, paláce gemo byti muss. Dli-
wssi co wssima tibého a přijgemne-
ho, pomyssli gak dussi twé tiby by-
ti muss Bůh, a hlár gemo Pánu
Angelskych a wssech wywolenych Pj-
sen: chwáty B: B: Pán Bůh náš, spjso-
agic Beránkowi bez přestánj halleluja
w swědcý sirém powážug: Cytiwssy co
wonného, pomyssli nawssy po tesse-
ni Božiho a wěčného. okaussiwssi co
sladkého, wzpomeň se na hladkost, kte-
ráż tobě z Boha gde, a gugde wżdy

na wssecku Hořkost která Ge zde pot-
kawá zapomeneti. Dohykáli se čeho
cožť negmilegssiho, a negrostkossnêgss-
iho se byti zdá, rozpomen se na Boha
a Slávu Nebeskau, co nad te wěčn-
milegssiho a rostkossnêgssiho, bude w-
ěčnè. Kak žlé ó Člowěče Božj, nag-
deš wstudy Pástwu prawau duss-
nágdeš čjm byse w Bohu, a w Bo-
hem stwrzowanym Světle twým,
Slowem a Maudrosti twau, wůni
twau, krásau twau, žemickem Twým
pogil, těssil, a dockal.

Ztalim nastáné potěssitedlnêg-
ssi a Dokonále spogenj, w Nebessich w-
ěčne. Gmy také ktemuž pobožne-
mu Wssobu, kdy w kázánému prowa-
zowáti se hledme, dobrotu, a sstěd-
rost, y welikau maudrost Božj rozwa-
žugme, a wssemohaucnost geho zwelebu-
gme, take zato wždycky P: Boha žade-
gme, aby rozum náš, Pámět, wůli
nássi osswecowati ráčil, a bychom Gj
wždycky geho wélykė, a djwné, w Po-
znosti, wždycky spatrowály, gmich

gmich gméno geho welykė, welebi-
li a Chwalyli, zde časnė, a potom-
wěčnė. Kohoz sobė y Gyným nássim,
od geho twáte welebnosti, wegménu
Pána Gežisse Kristta prožadegme, takto:

Modlitba.

Wssemohaucj Bože
Gyný Otče, Králi
Gj Králů nádo
wssecky Boha-
wnitřnich Twy
ch sau základo
ve zemė, a rozsa
ve hor, twogiti gsau.
Twė gest more, nebo ge wčinil,
y zemė kteraužto Ruce twe wssor-
mowáli. Tyssi wodj welikė zaso-
ránj serrel, a břehy otočil, w
uzdu gsy pogal wlny welykė, a
by meze odtebe wymėrenych ne-
překračowaly: a gak koli pozdwih-

ugise

210 řekly, O Hospodine pozdwihugi
řekly zwuku swého, pozdwihugi řekly
wlnobiti swých, a wstal nad zwu-
uk mnohých wod, nad hlu wln
mořských, mnohem hlnegssi gest
na wýssostech gmeno twé. Prá wi,
cé twá Páné zawěsyla, y zemi ga,
ho diuli w prostřed hlohy wpe,
wnil sy Skrssel geg, a zapečetiwss
aby se nepohnuly. Předwssnet gest
Djlo Rukau twých, a newystižitedl,
ne cesty Rad twých. nebo odssl sy
katé zemi trawau, kwetim, bili,
nami, y wsseligakými zrostlinami,
wywolalss stromowi, a Owotce nessi
si poručil, wssecko to učinil si pro,
člowěka, gemuss to dál w moc, a,
kupohodly wykazál. Studiž Pá,
né Bože zewssech těch skutku mo,
cy, Maudrosti a Dobroty twé, Tobě
y Synu Twému milemu, také y
Ducsu S: čest, sláwa, y welebi,
nost na wěky wěkuw. Y prossyme
ponižě

211 ponižené, Otče Náš Nebéský, ne,
dopaussteg, abychom my nestatečí,
ní služebnicy twogi, tak wélykych
wěcý tebe sobě wážili, a skutku
twých welesláwnych nerozsmalý,
ale nadegi obwět rozum, wůli y,
pámět nássi, a bychomé w sláwičné
na Stworeny twa w prawé pobožno,
sti pařili: ký wodáck hlubo,
kau twau Maudrost, na zemi
ký bilinách, a zrostlinách twau
newymluwnau Dobrotu a sstěd,
rost, ký obogim newýssižitedlnau
ussenosaucnost spitowály, tak Gm,
eno twé wélyké w prostřed Skrom,
ázdenj Lidu twého, radosti wých
waliwáli, ažbychom nákonsledy po,
zdegssim Žiwoté z Zemé této do,
nebéské Nádosti přenessenj, a me,
zi wýwolené twé newmrtedlnosti
postawéni byli, kdež tebe Boha

swého, Otce, Býná, y Ducha S: stwo,
jitele wssech wěcy gedineho, na wě,
ky wěku. Kjti Chwáliti, a wělebiti
budeme.

Wzezřjž o Páné Bože na su,
au Kjrtěw stadce to mále, tauj
lohoto světá wélmi zbědowané, sni,
žené, a rozptilené: w zbúzugž mu
wérne a wtřjmé Pěstauný, wyssli
na swáu winicy čedliwe Dělniky,
Zastyře, a sluzebniky, nedawausstj
aby wjce rozptilowáno a s suzowá,
no bylo. Rač wssecky worchnosti Kř,
řesťanské, od negwyssi až do negnissi
Duchem swým S: zjditi. a komu
nástrogisti, aby negwicé pečowáli
oto, aby čest, a sláwa Gmenu twé,
mu S: se wzděláwala, rač gim y
nassi Domacy worchnosti žednáti,
a odewssedo zlého, ostrjhati. zwsob
také Lidu pobožnemu, podstrawau
worchnosti Křesťanskych, odpočinuti
a pokog. Budiž y námi Dnes y wžd

y wožditky milosti swau, ochránau
pomocy, a požehnánim, deg ať kwé
tj a Chwále bez hřjchu tento Den
přečekáme: wslissiš a naplniš tyto
žadosti násse Páne Bože nás pože,
hnány na wěky: Amen. Otče náš:

Wisseň: z diancyo: Gjsteho na,
strance 773. kato: Beran,
ku mug, ach nechtě nasled,
ugi, k hoře Gjon: Ne muže,
Hospodine nás Páne, negmilegj

W Autery wečer,
Probuzeni k Modlenj.

Widjž Dru
há Částka
Rozgimánj
násseho: Že ga
ž Křjssenj, w Žjnenj smé Gmowé
ga Cerky Božj, také też že wžjnenj

214 sme Kristá Wáſytele ſwého Bra-
tři: Řekl zagiſtě Pán Geſi: Mar-
gi Magdaleně, gdj powěz Bratřjm
mým, totiž, Kucedlnikum, kterýž
Jan 20. tu Pán ſwými Bratřjmi nazwal
v. 17. a ginde powěděl, Kdo čjnj-
Ma- wolj Boži ten že geſt Brater,
rka 3. ſeſtra, y mátka geſo. Gſau mno-
zi kterj to za neſodnau wěc-
magi, když gmenugeme Krystá
ſwým Bratrem, geſſto on ſe ſám
tomu znáti ráčil, a naſim Kri-
ſtrém nazywati ſe neſtidj. proto,
že nám wěřjcym tu moc dal, a,
bychom Kynowe Božj byli, a podle
toho Bratřjmi nás nazywa. Na-
wšetě gſau rozlične řeſole a bra-
tſtwa, ale my řeſſme ſe, že ſme-
přjgati, do řeſole Bratrſtwa P: na
ſſeho Ow: K: ó giſtě welyká ſe tu-
w kazala knám Kryſtowa miloſt, za
Dny gazyk welykoſt řecs wěcy wyp-

wypráwiti nemuže, že my Bydnj
Synowé a Cerý Adamowi, wſſickn
počáli ſ narozenj, w čjnění ſmr-
trále nebeſkeho Bratrj, kterýž
Láſku ſwau Bratrſkau nám tako-
wém, a tak Bohatem základu oſwě-
il že ſ žiwot, ſ krew ſwau, pro na-
ſe wykaupeni wydati ráčil, a wy-
kupj ſe nezpečował. Brater nemuže
wykauziti Bratra. ale tento B:
ratr geſt Bohatý w Bohi, Bohowniſk
o dařiwý a witez nepřemožený. ne-
ſkl geſt tedy, přjwlaſtnjowánj toho
Bratrſtwá toho: Kolikrát koli Mo-
litbu Páně řikaš, a Otce ſwého
nebeſkeho wzywaš, wěz že ſyny
Božj zaſlibeny, a Pána Geſ: Bratr.
a kolikrát koli, twá wlaſtnj neſod-
noſt od Modlenj te odſtrášuge, toli-
krát přjſtup K Trůnu miloſti geſo
ſowu ſwětnoſti, wěř giſte naděgi ſe B:
rater twug, Wlaſytel, a přjmluwce

216 hrug, w swého Otce Krystus G: Wy-
aweditiwy, tebé w twrdi, wjru twau-
rozmuže, a nedowěre twé stomuje,
w nemožném tě zastaupi. gestli te-
dy hodné a należitě, abychom hl-
aw nášlich pozdwihli, twrdé, Otci,
y wssi nášse stewrteli, a Krysta P:
wsláwném geho wskřissenj wesele
spatřowáli, a gake nam potěssenj-
přinesl bedliwě wažili, a smělau
dauffanliwosti w modlidbach swých
před Tám, Otce nebeského přistu-
powáli, a tka Otče wolali, ponew-
adž gest Otec, a tym geho mili, náš
Gwatr, prostředník a zastupce: mil-
ugmeż ho take, tjm miłowánim neg-
wyssim, rozkáz geho čjnice, sslepěg-
mi geho zanim kračegme, kslávě
geho: a sobě kupotěssenj zkpjwegme,
wyznáwagice s oným zastupem do-
bré wssecky wěcy P: Gežiš wčinil,
že nás wykauppil, zakynuti wěčné-
ho, dobře w čjni y potom, wžiwotu
w smrti, y w nebi na wěky, w kláwě

kláwě a radosti newymluwné. Děk- 217
ugme take P: Gežiš Wassytely ná-
semu, zata wélyka dobrodjnj, kte-
ráž nám zwélike milosti a láski zp-
sobil, a žadegme, aby nám dal gi
hodně, w Ducbu a w Prawdě pozi-
wati, zde wšeho smrtedlnosti, a po-
tom w wěčné radosti, neskonáce:
ho wykonegme wegme: P: g: K: Wossek:

Modlidba.

MIlugiteli nás Páne Gezu Krys-
ste, děkugeme tobě
z twé newymluwne láski, knám
prokázané, že sy nám zmilosti-
swé, gakž giné skutky Wassyte-
lné, a zagemstwi gegich, tak y
kláwné zmrtwých wstáni swé ze-
sily ráčil, službau slowa swého
a skrze moc Ducha S: wěrau nás
obdařil, a bychom z žitku draž-

w Twém Kráwném wzkřisseny složen
ných w častni čyli. prosyme Tebe
náš mily Wasyteli, zgewugž se wž
dy gesstě nášsym srdcym a Dusem
často wmdlenym, přicházeg knám
do přibytku srdce náššeho, Wasyte
Knáu mocy slowa Twého, rozmn
nož wnás wiru, a posylug odgim
age mylosti, kteregž nás, když se
od tebe wzdalugeme, doššlj nás
Rukau swau laskáwau, milosti pl
náu, a přiwed nás k twym Swatým
Ránam, gakožto kyrámenum wěc
néšo žiwota: odegmi odnás, wšec
ky hřichy, newěrnu, pochybowánj,
omilostiwých slibých Twých, y škod
liwých zarmutků, wopatřiž na
nás kleskem gásné známosti swé,
ať w Tebe wzkřisseneho, a naprávi
cý wěčebnosti Králugicýho, práwě
wěřjmé w Ewángelium Twého zwě
stowánj, o tobě, a twých Wasyteelay
ch skutcých nabožně, Wasyteelně, a
dawěrně přigimamé, w Pravdě geg

žeho stogime, y wpášenj skrze ně
Wěříme. Dagž nám wděčně a
wpokoře milosti a Lásky swé wžiti
aby přijnás nigdy daremna ne
byla, ale abychom gi hodně w du
hu a wprávdě, požiwály, prácy po
wolánj a posswěcenj náššeho, wěrně
wnaděgi odplaty wěčne očekáwali.
a což kdi činjme, to nesobě, ale tobě,
a milosti twé nám přitomne, při
spomáhagjcý, o ať nás milost twá
nigda neopaussti, ale wždycky wnás
žiwot a wzkřisseni pusobi: Děkug
eme take tobě Wasyteli swému,
že sy nás mocně zachránil přede
wssemi nepřately naššymi Dáb
lowo, y wsselikými zlými wěcmi
a mnohými dobrodinimi swými
nás obdařil, požehnegž prosyme
nám y prácem naššim, a posli An
geli swé swaté ať nás ochrany teto
take ostřihagi, aby nepřistel Dabel
swými zlými aukladý a nastrogi

nic v skoditi nemohl, mýť se duw
ěrnè na twáu ochránu spoleha
mé. poraučimeť také ý dlužni na
sse, sewsselikými gegich potřebnosti,
strany Dussse ýzřela, budiž gim w
ždycky přýtomen Milosti swáru, a pů
mocý, a swým hogným požehnánim
napliniž tyto žadosti násse, Páne G
Kryste, prosswé dáwne wskřijssenj,
Boże Pástyteli náš, s Otcem ý s
Duchem swatým Králugicý na wě
ký wěkuw. Amen. Otče náš:

aneb kato: na strance 203. Kryztowo wzkřijssenj. Jest obwesele nj. wecerey

Pjseň z Cipskeho Kancyona: na strance 212. Kato: Nět Ken sylny, Lew w datný, newissti Nž pomoz sy, Nosly s Cerko, zalostiwa:

W Stredu Ráno.
Wrobuzeni k Modleni.

Hospodine Páne Náš gak Dů
stogne gest Gmeno Twé na wssi
Zemi nebo sy wywissil Slá wu s
au ý nad Nebesa. Zalm 8. X. 2.

Žálm 8. X. 2.

Rogžjš Služe
bnjk Božj w
ypsal, o Zemi,
kterák gi Pán Bůh ozdobil bi
linámi, y Stromy, dále také wy
pjssuge, kterák Nebéskau tu Oblo
hu, ozdobiti ráčil, swětlými w
sslechtilými, a welyce potřebnými,
totiž, tohoto Dne Čtwrtého, w Čj
niw Slunce měsýc, y Hwězdy,
Apostawil ge na Obloze Nebes
ké. Proč ta Swětlá Nebeska, Stw
ořená gsau, klade Mogžiš pjjčj
ný, že aby Osswěcowala Zemi, a
aby Spráwu držela na Dnem a
nocý, a od dělowala Swětlo od Tmy
a wydel Bůh že to dobre bylo. Slu
nce wssak aby z práwu drželo na
Dnem, totiž Den Čjnilo Swětlosti

222 swáu, gakož se tak děge, Nebo do-
kud Switi, dotud Den slowe: od W-
ychodu pak až do zapadu siého-
nár o swěcuge, a od gednéch Lidi
kdruhým odchazý, wssecku zagi-
sté Zemi a Národy, wokol Swě-
ta, obchazý, tak že wgeden aty-
žár, gedném gitro, ginym pole-
dne, ginym Nesspor, ginym pak we-
čer pusobi, podle rozdilneho polo-
ni země, a těsu siého Slunec-
neho. spráwa tedy Slunečna, záleži
wetrogi částcé. prwne: že osswěcu-
ge a pusobi Den. druhe, že wyměřu-
ge žár, a trwanliwost gebo. kreti
že wěcém stworeným, gako žiwot-
ni negaké mocy wdeluge, a wěte-
m stworeným posylněni dodawá,
y k rozmnožowáni a zrustu gich
napomaha, nebo gest nastrogem
Diwným negwissího, welikí gest Pán
Yer 43 ktery ge wčinil. Měsyc onemz
take swěcy mogžiw, že gest menssj

nénssí Swětlo nežli Slunce, gak
koliseżda tak welikí, negdy y wět-
ssí. spráwu pak drži wlastně nad
Nocy, Nebo zemi tehdaž osswěcu-
ge, když Slunce prýč odchazý, a tak
Měsyc w Nocy, negsice swáu powin-
nost koná, Swětlem y rozwlažowáni
m swym. z toho poznáwáti mámé,
že Swětlo Slunečne, a Měsyčne, y
ginych Hwězd, a Planet, negni kg
inssimu než kosswěcowáni prostému,
ale aby stim osswěcowánim, a za-
hřiwánim, moc swáu prowodili
při wěcech zemských wsselikých.
protož gakož Slunce, swau Horko-
sti a zahřiwánim, tak zase Měsyc
swáu wlhkosti, a rozwlažowánim,
wžitečnáu mirnost pusobj gakž k
rozmnoženi, tak y k zrustu a ka-
chowáni wžiwotu wěcy wssel-
ských nazemi y w wodách postaweny
ch.

Planety pak a Hwězdy, ač moc
přirozenau magi, kterauž přijwě-
cecs zemskych prokazugi, zbožjso
naijzeni, wssak nad Člowěkem, a
nad gebo wůli nepánugi, ani kni-
čemu nedonucugi, owssem pak
Bozj Prawě swobodné a mocné
protiwiti se nemohau, ale P: Bohu
wssecko, slunce, měsjc, hwězdy, Pl-
anety poslauchati musegi, kyť pak
pak měli y proti swému přirozeni
ni nětco w čjniti, a protož wsse-
tečnost gest to welyka kecs lydi, kte-
rijž netoliko hwězdám a Planetám
mocy negake takowé newyšnutelne,
gako by se gich Člowěk nemohl, čin
co čjn wyšnautj přirozlastňugi, ale
y wěcy Tagne o Člowěku a gebo při-
rozeni, y gebo budaucych přihod,
ach, sstastnych y nesstastnych, pred-
powidagi, gesto Pán Bůh to zgew-
ně a přjsně za powěděti ráčil, a za
podánskau wěc położil. Řka: nebu-

debude w Tobě wěstec, ani přá-
telnik, dale, nebudete hádati aniž
na časy zakládáti:

Křesťané kedy widauce zna-
mény nebeské, gakožto zwlášstni
skutky Bozj, k Bohu se obrácegi, ma-
gi ato rozumně, wědauce, aby
učeni sauce ze slowa Božjho, že P:
Bůh wssecky diwné wěcy čjni-
a to proto, aby se Lide gebo Twůrcy,
a tomu wěřili, že w mocy swé ma
wssecky wěcy, y nebeska swětla, y
gegich běhy, a wyznámenánj gegich,
muže promeňowáti, y zdržowáti,
gakž tobo přikladowé hogny gsau,
na kterýmž se milostiw gsa, Bůh
odpaussti, y pokuty w miloserden-
stwi smeňował. Tak každ wěrný
křestián přičinau těch nebeských
swětel, y gegich přikladem wzbuzo-
wáti se má k Slawowánj P: Boha,
a ponewáž on gest takowa swětlost,
že patřj z nebe, widj wssecky týny

Lidské, a spatřuge wssecky skutky gegich, protoż mámese gesto bátj- kat welikého Pána, ktereżż tak gasne patřij, że wssecky skutky, y myssleny ga gna, on gasně spatřuge, a se warow, ati swilnosti twrce, od nečistot hřjcha a wsselý gakých posskwrn, ale raděgi wżiwotě pobožnem gemu slaużiti.

Gtný kat se zdowati hřjchmé, a znagice swáu nestatečnost, zboha stwořitele mocného zabegmé, aby- nedopaustěl Dablu zlému, mrako- tami swěta: kdoto zatemnowati wi- ry nássi, ale aby sprawowál kroky- násse, a dal nám spatřowati to pod- statne slunce Spráwedlnosti, nyni zde w Milosti a potom na sněky: kdo hu ed nyni sobě, y Cliznim nassim poža- degme, wegmenu P: G: Kristá pokleky

Modlidba.

Mogmáudřegssi- Wssého Swěta, Pa- nowniče, Bože a Stwořitely náš, Nejmi- lostiwegssi, Gy sa swětlo wěčné, w čásu od twé wélébnosti, wżjné- nem, kaké sy swětlá nebeská na Obloze postawil, a by ona bila- znamenani a Rozměřenj, času, Dnu, a Let, a aby na Obloze swi- tilá, a Osiwěcowála Zemi sy spu- sobil. Gy sy sám Rozdělil Slunce stánek narozenosti, ktereżto gako w- datný Rek, Cestau běżeti mage, odkonciu Nebes wychod gesto, a obcházenj gesto až Dokonciu gegich, a nječeho: neni cożby se w kryti m- ohlo před horkosti gesto. Gy gsy mě- sic a Hwězdy na Palacy twém roz- kossném zawěsyl, nadperly, granaty a rossecko druhe, kamenj, swětlosti gásnosti, a Cleskem, obdarżl, ge kupo- hodli, knawcenj, potěssenj, y prowbu- zenj nassemu wystawils. Obudiż

zřeck Twých přewelykých skutku
Pane Boże nás gmenotsvé oslá
wano a zwelebeno od nás nyni y
nawěky. Odwrotiwy Pane Boże pr
osyme tsvé milosti, račiž nás oswi
titi leskem slawy své, abychme
kdy koliw gasnost slunečnau spatru
gem kolikrat kdi na Měsyc, Hwězd
světla ta nebeska patrime, wždycky
tak na newymluwnau radost twau
wzpominaly, dila rukauck twých z
pitowaly, tebe gedinkého rozsecke wě
cy Stwořitele znaly, a wyznawaly a
ktobě se přiznawaly. Nedopausteg
Oboże nás, abychmeže temnosti Dab
el mrakotamy swěta tohoto zrak w
iry nássi zastěnował, zatemnował
a wmilował. Prosyme tě: pomoz nám
sprawowáti kroky násse na cestu pr
awe pobožnosti, aby wutisseni se, a
Nadegi byla syla násse, ať připosled
nim swětel nebeskych, spatřeni, kdy
y zrak nás gasnost swau potrati
a bychme diwyska slunce spraweln
sti spatřili, Zwáři w Zwar w nesmer

w Nesmrtedlnosti widěli, a skrze
nebo tobě Bohu Otcy nebeskému,
wlásce Ducha S: na wěky wěkuw,
čest a chwálu wzdawáli. prosyme
ponižené Otče nás nebeský, budiž o
chranczym nássim y přibytku nassich
před ohněm zkázau, nepřátely wid
omimy y newědomymi, zgewnymi, y ta
inymi. Opatruj Dussi y Telo, Dítky
přátely přibuzne, Sausedy, Blyžni ná
sse, y rossecky wěcy. Pozehnáwegpři
dacy nassich auwod zemskych rác
ostřijkati od Ducha kupowiti, mra
zu, Powětři skodliwych, y přijwalu,
a wsseho zlého, wywed z Země Esl.
eb wlognosti, a nasycuj wsselykau
Dussi ktobě wolágicy, wsselykymi
dary potřebnymy. přědně Chlebem
duchownim kterym krmenj bywáme
k žiwotu wěčnemu. Dejž nám gich
wděčnu býti, abychom zdiku činěnim
pobožne w žiwaly, wčinižto pro Čest
a Sláwu gmena swého S: A: Otče
Wssen tato: Oslunce Spraweln. nářc.

W Stredu wečer.

Probuzeni k Modleni.

O Dobrém Ro
am wěřícým.
Způsobeno wzkříss
enim Kristowým, wyrozuměti sm
mohli, zpředložených giž Diwáuch
Částek, giž Kněti částky rozgimá
ni nášse bude, že Kristus Pán fi
ným wzkříssenjm, Wysobil nám tole
hříchu odpuštěni, gakž w Wjře obe
cné tak Křestánské wyznáwáme, wěřj
hříchu odpuštěni. Protož ta wjra ná
sse, kteráuž složenau Mámé w Nádeg
a w Miloserdenstwi Božim na wěky,
dostatečné ma w tworzeny Kristowým
wzkříssenim, že nemá domněle ponáš
wáhj se máme, ale wgistotě bez wssel
ké pochybnosti očekáwati y požiwati
zjjzenie, potwrzuge toho Apostol, řka,
Kristus wmřel pro hříchy nášse, a wstal
Kům 4.

wstál zmrtwých pro Ospráwedl
ěnj nášse, totiž abychom dowod
něli, že hříchowé nám sau odpu
štěny, proto moc Bostwi, wtom
dokázal, že zmrtwých wstál.

Protož ginde Pj, nemstal
il gest Kristus zmrtwých gesstě
ze wlastnich swých. Ponéwadž
wak wjme že wstál, tedyť take wíme
že negsme w hříssich swých, gakož
Bůh Otec swého Syna ma za nený
newinněgssiho, a zaneyspravedliw
egssiho. Tak y ty ktery wněho wě
j, a zwiry te zjwot pobožný ve
dau, za newinne a Spráwedliwe
počitá: neb Smrti Kristowau w
mrcenj sau nášsi hříchowé, age
ho wzkříssenim dobyta gest nám Sp
ráwedlnost, a to z Ewangelium zn
áme, že Kristowo wzkříssenj, gest to
negpotěssitedlnegssi, hříssnikum ká
zanj, gakožto sau toli, Stáwu, neb
rádu přj naležegicý, když tolýko g sau
práwě dagicý. to aby P: Kristus

232 potwrdil: w kázal se ženě Neýpr 233
a to hřjssnjcý předtim wélikě kte
ráž přjbytkem nečistých Ducha
ká. prowkázánj že Hřjch skrze ženu
přjssly zaskázen, a že od Hřjchu os
wáwedlněni, ý ty neywětssj Hřjssni
cý w žiti mohau, budauli gen dá
gicý, wěřjcý Kryssta miluyjcý. pot
ež w kázal se Petrowi Hřjssniku,
spřjssahau že ho nezná zapirati
cýho: toť gest a byti má, wélikě w
těssenj, rossecknem obogiho pohlawi
hřjssnikum, aby wšjssich swých nezá
ustali, proto že že Kristus přjssel, ab
hřjssne wyhasyl. nestyhý tuto dobroti
wosti Boha wyhasytele nasseho Jesu
že ý ty negwětssj, hřjssnikuw přjgim
ogegich wyhasenj nádege zadná neby
ka. Abychom pak přjkladem mág
Magdalený swobodu k těssenj sobě
nebrály, wjzme co ona w činila, když
dobrodjnim Kristowym zmocy dá

ďábla a tak z Hřjchu wyswobozená
byla, sla za Kristem, a geho wěrn
mu, služebnicý byla, geho se přjdrže
la, kterému se přjznáwala, pro něho
hotowa byla, wsse podnjknauti. pro
což ani kemi žoldnerj, wráz držic
ymi, w hrobu, nedala se odstrassili.
Tak tyle wděčnost prokázala k swému
dobrodincý, že gi wyrostil mocý Dá
bloway, Hřjchu a zábynutj wěčnebo.
Petr S: také poznágic Hřjch swug
wéliký, gak hořce splácém toho
litowal, a wbázni wélikě postáwén
byl, až potom když se gemu Pán
ukázal, abych se swé milosti a lásce
pogistil, tu zase potěssen, gsa giž za
ge geho wěrným a stálým služebn
kem zustal, Krysta wyznáwal, pro
něho mnohá protiwenstwi snássel,
až také pro wyznáwánj a následowá
ni geho, smrt mučednickau gest
podstaupil: gakž Euzebius pjsse,

že za Nérona Cýsáře, na Kříži
powěšen a ták gest w Smrcen. w
še knyze w Kapitole 25.

Takt ý nám náleži se Cowá
poněwáž pro nás Spásytél náš
Gežíš žiwot swůg, na Smrt prete
káu wydál, aby nás zmocy Dábl
wý, Křtcbu a wěčné Smrtj wyka
pil, a potom swým Slawným zmr
twých wostánim, dokonále ospráw
Nenj, a Spásenj spusobil. nadto
nic Krásssího, a potěssitedlnégssího
ná Swětě nemáme. protož máme
sobě toso wysocé a drahe wážyti, a
Děcnost, negwyssšimu Dobrodincy
ému, milowánim geho nadewsse
cko, nejwice prokázowáti, geho se
stále, až do Smrti wytrwati. gako
on w Smrcl, a kžiwotu nowému w
Smý Křtcbum w miráli, z hrobu K
chu, a Cludu wssetých, knowotě
žiwota žiwota, powstawáli, stjzliwě
pobožně a Spráwedliwě na tomto Swě

Swětě, žjwi bychom, wssemi lidmi kří
žj, a pokusseni trpělywě se mčli, a
ták nadewssemi odpornostmi, wdat
ně wytězyli, skrze toho ktery nás
zamilował!

Kromu ták wytězný Slawné
mu, a Wisskupů Dussi nassich, mod
litbami K: se wždycky wtjkegme,
žadágicé aby nás, wewsselikém
skutku dobrem wtwrzował, a z
mocňowál, y stále w Prawdě sswé
čjnil, a wtom až do Smrti nás
wochował, a potom w Slawu swau
wěčnau pogal: to nyni wykon
egme, w gmenu geho K: poklekn:

Modlitba.

Pane Gezuksi
ysté, nás zediný
Spásytelý, Zeku
ney wdatnegssi, Hodný

wssehliké Cti a Chwáli Hodný
nejwissi, Chwálu a Dobrořečenj
Tobě Činime, že gsy Ty nám wě
čné wykáupenj, a Spáseni swým
Dokonálim wjtězstwim spusobiw
zmocy Ďáblowy, z hrdla Pékla, y
wěčné Smrti nás wyswobodiw,
a wjtězným zmrtwých wstánim
oswrawe Krwenj, Radost a Pokog w
siwědomich nássich spusobiti, a w
tworditi ráčil: Prossyme ponjž
ně, tebe Spasytelý náš, rač nám
Dáti, ať se tebe, y Twého Sláwn
ého wjtězstwi rozdjcky radugeme,
a ať poznáwáme wssickni moc
w Skutcých y wsiwědomi, w Křjsseni
Twého, a požiwáme w Duchu na
sem Roskossnych, wěčných Slož
stj wjtězstwi, Twého, skrze Ducha
Twého, a Slowo Swaté, gimž Spá
wně rozkassugeš skutky swé, a M
iłost y Pławdu wnich složenáu:

složenau: a poněwadž sy Ty wstál
z mrtwých k Slávě Otce swého, ať y
my z mrtwosti nássich hřjchu
wowstáwáme, a Tobě k Slávě, a
am k Spáseni, nápotom w Nowosti
Žiwota rozdjcky žiwi předoblicegem
Twým Bohu žili, a Tebe wěrně, stále
se wyjdržely, protebe P: swého wssc
likéj kjžž a protiwenstwi, rádj mi,
le snášely.

O Páne Ježjssi Kristě Bud námi wž
dycky swau milosti přjtomný, aby
práce Twého Swatého w Mucenj,
a Slávne Twe wskřjsseni, přjnás
zmařena a ztracena nebyla. rozb
ud Wudce nássi, abychom wssecka do
wrodjni Twého Slávného wskřjsseni
wždycky swesely, a Wdjwálami se
bě přjpominali, njm se wewssech
nemocech, wzkostech a zarmucených
obwzlasstě při nassi Smrti Tessili,
apotom dokonále w Nebi na wěky:

Dekugeme také tobě Gežu Kristě Pánu Spasytely swému, za odkupenj mocnau, ktereż sy nám skrze to Dne wděliti ráčil: ó odpuść nám wssecky hřjchy, wědome y newědome, kterymy sme Tebe Boha Láskawého y dobrotiwého urazyli: aneb tak gak sme powinnj Tobě služyli, ó ráčiż ge do propáści miloserdenstwj swého pohrużyti, aby Tobe nigdy nayměr newstaupili, a nam kwěcinemu zatracenj. Ráć ostřjhati nás tento Rocý skrze Strážce Anjelu Twého: Deg nám Pán Bůh aby rež odpočinuti pokogne a wesele wtobě powstánj, w čjniż tu milost také k bližnimy nassimy, pro swé Slawne zmrtwychwstánj. Amen. 9: mo

Žalm na Stránce Čtwrtého Hlasu cyon: 893. takto: Mug Bože! proč sy odwrátil, odemnie tak dy

Čtwrtek Ráno.

Probuzenj k Modleni.

Když Pán Bůh Dwoge Stwořenj wčinjti ráčil o tom wypsal: totiż: 1. Ryby wsseligake 1. Ptáctwo Letawe. 1. mog: 1.

Uże w welike hognosti wyswětil Bůh ryby zwcely, welyke y male, tak że mnohe ryby w Morskych Propastech glau wětssi mnohem, nežli zwjrátečtj owse, a zwjrata na Zemi, o gegich welykosti a dyle, Bůh sám giná, tem Pjsmě mluwi: A gakż koli welicy glau welrybowe, wssak bes sirug w wodě prudky honagi, jako onen ktereż w Jonássem bessal, Job 20.

240 wgedne hodiné počtyřécs milecs, ga-
Ež Jozeffus pisse, že za Tij dni ať-
nocy, wic než pul Třetiho sta mil
wčesk. proto Dáwid 8: pějčinau
stworeni, gak ginecho, tak y ryb
wyjewyffuge a osláwuge Boha, ynás
žál 8. Ktemuž probuzuge: kecho take dne
Pátého, wčinil Pán Bůh: Ptácy
letawé, a požehnál gim Bůh: gako
y rybám, aby se plodili, a množili,
a gakož ryby tak y Ptáctwo letawe
gednostegnau materygi mági, ponè-
wádž zwody oboge to stworeni wči-
něno gest. take gest Ptáctwo male
y welike, gest ptáctwo welike, oni-
ež některyćs Pismo Swáte zegmena
mluwi, gako o Strossu, ktery gest ze
wssech ptáku negwětssi, prewyssugicy
dlone y dzezdcem gecho, wssak se zaš-
em swym wzhuru wznássi, a dloni
y gezdcy gecho se posmiwá, niceho
se neobáwá, wegce swé w Prácku
zemè skrywá, a počna ge zabijwáti
opaussti ge, a niž se knim nawrácu,

nawracuge, k mládým swým pák, 241
ták se zatwrzuge gakoby gich nem-
él. wyprawuge y o Orlyci, Gestrá-
bu, Luňáku, a gegich powáby ro-
zlyčné, sám Bůh wyswětluge. Job 39.

Protož y my zlosto stwu-
rzenj a welykého, máme čest a sl.
áwu Božj wyznáwati, y Jobem 8:
slawu Božj rozssiřowati řikagice:
Djnegssiť gsau ho wěcy nad náu
sstižitedlnost, aňjž gich dokonále mo-
hu poznáti. mať take tento Den Job 42.
gmeno Čtwrtek, totiž Čtwrtý Den
po Nedeli, ku práci oddány, pro-
tož y tento den, geden każdy p-
race swé hud pilen, čeť sobě při-
kład z Ptáctwa nebeskeho, že ga-
ko oni Letáni, tak ty k práci stwo-
řen gsy, ato gesstě wprotu Zwáři Es-
leb rzuq gissi Hudeš: toto gest Bo-
ží wyrčeni, protož žadny sobě po-
čestne prace nema osstliwiti, kd-
yž gen Bůh zdrawi a sýlu dawa,

242 prácug dělage rukáma swýma
codobrého gest, abýs měl zčeho
Effe 4. dáliti nuznému. pakli se tobě
tsvé prácý, řemeslnj, neb obchodu
ginem, odpornè wede, sstatnj-
prospěcs poznáwáš, sstussug sám
sebe, zdáli sam toho přjčinau ne-
sý, zanedbawanim práce, gestli
že Chostegnosti wžjwáš, častěgi-
přjtowarysstwu w činěnè, nezli do
ma přj prácý sedati, obyčeg máš,
a neb co za Žýden po sest Dnj pra-
acnè wydělás, to wedmý Den od
tžmotné práce odpočiwage, w čis-
mè přjkorbelý, a přj kartecs ma-
rnè, owssem pak hřjssnè wozmrš-
aš, skrz to P: Z: nasebé welmi hř-
ewiwého čjnjš, y požehnánj gesso
wátého se zbawugeš, nebo ten
Den wedmý wám P: Z: sobě zwo-
lil, aby wněm čten a slaven-
byl, a nebacbus pelelný, Aproš
toż, přjkom koli cokoho se nalezá,

nálezá, hleď se wyznámenowáti, a na 243
prawyti, P: Boha Pilnè, a wdcem
krauslenym za odpustènj žádáti,
gsiš a poznáš, že se ti sstastnègi-
wědlé Požehnáni božjho powede.
pakli prácý swau, wpřjmnè konáš
gi nezanedbáwáš, a wssak předce-
nedostatek wsymi Domacymi trp-
iš, nekormuť se proto, a netrať
nadege w Bohu, nybrž Pabi na
Ptáctwo Nebeské, wedke napome
nuti Kristá P: žeť nesegi, ani
žnau, ani shromaždugi do sto-
dol, a wssak Otec Nebeský krmi
ge, tak y tobě wdjli daru swých,
ada což zna tobě byti Edobremu
a sobě ke Cti a slawè, gen trpělivé
očekaweg, a wždycky předewssim ka-
lowstj božjho a prawednosti ge-
ho hledeg, y přjjte telesne prácy-
na P: Boha často zpomineg, gemu
ke modli, žalmi a Pjsněmi polož-
nymi geg oslawug, tak skutečnè se-
znáš, že tj y gine wěcy k wyžjwenj

Twému potřebne, od Otce Twého
nebeského přijdáne čudau. y my-
nyni k tomu sme se postáwili, aby
sme sběti wůli naších P: toho
wykonáli: To gest modlitby swáte
gemu, z Otce odsýlály, geg zdjwn
ých geho skutku wélébili a Eliwá
čili, pokorně prossti čudeme aby
dal nám wšéch těch wěcý, ktere
k užjwánj Člowěku wčjnil, zwdě
čnosti a wdik čjněnim wžjwáti, a
Abychom skutky, a djwna Djlá-
geho rozsláwowáli, a Gmenu geho
dustognemu, čest a Eliwálu roz
dáwáli, nyni zde w Diwětě, a po
tom w wěčném žiwotě, ko wčinime
wegmen P: G: K: pollehnauce:

Modlitba.

Otrodine Boże
Zástupuw, kte
rýž gsy Djwný
wssetcých a Newy-

a Newyssitzitedlný w Nádách, wm
ěnj Twého konce ueni, aniž Mán
nosti Twé Cýl gest wýměřený: Ty
gsy w Moży přeslubolém, Twor hy
mizu mnoheho a rozličneho wěc
nil: Tys wodám, aby wsselikau
Dussi Hybagicý se wydaly wonu
čil, Welrýby wélikė a hrozne
stwořil sy, giehž žadný wdjcý,
ani prowazem wytahnauti, žad
ný kraužku na Eširpě gegich d
ati, ani hákem Čelisty gegich
prohodnauti nemuže. krozka
zu Twému Páne, ptáctwo Ne
beské křjdlámi swými, až pod
oblaky se roznássi, zwoženáni Z
wého rozmnožuge se, a Zemi
naplniuge, ataki každ Twor ku
posodli, a kužitku Člowěku slau
ží. Tudiž Eliwálá y čest, Wědný
Boże, že sy nám y wodách, y wz
duchu, takowé posodli složil, a

anár slauhý sswé tak Láskáwě
opatřil: prossyme pokornè, Dagž
nám toho twrdečnosti, pobožnosti,
Pokoraw, a Díku čjnčnim w ži-
wáti rečkť nigdy nezapomináme
na Lásku a dobrotu Twáu,
ale rádègi každe chwile prob-
uzugic se k powinne wděčnosti,
skutky Twé předjjsoné rozkláss-
jem, Djla Rukaw Twých wýpra-
wugeme, a gmenu twému dus-
tognemu čest a Chwálu wzdá-
wáme. nebo tobě samemu, wss-
ech wěcy Pánu, twůrcu Wssemo-
hutelý, a tomu přjsluschi dustogno-
wělébnost, sláwa y Cjsarstwj,
powssecky wěky wěkuw: Mocti-
mese také y zabliżni násse, po-
patřjž Otče nebeský, Láskáwě
nawssecky sauzene, a potwé pom-
ocy wzdycsagicy, w zdraw nemoc-
né na Dussi y na Těle gegich,

gegich, potěch zarmáucených, po-
sylug Pracugicych, Chwáu Pocti-
wych mánželek Těhotnych, a ku-
zorodu pracugicych, Láskawé gim
pomáhag, tudjž ty sám, wdow
a sjrotku pomocnjkem, a Otcem
opusstěnych y Obranccm. Tež
ráč swáu miloschi tegli přjtomen
a nezamitag wěku stárosti když z-
hyne býla gegich, neopáusstěgž
ge, ať wznámost, ~~ať wznámost~~ w we-
dau ráme twe, a wssechněm po-
tomkum býlu twáu: rozmnožiw
dustognost gich, a zase w čest ge.

Dobrodincum nássim a lidu
wšeho tud Hognau odplatau, zm-
ocňug Páne wssecky w wjre Kř-
ťanugicych posylug, padlych wzdw-
ygug, rozptilenych schromáždug
wyswobod tupicych prospiwnost,
nost, wytrhni wězně zokowu gegich
nawssterug k Smrti newinne od-

248 sauzené milosti swáu, otwrzuge we wsse, a wssecks o mirazicyse we gménu Twém, Dussi přijmi do rukáuck swých. Znám také ráz Býti přijatomen, dnes y wždycky- milosti swáu pomocý ochránáu a swým hognym požehnánim, a přijwed k wečérnimu času w pokogi, y wezdrawi. Ráčiž wyss- isseli tyto žadosti násse stce N ebeský, Býnem swým milým y s Duchem swatým, wěčně králugi cým, Elmen. Otče náš ze.

Xysen zlipske: Kancyo: nastá: 1404. Wám Panetoze mnie wedi, Nó milostiwy náš Bože dis,

We Čtwrtek wečer, Probuzeny k Nitřnj.

S Wzkřisseniw Kri- stowým Zplozenj se- me w Nádegi žiwau

249 žiwau odpusstěni Gežisu Nássich, tom giž mnohými Duwody z Pjsma s: sme we wnjtř nássi dostatečně wzkřisstěni: Druhý Djl naděge Nássi gest, Těla zmrtwych we zkřisseni, w terez nás také otwrzuge wzkřisse- ni Kristowo, patrně gest zgeho slowo: Ja žiw sem y wy žiti budete, totiž, gako Jan 14. on wásse hlásá, a Elmen prawým- sem, wečně žiw, tak y wy mogi a budete, a ne natoleti, odemne zde wnitř w Duchu, y zewnitř w Ob- rowáni, obžiweny budete, a potom do konále we Den Negposledněgssi Hlá- sawenego Těl wássich wzkřisseni do- budete a zamnau se dostanete, a tak- ten žiwot wám wemně skrytý přijgm- ete. toho také potwrzuge nám Apostol wime, že ten ktery wzkřisyl P: Gežisse 2 Kor 4. y nás skze Gežisse wzkřisy. a tak wzkři- seni Kristowo gest giste Duwod Těl- ássich zmrtwych wzkřisseni, gakoz Kry- stus nemosl ani w smrti, ani w hr- bě zdržen Byti, ale gakoz ge Apostol

250

gestliže Duch toho kterýž wzkřijssyl Ježíše
zmrtwých, přebywá wnás, tedyť ten
kterýž wzkřijssyl Kristá zmrtwých, obživí
také smrtedlná Těla nášse, pro přeby-
wágicýho Ducha gehо wás. Ponewáž
gest W: Kristus Hlawa, od něhо Audowe
nemohau se odlaučitj, když wstala Hla-
wá, ý my Audowe wstáneme, aby tak ce-
lé Tělo wěčně žiwo bylo. A Pán Kri-
stus wěčná prawdá, Cudauc gesstě
zde na Světě, zahnán byl ono plemě
Saducegské, kterýž newěřili aby bylo
zmrtwých wzkřijssenj, mocně hodo dow
odic řká: O wzkřijssenj pak mrtwých
zdályste nečtlj, co gest wám powědino
od Boha, kterýž takto dj: Gá sem B
Abrahámu, a B: Izaku, a B: Jakobu
a Bůch neni B: mrtwých ale žiw
ých. totiž že Bohské zámluwy, newzta
hugi se knegakým mrtwým takowým, k
terýž by podle smyslu Saducegskeho, z Du
ssi ý s Tělem, po smrti wnic se obrátily
sye ginák Kristus gest Pánem y mrtw
ých, tak že smrti nad nimi Pánowati
wěčně

Žim 8.

2. mog. 3.

wěčně Pánowáti, a gim se wnic obrá
ssiti nedowussti, ale časem swým Du
še gegich Wzkřijssiti ráčil: hodo potwr
zuge Apostol řká: nato gest zagistě,
že Kristus wmřel, y zmrtwých wstál,
y ožil, aby nád žiwými y nad mrtwý
mi Pánowal, Ačkoho giž dostatečně
wjrá nášse Křestánská wtrzeni —
své miti muže, o wzkřijssenj zmrtwý
ch Těl náššich: nám tolikо gest po
třeby, pilně pečowáti oto, abychome
Wzkřijssenè wmřeli: a potom Wz
křijssenè zmrtwých wstáli, k žiwotu
wěčnému a Wzkřijssenemu w Ne
beské sláwě, Wzkřijssenè pak wmři
ti, gest wprawde stále wjrè, Čiste ma
ge Swědomi žiwot dokonati, Duši Wy
kau W: G: Spasyteli swému, poručeti, a sk
rečnym kaužením kwěčnemu Wzkři
křijssenj, w Pokogi a mile w snauti,
a odsud se odebrati. prawá pak ho
towost k Wzkřijssenemu Skončeni,
gest každodennij Křestanský, kagicý žiw
ot pobožný wésti. mila Křestanska
Duse, Čiň prawé pokáni, dokud čas

geſt k ſmilowánj, a ſetrwegj wněm až
do konce: přidrž ſe na káždy den ſtá
hlaſá Božjho, a wč ſe gemu přáwě w
zumětj, dobře pgimáti, a nařežitěho
wžjwáti, a wžjwotu pobožnem čtnė
a ſſlechetnė žjwu býti, wſſelikterýž čl
ek mýlněwė ſnáſſeti, nebo ſkrze mnohé
zarmutky, muſſýmė wgiti do kralow
ſtwj Božjho: předewſſim pak, a wewſſ
ech wěcech nezapomineg na modlitb
nebo nic neni widněgſſiho na tom ſ
ětě, gako Člowěk, ktery newěrá ſe mod
li, giſtė milá Duſſe, wěř že wſláwi
čná modlitba geſt nejkrěſnėgſſi an
gznámenjtėgſſi ſlužba Božj, prolož
prokljdeg ku konci žjwota ſwého, a wi
dilſſi že namále žjwobyti twého, pod
deg ſe pokornė Bohu, poraučegmu wſt
awičnė duſſi ſwau, a ncj ſewſſi duſ
ětnoſti, mnohž wzdýčeg ſe roſſi wyſoku
Páné Ježjſſi přijgmi duſſi mau
ák ſle wěřjcý pobožna Duſſe, Kla
hoſlawené twé wkončeni, tak Kla
hoſlawene Těla zmrtwýchſ wzkřiſſe
ni bude: ſtalowým modlytbam wo

wálým y mý nyni, probuzenj gſa
ice, wdcem ponižennym, wdowěr
noſti ge wýkonanė, P: Bohu podčku
jeme, že gakoż Duſſe náſſe z du
chowniczſ mrtwoſti wyſwobozuge
gak y mrtwá Těla náſſe obžjwiti,
y oſláwiti, wěrnė zaſlýbuge. Wá
ſýtele náſſeho milého žadagice,
aby nás wſe wyſe, a Nádegi za
chowáwáti, kuprátý dobré poſy
lowáti, a k bladoſlawenému Těl
náſſich wſkřiſſeni, ſſaſtnė dochow
wáti ráčil. Toho ſobe požadeg
me wegmena P: J: K: pokřek:

Modlitba.

Wſſemohaucý Hoſpodine Bože náš ktery
jž ſám máš moc mrtwé obžjwowáti,

a dokazáls mocy swé, přij-
siwém Týnu mém, wzkřij-sy w
ge Třetijho Dne zmrtwýcs, a po-
sádiw na Prawicy wečelebnosti swé
Děkugeme tobě, že tauž mocy,
skže dáwcé žiwota Týná siwého,
gakož Dussi násse, z Duchownj m-
rtwosti wysswobozugeš, tak y mrt-
wá Těla násse obžiwiti, y oslawi-
ti zaslýbugeš, což y splníš, Když
otewřeš hroby násse, a wywedeš
zprácsniwěle kosti Těl nássich, a po-
wokážeš moc Diwnáu, nád pra-
chem Těl nássich, gakož sy nás
wtu nádegi žiwáu zplodil, skrze
wzkřijssenj Gežisse Kristsa Pána n-
ásseho, a dáls nám Dsl wjrnosti
wzkřijssenj, abychom obžiwenj sau-
ce, Duchem Swatým, očekáwály
wpokogi a gistotě Oslawenébo
Těl nássich obžiwenj a oslawenj.
Obudiž tobě, wěčný Otče s Dý-

Týnem twým, y s Duchem S: čest-
Chwála, požehnánj, na wěky. Ráčiž
nás Páne Gežu Kristste wtě wjrie y
nadégi posylowáti a zácsowáti, ku po-
wráckj dobré wzbuzowáti, abychom z
newssedlýté mrtwosti powstáwagice, to-
bě k libeznosti, a k slawě žiwi byli,
ažbychom y přijssli k tomu Oslawe-
nému swému wzkřijssenj, kteréžto-
mocý sstáu Bozkau, wssecko podmá-
nugicý prokážeš, přij Těl nás-
sich, a zakládiž toho: neyposled-
něgssího nepřjtele Smrt, zgewiš
pak žiwot slawný nás, tobě a Těla
twého gasnosti podobný. Degž geho
Páne Gežisse dogiti pro twau Smrt
y pro Oslawne wzkřijssenj w Den nej-
posledněgssi, ať tobě podobni sauc-
Oslawenébo, w Nebi Bytu y žiw-
otá Oslawy w žiwáme na wěky.
Chwálu také wzdáwámé wděčnáu
tobě Bohu gedinému, že sy nám Dné
toho wssudy nawssedlýtém mistě, a
wěrssěch nássich předsewzetj, swau-

56 milosti, pomocý, o Ekránau přijtoj
men Gyti ráčil. O ráčiž ý nocy
tato snámi tuáu milost konáti,
abychom pokognè noc přeczekágice,
wezdrávi ráno wstánaucé, Dfky
a Ekwály w wěčnè Tobè wzdáwaly,
káké ý s blýznimý náffimy táuž
milost, a láfku ráčiž konáti, a ty-
to náffe žadosti milostiwè wyffý-
ffeti, ý táke náplniti, gediny, wečny
páné Bože nás požehnány na wě-
ky, Amen. Otče náš,

Přjffeň z Lipfkiho Kancyo-
na Strance 1129. Gežiš
me w Ložiffkè, y mug wykup-
Nō: Gežiffe se nefpuftim,

Wo Pátek ráno.
Prowbzeni k modleni:

TEnto Den ffeftý
že Stwořiti ráčil
P: B: wffelikau z
wěc, Howada, a že

25 a zemè plázy, Otom też wypffal M
ogžiš dwaty, A napoffledy Člowěka R
ozumný Twor, kobrázu a kpodobenffi
wi fwému Stwořil, muže a Zenu Stw
ořiti ráčil, a požehnal gim, a dál g
im pod moc wffelikých zjwočičch, Gy
bagicý se na zemi, też ryby mořffé,
a Ptáctwo nebeffké, Gyliny a Zwočce
wffelikè: Nejprwè Dum a Pánftwj,
neb Hospodarftwi, abogný ftátek přij,
prawil, a teprwá Člowěka kterýžby w
tom Domè wládł, wčinil: Žento-
den po Nedèli Swáte, kterýž to Den
prowbuzuge kážděho křeftána k tomu
přednè, rozwážowáti má nefmirnè
welikau dobrotu, kozfkau, že Člo-
wěka ne Howádem, negakým, ne žiža-
lau oftkliwau, a neb zemè plázem
wčinjti ráčil: ale ney wffechkileg
ffim a neykráfnégffim Tworem, ato
geffkè k Obrázu fwému podobnebo:
Nadto cokoliw k žiwotu gebo wěcý
potřebné, Gyti znál, wffecko opat-
řil a zhotowil, nybž wffechký wěcý
Stwořené, pod moc gemu podal, a

a Pánem na Nebesích w Činil, Jehož
w Místě nejvroztomilejším w Nádi,
kdež Hojnost wšeho dobrého bylo po-
stáwil, a w Jiwáti rozkázal, y Zákon
wůle své Swaté, gemu wydál, wtom
newýwším welikě giste Lásky k Člowě-
ku dokázal.

Druhé, gak se gest Člowěk zach-
owál, ktomu dobrodinci, Stwořowá-
nemu swému: tak, že mágice wděč-
nost prokázowáti Stwořiteli swému, a
natom přestáwati, což mu zlásky a
dosti Božské se stalo. on wždost zlau,
a wpychu se gest wydal, na pomučení
Božj se za pomenuw, a nepřjtele swé-
ho neg oblawnějšího Dábla w pos-
lech, Bohu rownym Byti požadál, p-
řikázání geho S: přestaupil, skrzé
to, nášebe, y na wšecky potomky své
pokolenj Lidské, Smrt Časnau y wěč-
nau gest wedl, a milosti y Lásky Bo-
ží se zbawil. Ný což gest nepossluschnost
Člowěká, welika a hrozná. gakožto ne-
possluschenstwi a newděčnosti, y Pegcký pr-
ti Bohu y Lidem, swilnosti se každa w
ěrjcý Dusse, snáz se wystřjhati, nebo nejd

Pegcka, z Pánwá, a nepossluschenstwi bo-
žího. Slowá, gest gisty Předchudce wšely
lého zlého, časného y wěčného.

Třeti powážiti slussi welikě lá-
sky Božj k Člowěku. že milostrdný Bůh,
nad tak těžkým a welikým pádem,
Člowěká se smilował, skrywágicýho se
přednim, sám geho wolál, zaslibeným
semenem Ženy Těšil, až y potom wgi-
stem čase Býná swého nejmilegšího,
to požehnáne Syné poslal, ktomu aby
každý kdožby w něho prawě wěřil, geg
prokem za wšecky tělé swého přjgál, neza
hynul, ale měl Jiwot wěčný. Ey což
gest Láska giewelika, a newyprawitel-
ná: Proto každá Pobožná Dusse, bylo
wěcy, pilně a bedliwě rozwážugicé.

I. Předně, za Stwořeni Tebe, Bohu
swému wděčně děkug.

II. Přjchod přirozeného, y swých sku-
tečných Srdečně o Plátáweg, znich w-
přjmně a stále, práwé Pokání čin, a
skraussené za odpusstěni žadeg.

III. za Třeti, wyplauweni tvého, Kry-
sem Jezjssem dobytého, Lásky Bože ne-

Nebéſkébo, poſwěcení Duſſa W: wděčen
buď, zaſlub Ježíſſe Kryſta Wáhých
ſe drž, nánich přeſtáti, ginýchž záſlub
negiſtych zánech, od lidj ſmýſſlenych
ktereż ná wěčné zatrácenj přiwodj.
Ale tim ſámym ſe Těš, geſtli zde ſnim
Kříž a protiwenſtwi Kryſtá, rádug ſe,
że ſnim wěčně králowáti budeš.

Tak ſám mluwi Kryſtus P: Ja wě-
čná prawdá: Ja gſem Ceſta, prawda
y žiwot, żadny, do Nebe Otcý nepři-
chází, gedině ſkrze mně. Teto Ceſty- Jan 14.
Kdoż koli ſe držeti, poni ſtráčeti, w
wjře, prawě Etně, a pobožně žiw-
gſa, bude následowáti, nebude oklá-
mán, ale progdauce Čáſné ſtráſti, p
přjgde dote Nebéſké wěčne wlaſti.

Tmy Twor Rozumný, k Chwá-
le a Cſtáwě Božj ſtworeny, w děčnoſt
náſſi oſwěděugme, P: Boha ſtworite-
le náſſebo, gebo gmeno Duſtogne z
elebugíce, żadegmě aby on ſám zapa-
lil oheň w Srdcých náſſich, prawé u
děčnoſti, aby Chwálá gebo w ſtěch n
ſſich nigdy nepřeſtawálá, ale ſrd-

rdcém Celým, abychom gemu ſla-
užili, zde y potom wěčně: Koho ſobě
za bogme, wegmenu Pána Ježíſſe-
kryſtá pokleknáce.

Modlitba.

Oſpodine Ježíſe
ráne Náš, g:
ak Duſtogné
geſt gmeno
Twé náwſſi ze-
mi, nebo ſy wy-
wyſſil Hlawu ſw:
áu y nád Nebeſa,
Duſtognoſt ſwáu, nad Končiny
zemé; Řekl ſy a Stálo ſe, porucyl
ſy a wyſtecklo, Ty ſy wywedl na
wět rukáu Twáu, Stworeni w:
ſſelikáu Duſſi žiwau, Howadá,
zemé plázy, y Ptwokau zwěř.

Ty sý wssecky wěcý na Nebi, na zemi y wo Moři zpořádal, pogegich pokolenich: A naposledy Člowěka wlada-
ře, wssech wěcý w čýněných. ato Člowěka k Obrázu Swému sý stwořil,
muže a ženu, stwořil sý ge, wywyssil gsý ho, a zwélebil, nad Newssi zemi, y nad Ptáctwém Nebeským, y
Rybabámý mořskými, y nad Howady, y nad wsselýkým země plázem
Hybagicým se na zemy, Panowati sý gemu poručil. Hospodine Pán
nás gak Duslo ne gest Gméno Twé
nawssi zemi, swatil sý wssecko cos
w Činil, a Gý bylo wssecko wélmý
dobré. Ty sý na Nebessech stwrdil Tro-
sug, Králowánj Twé nadewssim Pá-
nuge. Dobrořečtež tedy Hospodinu
Angele gebo. Dobrořečtež gemu wssickni zastupowé gebo, sluzebnicý gebo, kterýž Gsnite wůli gebo. Dobrořečtež Hospodinu wssickni skutkowé gebo, na wssech mistech Panowani geho. Dobrořeciž ó Ty Duse má Hospodinu

dinu a wssecky wnitřnosti mé, swatému Gménu gebo: Dobrořeč Dusse
má Hospodinu, a nezapomineg se na
wssecka dobrodini gebo, kterýž Cest y
požehnáni, Chwála, Dustognost, y Djk
činěni, moc, welébnost, y Cýsárstwi,
budiž Tobě, Králi wěku, nesmrtek,
nému, stwořitely newydítedlnému, Hospodine Pánownicze w skutcých newy-
držitedlny. Přijmiž ó Páne Chwály-
hyto, oblib sobě sběti Ktu nassich,
ó Boże zapal k Djlu činěnj obeň-
wědečnosti, rozsorli Srdce, aby Chwála Twá, nikdy wustech nassich ne
přestawála. Smilug se nadnámi
sluzebniky, swými negmegssimi,
odpuss hřichy a přigmi nás nam
lost, obdař mandrosti swau, roz-
hogni w Srdcich swých, stwrzug
wssjce, y wewssem dobrem, tak aby
bom w Cázni, twé, dobře a swáte
wůli byli, tobě samemu se libiti,
a když pak Cýl wladařstwj násse,
ho přijde, raczij nás w Pologi z ti-

z Swěta tohoto wywesti, do Nebe přenesti, do Kraluw Andelských w weselj kdež před Obličegem Beranka wykupitelé swého, tobě Otcy y Synu Swatému, tobu swému gedinému na wěky slauziti budem. Weg Pokog o Hospodine Cyrkwi swe zadnuw Nasich, neboť neni na wsem Swětě žadny giny, genž by Bogoval za nás, gedine ty sám Páne Bože nás, wssemohaucý. Amen. Otče nás genžto

Též skrzkow. neg nato čtenj, aby dasswědal

Žalm 8.

Žyden zkrzstěho Kancionalu na strance, 316. Kdež sem Hotow Bože mug. muže Nó smilug se a slitug se

Též na stranu 2. Nejw. do Kn.

W Pátek wečer Probuzeni k modlen

Vtěssenj Nasse gest welike, a by ti má w tato smrtedlnosti, že ač koliw Těla

nasse smrtedlná gsau, wssák že zemrauce zde, zase wden nebudeme newýpo-sledněgssi, z Prachu země, kdež Těla nasse zmrtwých wstánau k žiwotu wěčnemu a Oslawenemu: to gž Krystowo wzkřjssenj, nádegi ta-ké žiwotá wěčného w nás dtwrzuge, to se dkázuge tim, že Krystus wstáw zmrtwych, giž wice newidira, smrt nád nim wice nepanuge dal zagisté ý my Krystowi w Částnicý gednáu zemrauce, a gednau wskřjssenj gsauce, wice se smrti báti nebudeme náwěky. Ponéwádž sme skrze wzkřjssenj Krystowo, gebo Bratřj, gsme tedy ý Dědicowé, tak Apostol práwi. Nebo wywolil nás Bůh od počátku k Spásenj, w poswěcenj Ducha, a w wěre prawdy, kčemuž powolal nás skrze Euangelium k dogiti Slawy Pána nasseho Gežisse Krysta, dal nám odpuštěnj wěčné, nádegi dobrau z milosti: Poslal Ducha Syna swého do Srdce Nasse kterýž oswěcuge Ducha

Rim. 6.

2. Tessal. 2.

Nášemu že sme Synowe Božj, a gest
že Synowe, tedy y Dědicowé, Dědicowé
zagistě Božý, spolu pak Dědicowé Kri
stowi, kak že sme kaké spolu měšťa
Swatých, a domácy Božj, gen abychom
tolyko, dokudž zde w tom Těle zustáwa
mé, gako přjchozý a powostinní tomu Cyrilo
, nebo nemame zde mjsta zustáwá
agicýho. ale měšťánstwi a Dědictwi
nášse gest w Nebesých. Nakterež y Da
id W: plesal. my Pak giž se Zlubili
Muzeme, že sme Narozenj w Nebesk
měšťanstwi, že sme Králowé Králu wšé
ni rodina, Rod wywolený, Králowské
Kněstwo, Narod Swatý, Lid dobytý. a ta
znowu zrozenj w Náděgi žiwau, kdo
dictwi Neporuššitedlnemu, Newiwadl
mu, w Nebi nám se chowagicýmu.
A ač bidny a žalostny gest, spusob ná
podle Swěta, a zewnitřnisso w zezřenj
kak že nás Swět, za měšťány Božj, a
dice Swatých wyssosti nepoznáwá, gako
akowým, gakž by należelo se nechowat
Ani kaké to nebeské Dědictwi a měšť
nstwi nás ne oswobozuge, od nebespečen
wi, wězenj, odbiránj statku, Exilium
a ginych těsskostj, a zarmutku swobodn
činí. O Pawlowj swatém, že když na
onen čás, Hegtmánu Cýsářj Rjmské
emu, w Geruzalemě, newjnně rozsá
žal geg, bjti mrskáti, nánezbedny kte
ik židu, on zwolál, slussili wám Čl
wěka Rjmána, od sauzeneho, mrskáti.
To wslissel Setnik, powědel Hegtmá
nu: wjz co chcess činjti, nebo Čl
ek tento Rjmán gest, Hegtmán otom
wědeo, dal tomu Pokog. ale tusto nic
newráti, byť wolál protestyrowál kdo
slussili wám Člowěka Křestána, a ne
wěstěho Měšťána, laupiti, trápiti,
wězetj, taký ginák bědowáti. nenág
de se tu Setnik, aby litował, pámatow
al, aby řekl: wjz co chcess činiti, K
řestan to, měšťan, Dědic, milownik
Božj gest, to ale ráděgi wslissiš, wkři
žug, ssibenicz, ženj prýč, mordug.
Ač koli to se děge, wssak to nehánba
lechkost, nesskodá ale slawa, Zlau
ba, Koruna nášse. tobo wkřjžowaného
Kárwá, a Liberácy, měšťánstwi nebe
ského, a gebo wěrnych Citatelu, a gebo
následowniku. Ač koliw: podle Swěta
spusob takowy gest, těch kterež sobě Žid

za Dědicé žiwota wěčného, měssia-
ny Nebéské wy woluge, ktomu powsse-
ni strogi, zwičý, zbowá, y dozbowá.
Ale powssechnèmè dále, podle toho, ta-
kowých lidi powožný sswsob: že gest wz-
áctný, Oslábosslawený, a Požehnaný.
Ač gsau, owussteny, milosti, litosti, och-
rány, pomocý wsswěta se dowoláti
nemohau. rossak Bůh gegich gest Hn-
ád, wtočissté, y býlá, wewsselikem kříž-
ži, saužení, pomoc rozdycky hotowá.
Gest takowých čas, také ipožehnánj,
proto že gsau, při podobnèný obrazu by-
ná Božího w pirpénjch, a takowi zkus-
stém trpice, docházegi také snim osslá-
weni wěčného. mámeť tedy a mági
se čim potěssowáti, rossliekni wěrnj pr-
awj audowé, a nasledownicý Kristowi
až y tim že umrł trzká, ktoráž čjn
konec rossechnèm widám, a gest dwěr
mi k Cýly žadostiwemu, a odplatè wz-
wchowánemu powolánj Božího w Kri-
stu Gežissi Pánu nášem. protož m
zatuto milost a lássku Spasytely nás-
mu, powinnyssmè rozdycky děkowáti
wdcem nássim wděčným, a žadati sobè

sobè odněho, aby nás, wté milosti swé
a wolsu swatých swých záchowál, y
přiwedl ktomu Měssianstwi, a Dědi-
ctwi Nebéskému a wěčnému: koho
Inyni sobé, rossliekni Wdcem wrau-
cným, y duwěrnym Požádegme weg
ménu P: G: K: pokornáuce. zwole-
jme knèmu těmito slowy:

Modlitba.

O Požehn-
ný Pány, a
wssetyké C-
ty y Slawy
nejwyssi hodny
nás Spasytely
gediny: Děkugeme
tobè za twá Dob-
rodiní welika z hogne Mudnice
Milosrdenstwi twého knám wyssly
wagicý, jakož duchowni a Wásy
tělesna, tak y zawezdegssi časná, a

a zvlášťě že podle mnohého milos-
rdenstwi swého, znowu zplodil nás,
wnáděgi žiwau, zkrze své slawné zm-
rtwých wstáni, k Dědictwi wěčnemu
a blahoslawenemu, kteréž se chowá w
nebesích. A dawáť nám tobo wdáš-
tedlne zakussenj, skrze wjru, wtomto
žiwotě, čjmž se newsselykých sauže-
jcb a zármutcých těssime a rádu-
jeme, a že dokonále nám dáno bu-
de, při blahoslawenem wskříssenj
nášem, tomu srdečně wěřjme.

Buďiž zlé Tsvé welyké milosti a-
lásky tobě, a zkze tebe, otcy y Duchu
s: wěčna čest, y chwála. Wyprosme
tebe Králý a Páne náš, račiž nás-
mdle mocý swau tossau osswibati
wmilosti této, skrze wjru ktorau dě-
dictwi wěčnemu. Onedopáuštěgž w-
mdlewáti a hýnauti wdobrem, zdla-
ště dopustilliby P: B: galá z kormáu
ceni a powssenj, proskussenj, wjry a
stálosti nássi, posýlň, záchowěg, stále
čjn, mocý Ducha swého s:, wzbudiž
srdce k Horliwosti a milowáni tebe,
azte milosti wssecko nádi což nám

Nám koli welýš, powssnně činjme
y wtrpné wěcy pro tebe Wásytelý
a pro gméno twé snássime, a wtom we-
sselem tim Dedictwim nebeským wádosti
newymluwnau a wěčnau se těssime,
kdeš setřeš wsselykau slzu zoči a tru-
páwe nášich, a dáš w wčastnost wěčné
Hodowánj, ato znewýmluwné lásky,
a milosti knám nebodným, Boże a s:
Wásiteli náš požehnaný na wěky.
O Prosýme ponížené sstědrý Beg a zachow-
eg náš nocý této oderossého skodliw-
ého, zwlášť od ohně, pádu, tobo nes-
ťastnebo, wjstrachu nočnibo y gine-
ho zlebo, a deg ať swoteššenim ránibo
času do čekáme, probuď take srdce
nasse k dobrowěčeni gmenu Twému s:
na wěky požehnanému Amen.

Leží kto Pjsen, zlypšebo Kancý: nastraa:
Bud ať 592. takto: mug stěe zplodiž mně:

Kance brs. wstaň sem se žiwý? Jak.

W Sobotu Ráno

Probuzeni k Modleni

Sloż Tehdo Dnu
ráne porozáżowánj
byly počáſtkách, o
skutku Stworżeni
wſſech wěcý, kte-
rež Pán Bůh po ſſeſt Dnj činiti
ráčil Slowem mocnoſti ſwé.
A odtud probuzowáły ſme ſe ke-
wálám a modlitbám swátým,
kak geſtě tobo dne ktemuż dobre,
mu w žiſti hledme. nejprwe po-
wážme králce, zrzyſſeni Člowěká —
na dwſſecká Stworżeni zemſká.

Ač koli Slárow Božj geſt plná
Země y Nebe, a ſpatřugeſe přjwſſe-
ch wěcech Stworżených, a wſſak na-
dwſſecky wěcý ſtworżene, samý A-
ngelý wyminic, negsice Člowěka
zwyſſiti ráčil. nebo tak otom Da-
wid mluwi, máličkow geg menſſ-
ibo Angelu učinil. agakż dáli
magi některé wěcý Angele nad
Člowěka, zwláſtě Duchowni samo

ſamo přirozeni, a Slárau wětſſi,
než gi měl Člowěk napočatku Stwo-
řeni: wſſak zaſe wnékterych wě-
cech takowau čti a Slárau Člowě-
ka obdařil a zrzyſſil Bůh, že y ſa-
mi Angele magi ſe čemu diwiti
anáč žadoſtiwě patřiti. Jako že,

I. Dwogi podſtatau, Telesnau
a Duchowni, Telo a Duſſi w gedn-
om każdem Člowěku, Bůh předtw-
ně ſpogiti ráčil.

II. Nad Člowěkem padłym, ane
nad Angelý ſe Smilowati ráčil.

III. Přirozeni Lidſké přigal, a zbo-
żſkým ſpogil.

IV. Člowěka nezrodle ſáme Loſſe
mocý, ale Diwnau Spráwedlnoſti
y miloſti, ſebe ſamého zmářiw, ata-
náſ Syn Božj wykaupil.

V. To přirozeni Lidſké má, ana wě-
ſ miſtj Bude Syn Božj.

VI.

VI. Ge skrzé slowo wůjný, zalibilo se Bohu wtáhnúti lidi Křiſtne, wſſ, ač těch kteři wěrj w zednorozeného Syná Božího.

Wyrotož negpřednějſſj práce, peče a stárost býti má takowa ob, lowěče: aby sám sobě se nezaliboval nizce osobě smýſlel, od Křjstu se očiſtował, a čim dále wlepſſi spusob se proměnował. pobožnějſſi bydliti, a wedlinějſſi býti wyhledával. potom takowá býti má twá práce: na dusi wod nedočnosti, takowého twého wlepſſi spusob se proměnění: snášeti, w ſſelygaká saužení, protiwenſtwi, a pokuſſeni w swětě, a wdobrem až do skonání žiwota setrwáti.

Tak napſál: S: Cluſtyn: že wzdegſſi pohostinnosti a podružſtwi, žiwotnáš nemuže prost býti mnohých tesskosti a pokuſſeni: protož zrůſt zagiſté bereme w dobrem skrze mnohá pokuſſeni a protiwenſtwi. aniž

aniž kdo sám sebé poznáti, aſſ by ji muže, nebude wěděti mocý leč, bude skuſſen: wyjtězyti nemuže, leč žádné bude pogowáti: pogowáti nemuže, leč nepřitele mistr apoštol, ſſeni snáſſeti bude: a giný wěj; tel pjſſe: Wázeň Páně geſt netoliko počátkem prawé mandrosti, ale geſt také strážcym swědomy dobrého. swědomy tak žiwé, na zdě člowěka zdržuge, a mnohému zlemu překážku čjni, když gen tomu po wolý, a w wěrj člowěk, zepřed bohem, a obljčegem geho na swěte žiw geſt, a že netoliko to což čjnime, zde na zemi čaſne, wſſe strůge Bůh w nebi: ale také y což myſlyme, neb mluwime, wſſec, co slyſſi, a spraweďlywě dandi, a od platu dawá každemu, gak čj práce byla, wdobrém, nebo we zlém. proto tak žiwi býti mame, abychom wſſecky boha k sobě láskawého měli, a bil y k hněwu byl wzbuzen, geho se ne

276 nezpaussstely, neleklý: ale s Dauid
dem s: wolali; netreseţ nás whn
wè twém, ale odwrat Hnèw swug od
nás, a buď milostiw nám pro swé
s: miloserdenstwi. násse loto Rozgrz
any. o skutcých diwnych Pána Bo
ha násseho k gatemu Cyli se wzla
howáti má, giž sme porozumèly
lotiž, wssecko, ţe k Boţi Cti a chwá
le, aby se wztahowalo, a nam kuţi
tku spasytedlnemu. coţ kdyţ wzra
wdè tak pţinás to bude, take smy
obym potessenim, ocekáwati muţe
me, násseho wygiti zleho cidne smr
telnosti, a pţigiti tam do Ráge wè
cneho, Kristem Pánem nam y wssec
hnèm wèrţicym wnèho, zaslauţeneh
Doneboţ ráczyţ nás pţiwesti wssec
ky, wudce spasenj násseho P: G: Kryste
Progmeno swe wècne pozehnane Amen

Nu giţ se obratime nyni k modlitb
am swatym, P: Bohu chwalu dèlat w
zdáwati budeme, zgeho welykych a
diwnych skutku tèch, a myloserden
stwi nesmirneho a zadati aby skrze

277 skrze Ducha swého s: nás probuzo
wal, abychme gmèno geho swaté
wzdycky wèrèbili zde w swètè, a pot
om w Nebi sestrelmi kruhy Angel
skymy, a wywolenymi Boţimi na
wèky wèku. Ţe wssecko w Gmé —
padnauce na swá kolena, pţed Ta
jnem welebnosti Boţské, w ponţe
nosti srdce swého, a wegmeno P:
Gežisse K: pokleknauce.

Modlitba.

O Bohy Otcy, Synu, Duchu swatý, Trogité Bo
že wssemohaucý, Slawy Ti
we plná gest zemè, Nebe
nami a welebnost, a maudro
st, a Djku Gmeni, a Cest, y Sila,
budiţ Tobè Hospodine na wè
ky. Nebo Ty ty sám welyky, a
wssli Chwály hodny, y Hrozný
na-dewssecky Cesty, Slawa a du

278

Dustognost gest před Tebau, Výlá, y Skrása gest w Svatyni Twé. Ty sy včinil zničehož slowem swým nébe, y zemy. a Duchem vst twých wssecko woysko gegich. wssesti Dnech dokonál sy dilo své, a Sedmého odpočinul sy odewsse, ho Djla svého, ktereż sy dělal; Požehnál sy Dni Sedmimu, a posvětil sy ho. Kdo Dne, wzdawati powinni sme, přiwlastnau čest, a Chwálu, na gmeno Twé, čeledi národu, a wyprawowal mezi wssemi lidmi diwné skutky Twé, wssickni obywátelé země, zvěstugi den podnj, Stwaseni twe, a Zpiwagi bezprestáni Pjseń nowáu, klanégisse před Tebau o Krasu Swatosti, dary přjnássegi, a wchazegi, do Bjncy twých. Prodokonany skutku twých welykych, rozweselila se y nebesa, plesa země, zmutí moře, y což wnem gest,

279

gest, plesa pole a wsse což gest na něm. prospěwuge wssecko dřjwi lesni, a postakugi Pahrbkowe Hory. Kterákż kedy y my Twor Rozumny ó Páné nemáme se weselitj, nad giná Stworeni plesati a tebe Chwályti y welebiti. Kterák nemame gmena twého dustogného zwyssowáti, a s Dawidem s. říkati: přemilil sau přibytkowe twogi, ponichż tauži dusse má, lepssi gest geden den w Bjncych twych nezli ginde tjssjc. gať sobě raděgi wolym w prahu seděti — w Domě twém ó Boże mug, nežli přebywáti w stancých bez bożniku. Radugisse a plesám, we lice kdyż mi řikáno bywá; do Domu Hospodinowa pugdeš. ó Páne Boże přjgmiż nás łáskáwě, wyslyš Stworeni swé, dobrotiwě, obljb Chwaly a pocty násse

naſſe milostiwé. Předtebau ſe ſ
ánime, Tobě Chwálu wzdáwáme,
načeſt duſtognébo Gmena Twébo
Prokřikugeme. Dokonáwegż wnás
Toly ko Ty Chwály ó Páne, oſwěcug,
Poſylug, a wtwrzug nás o Bożе, a
Tychom den po Dnj wypráwowá
li welykė Skutky Twé, a noc po
rocý rozhlaſſowály přediwne
Djlo Rukau Twých. Potom popr
acý wezdegſſi w wěčnem odpoči
nuti, nebeſſtianý, a wywolenymi
Twými, čeſt, Chwálý, welebnoſt, y
Cýſarſtwi Tobě na wěky wzdáwá

O mili Otče žadamet ponižen
Budiż nám přitomen y dne Tobo
miloſti ſwáu, pomocý ſwáu, y ochr
ránáu, a ſwým Hognym požehna
nim: Račiż nás Duchem ſwym S
Tobé poſwětyt, od wſſech hřjchu oči
ſtit, a naſtrogit, ke Dnj Twaleczni
zegtřeſſtimu. Wčiniż to pro Duſtog

rodustogne Gméno Týna ſwého,
Rebau y s Duchem S: Požehnáne
e na wěky, wěkuw, Amen. Otče
Piſeń z Zpiſk: Kanc: naſtra:
320. muże Nb: gako, Bože
mug oběť Twėllo widim,

W Sobotu Wečer.
Probuzeni K Modleni.

Kriſtek, A Wědě
ki, O welykych a Roz
oſſnych Hodech, negde w Ne
galém Wėlikým a Bohatým
Městė, że gſau připrawene pr
o Chude, Kacne a Zižnive lidi,
Koho ? prooſwiſſene, nuznemu Hlad
a žizeń trpicýmu, geſtli ſe oto
nepřičini, aby ſe Tam doſtal, gich
ſpolu ſginymi w Caſten Byl-tak

podobnè poſlauchati, wèdèti, co
ſt nám Kryſtowym woſkrijſſenim
ſpuſobeno a přijpráweno, geſtli my
oto ſe nepřičýnime, abychom tobo
wſſebo mocky dogiti a vžiwati n
wèky. wèdèti tedy muſyme o Ceſt
ato o Ceſtè Práwe, a giſte ſtomu
Mèſtu wèlikému, gehoż ſláwu
Kráſu, w ſſlechtilost, Roſkoſſe, po
Hodky, bezpečnoſt, Sumau přeſſly
Čerſtwy, zdrawy byl wyſſlan geſt,
natu Ceſtu přijgdauce, abych
ni ſſli, zni nezchazely, až y doſſli.
Ta Ceſta žadná gina neni nez Kr
ſtus P: gakoż ſam mluwiti ráčil:
Ja ſem Ceſtá, y Prawda, y žiwot,
žadný nepřichazý k Otcy nez skrz m
On ze Duchem ſwým, a wčenim ži
ym, y žiwotem přikladným, do N
be wede: Kratce tedy mluwè ch
cemeli ſſtastnè přijgiti a dobèhnaut
k Dèdictwi nebèſkému, muſyme u

muſyme Prawau a Kwaſſtednau
wjru miti w Kryſta Pana: neb
tak Znj řeč gebo Diwatá: tatoť geſt
wuole tobo ktery mnè poſlal, aby
każdy kdoż wjdi Dyna a wèřj wnèbo
mèl žiwot wèčny, a gať geg w zkřiſſym
wden Neypoſledněgſſj. Duchownè pak
Jan 6. ſde wydèti a ſlyſſeti, geſt wèřiti pr
awè, w Kryſta P: Nebo wjra geſt to
Duchowni Oko, genž Kryſta widj, -
geſt Duchowni Ucho, ktereż Kryſta -
Žalm 34. Práwè ſlyſſi, a ſtobo ſe wnèm raduge
A ſkrze ta wjru muſyme ſe ſnim ſpogiti
tak aby nám nad Kryſta, a Slowo gebo
nic mileyſſiho, dnaż ſſiho, krašnèyſſiho
nebylo, aby nás naprooſto nic odtaſký
Milowàni gebo, a naſledowàni od
laučyti nemohlo. On ponèwadż geſt
Ceſtau Nàſſi tedy Prowodcem geſt, po
niż a ſnim dugdem ſſtastnè nebo -
geſt wſſemohaucý, nicymż ſobè překa
žeti nebude, aby nás ſlyſſeti, nanás
hledèti, ſnámi byti, nás weſſliti, y wo
mocy nemohl, geſt też přeliſtiwèho
Prowodce ktereż nás chtiti milowati ſe

284 Nýbrž on nás zbosstuge negtěssiho
břemene, ktewež nám w Cesté náss
newiděssi překážku gest, age znáw st
ládá, to gest hřichy, od nichž nás Bo
wi siwáu očisstuge a osprawedlniuge.
Hřjchowé zagiste sau w Cesté powola
ni aboge nássebo překážkau.

I kdožby tedy tuto prawáu agi
stau Cestu sobě osstěliwil, kdo zni od
padal, kdo sobě náni stýskal a rani
kal. Leč ten kdožby se gi nigdy wpřjm
ným Hrdcem nepřjdržel, ale odstup
to odnás: Kristus gest Cesta, pra
wdá, y žiwot, zánim gen kráčegme
nikoly nezblaudime. ač gest Cesta pře
ezkyce wzka, do wěčnebo žiwota, kdo
ož gi nagde, ten zarmutku wgde, a ra
adosti wěčne dugde. gsau také w Ce
ssté nám Nepřátele mnozý a bylni,
Dabel, Swět, Antykryst, y násse wlass
ny Tělo, ale když máme wudce moc
nebo a wernebo: on nam bude pom
ahati toge wésti, y wssobi to, abychom
om siwjtězyli, oň nám dodáwá pilně
ssenj slowém swým dika: kyto wěcy

wěcy mluwil sem wám, abyssté we
mně potěssenj měli: na Swěté sauže
ni miti budete: ale daussegtež ga
sem přemohl Swět, y wy swýtězyté we
mně. gen my wudce swého sylné skrze Jan 16.
wjru dužme se, a náděgi daussanki
wáu wněm složenau mějme, nebude
em přemoženi, nybrž když giž bude
při poslednim skupni, wčás negwětssi
bregssi, wudce nás wěrn
gako dywodku, ale přigde a
do dánilu Města dárem
mu, abychme kdež on gest
dnaděgu gebo patřili y gi požjwály
na wěky. Atoť giž bude dlauné a Jan 14
radostné swytězstwj, když až do konce při
kánu swém setrwáme: tu zwoláti bu
deme mocý, Djká bud Bohu nássemu
kterýž nám dáwa wjtězstwi w Kristu
G: P: nássem. a G: Pawlem, Cogsyborny 1. Kor. 15.
Cogoval sem, Cěh sem dokonál, wjru
sem zachowal, giž zatim odložena gest
mi koruna Sprawedlnosti, kterauž da
mi wonén den, Pán ten Spraweddliwý
Saudce, a nekoliko mně, ale wssěchněm
tem kterýž miluge zjawenj přjssti gebo 2. Tym. 4.

Znagice sebe býti wtom, Bogi Duchowním mlý, a nestáteczny, dwyhézi dáwnému ópomoc wzdychy se w tiseg-mé, aby nás w wýre, ý w kazdem pokussení stále činil, ý wýtezstwim nebeczným dawował. kobo y nyni sobe pozadegme, wegmenu Páne, Poklekáwe

Modlitba.

Mné Gezu Kryste Předustogný Králi wečné Sláwy, nepřemožené býli, a mocy plny wytezyteli, kteryz gsy nebylo Cestu zywau a bezpečnau spusobil, nám kwečne Nebeské sláwe abychom pozbudauce zdegssich zakosti a zarmutku, dossli radostného a potessenebo Dedictwj wečnebo; kteremu ale ráčil sy se nám tate sebe samého, za wudce té cesty kwečné radosti wydáti, abychom nyg gsauce twogi nasledownicy, na tom a natom Swete pohostinu k wlasti nebeské, nám odtebe přijpráwené se w Cirkwi mohli. zatoz my tobe wudcy swému laskáwému Wudcem wdečnym dekugeme, a Chwálu, wzdáwáme. A prosyme Tebe dowerne, ráčiz nás wudce gsa twáseni nássebo, za sebau westi, anacesté zdegssiho putowáni nigdy neopaustěti, nybrz cozby ku překázce bylo, nasledowáni tebe, rač odnás odwraceti, zcesti skládáti, ato negtěssi tajme hřjchu nássich znás snimáti, nás krwi swau ocistiwssi, atiz zarmucených potěssowati, w wjre w twrzowati, ý w nadégi giste wstrawowáti, a Duchem S: ktomu posylowáti, a bychom se swéta bezbožnebo warowály, a od zelestnych žadosti w zele nássem wytrwáwály, co skodnebo gest proti Duchu, zdrzowati se mohli. ráčiz ty

nás wssiwém opatrowáni, y ochrá-
ně mi, gako swáu wlástni dowist
wýtěžným Togem dobytáu, přijsob
zachowáti, y pomahati, abychom
mohli w dalně nadewssemý nep-
řátelí swými wýtěžyti. Ty Otá cesta
prawda y žiwot, wedíž a sprawuguž
nás maudrosti Ducha swého S: ta
aby den odedné wždy wice, a wicé
dtawy Člowěk, sewssechněmy žádostmi
byl w mrtwowán: nowy pak hodnéh
wzdělawán. přijmeg sylau Ducha
swého, kdy koli Toguge Tělo proti
Ducha, a dáweg wjtězstwi Duchu
nássemu, a ostřibeg w předrabém
wjtězstwj, a w částnosti gebo, pokudž
nás zde mjti zbeeš. a přijposledy
hodince smrti nássi, přijgdiž P:
Gežíssi k nám, a wem nás k sobě, a
wwedě sstastně do tobo nebeskébo
dědictwi dáwnébo, ať se tam ste-
tau wiřim wybězem a wjtězem
swým, y sewssemy měssťany nebeskými

skými radugeme, a Tebe s Otcem y
s Duchem S: wélébime, a chwalime
na wěky wěkuw.

Děkugeme přijtom tobě S:
aystélý swému, a dlužy Tebe dtcy y
Duchu S:, za wssecka dobrodini a da-
wy Duchownj a wjtězstwe, y také za
wezdegssi časné, giebž nám zlásky swé
stědře w dělowati račiš, o rác Tech
milostiwcich dáru nám požehnáti,
a obratiti k slawě swé, a nám k spá-
seni wěčnému. milostiw nám buď
y nocy Teto odewsselyké zlé přijhody
na Dussi y na Těle, possli stráž an-
jelu swatych k opatrowáni; aby sa-
mi towarystwo měly až do skona-
ni žiwota Násseho y na wěky, wěkuw,
wčjnjž to pro slawu gména swého S: amen.
Skě nás ze

Wssem zlipssího Kancyonálu
na stránce 1121. takto:
Ni giž se stebau žesnám
zly swalessný swěte, žad-
ne libosti nemám w tw-
em krátkem žiwotě.

Výdávkowé

zrozlyčnych mist Pjsmá Sw
ateho wybrane, Laskawemu Cte
náři, k spasytedlnému wžitku za
necháne. Předně;

Deset Pěknych Modli
teb, zkěcch Wěcy Ktérez Mo
dlitba Páně, wsobě zawirá.

Složenych.

Wydáne od Cedroty
Bratřj Ceskych Leta Páně
1615.

Nyni wnowě prepsáné, od

Girjka Burse.

w Kolonyi, Laken, Letá Páně
roztisstu 10 Hagi
oppossem.
1794.

Di S: Pawel k Rimanu: 8, v26.

Duch S: pomocen gest mdlob
am nassim, nebo zacbychom se
mělj modliti, gakz by należelo,
newime: ale ten Duch prosy
zanás Ctanimi newyprawyte
nymi. (Kazatel w kap: 18 v24.)
prwé, nežli tysse modlil, přjpr
awse a nebud, gako ten Člowek
Kteryž pokausstí Páná.

a Bernhardus.
Laka: Konewdi w Modeny.
přednegssí. wcelebnosti, w Přito
mnosti Swatých Angelu, a před
towarystwem, neb Shromaždenim,
Božich wywolenych, stogiž. po
myslyž sam wsobě, s gakau wcti
wosti, ważnosti, Cazni, pokorau, Ur
esenim, a poniženim, Cjati máš.
a aby wtu Chwily na žadne, pře
dse wzeli, tak welykého, pozoru

nemél, gako na modlitbu. nebo
ačkoli Bůh každěho času, knám
ději obrácý, wšak negwice nanáw
patři když se mu modlime. a ač
nás wždycky widi, wšak my se o
zřasstně w modleni před ději
gebo stáwyme, a s Bohem mluw
ime, gako twarí w twář. x

Před Mluwú.

Modlitby k

Ssau složeny, nepro-
by ge kdo měl, říkati, gako
Marnj nabožnicý, Hodiny,
co straky štěbetali a třebt
ali: ale proto aby wezma zni
formu, učilse geden každ w
Duchu swem, horliwě k Bohu
službu wdečnau činiti, krozni

krozniceny a zaženy gebo, w diwá
ych žádostech, na swych Modli
bach. Nebo tak wěj dwaby-
lawel, že křesťáne magi mi-
Ducha swatého, k Bohu, z
wlásstě na Modlitbě. a tobo se
yilně stijcý, abysbo wsobě ne wdu
sowaly, ale biž geg wespolek, y
eden každ wsobě wzbuzowaly,
a gedny druhych oswěcowali, ža
lmy chwalamy, a pjsněmi Du
chownjmi Kristu k Kyrystus-
pán, kážjl w cjrkwjch swe w
iti, gistymy a spořadany slowy
: modliti: a wšak netak, aby-
smych slow holych, říkanim to
ho odbywati měly: ale aby ma
jice stusstně w pořadku wpořadku
gistymy slowy wyprowédeny, podle
toho. čemy aneb giným čtem wod
hnymi slowy, Ducha swého wsobě

Mat 6 g.

wsobě Roznécowáti, wswátich Za
dostech k Žobu. nebo gakž Oj V
Jan 4. x 23. Bůh katowé modlitebniky miti
sbe, kteřjžby se gemu Duchem o
prawdowě modlily. gakož pak w
pjsmich Zakona Božjho nečteme
nigdež. abyse kdo, kde, kdy, tak tě
mj a gednostegnymi, a ginymj.
wssak proto nesse temeř na ten g
den Wpusob. a Anjž gest Kryst
us wčecelnjky, kterým swým slow
um tak zawazal, abyse y giny
mý slowy nemohli modliti. než
Rikagice, Otče náš genž ic.
Nebo když myssl sslussný pořadek
některe wěcy má azná, kterak se k
potřeby držeti, a podle nebo gako
polinigi giti. aby zapletauc se,
pak nesteskla sobě stau wěcy, a
gi sobě wtěsstost až do promrzenj
wedla. Ten pak celeg wpusob mo
litby, wtelo Drogi wěcy zaležj. neg
negprwe wzywatj Boha: apotom
potřebu swau gemu přednésti: na
posledy pak Otcem Naussanlitow
m skrze P: G: K: wegmenu gebo
ž: nato Amen. Rikati: prwnj w
c gest w těch slowich, kdež Pán dj:
ako Otče náš genssy na Nebe
ech. druhá kdež dj; Posswětse g
meno twé. přijď Kralowstwj twé.
Poslenj kdež dj; nebo Twé gest
Králowstwj, y Moc, y Sláwa, na w
ky wěkú Amen. Prwnj wěcy
wáti y Sám Kryštus P: wzicky s
u wssech modlitbách, wzjwa
l, wssak negednostegnymi slowy,
le rozličnymy, někdy kratčjmi,
ěkdy delssymi. gako kupřjkladu
dyž se Pán Kryštus modlil w Za
hradě: neyprw wzywal Gmeno
Otce, swého Milého, řka; Otče, Otče
wssecko gest možne tobě. a Wyost

295

gene. 31. 9. 3. Kralow 8. Item 18. 30. Danj 9. 4.

a Apostole přijwýwolenj mátěge k
auřadu Apostolskemu, řekli: Ný
ne wssech wěcý, a zpitatelý Bůh
a gdyž Měssťáne Geruzalemssťj
ostoły zmeškalj, tedy onj scelým
rem modlitby činiwsse, neyprwe
kake Gmeno Božj wzýwali, a že
kli: Hospodine tyssi Bůh, kteryž
wčinjl Nebe y zemj, y moře, y
ssecko co wnich gest, kteryž gsy
ze wsta Dawida služebnika swé
řekl: &c. kež potom zatim nekdy
otim hned, druhau wěc, wčinj
awy prawowały swe potřeby gem
gako ku Přikladu, k: P: řekl; wzá
radě, přenes Halych tento odem
a Apostole při přijmanj Losu na
Matěge a Jozessa. skutcý: apostol
1, kap. v24. v kaziž ktereboz gs
wzwolyl zteckto dwauch. a ona
na Hananegssťá mat: 15, v22.
Smilug se nademnau Pane, Syn

ynu Dawida. Ceru mau hro
mě trápi Dábelstwo. kež take w
m, a wjm, wzdýcky w modlitbách
ých, y te Cteti wěcý w žiwalý
řikawali: gakž dj zalm 79. v9.
o dláwu Gmena Twého Dwátého
pro twá miloserdenstwi, stánič
tak. gako Apostole modlece se ře
i; Wkrze Gmeno Dwátého Syna
wého Gežjsse buď nám milostiw
skudž Cýrkew obyčeg wzála, aby
ý koncý modliteb swých řikála
ikto: Wkrze Pána G: Krysta, Sy
a Twého kteryž stebau žiw gest,
kraluge powssecký wěky wěkuw
Tobo wssebo přikladowe, w Jsm
o Dwatých, pozustáwenj gsau po
ssech temeř modlitbach: zwlasst
lmowe plnj gsau tobo, welmi do
wa, a Dwata wěc gest tobo zpuso
u kazdemu w žiwati: poněwadž

skutcý. 1. 24.
skutcý 4. 24.
Mat 26. 39. Mar 14. 26.
Skut: 4 30
amen.

y Duch Swáty, y Kryſtus P: wſſ
ecbném v Cžednikum ſwym na-
nèg v kazuge.

Nebo kdyż Cžlowèk nuzny a
potrèbny chce ſe Bohu zać modli
a má pohotowè negaka giſtá slow
kteraż o Bohu, o gebo mocy a m
kosti, dáwnè wyprawuge, gako ted
że geſt Otcem naſſim Nebeſkym
a Kika ge ſwáżnoſti Kaudem, gej
nau y Podruże: tedy takowym
zapalen a roznjcen bywá, aby mo
lytby a prozby ſwé, kſwému mile
mu Bohu, wroucnè a horliwè w
lewál, a ge prednim żadoſtiwè
zprostiral. Ano kake y Duch S:
Rum. 8. 26. gakż dj apoſtol kupomocy geſt w
Zal 119. 140 Hitbach: a wſſak to Cžini, gakż dj
ſkrze Ohnjwau wymluwnoſt, Recj
Bożich. protož muſymeť nègaka
owa Bożj, ktomu přjſłodna, pohoto
wè mitj. Daufanj pak a wjra w

wjru w Modlitbè, gina wèc kake
newzdèlawá, nèż mnoha miloſrde
nſtwi Bożſka, giż v Cžinèna y ſtalá
a kdáwnj dlyboce, y gmeno Negſwè
tègſſj gebo. Gakoż pak Swaty Pa
wel wèj: wſſecko wegmenu gebo Cžj
iti, buďto wſſelijku a neb w dlutku.
A tež y Pán Kryſtus dj: začbyſte ko
li proſyli Otce wegmenu mem, dáť
wám. A, kak ka Kroge Modlitba Pá
nè ſwrchu v kazana, wèc Clowek
Boha wzywáti, potrebu ſwau wyzna
wati, pro Swaté wècy kobo Daufanl
wè żadati.) ma od Modlitebnjku w
ſom zpuſobu v Cžiwana byti, kſłuž
bè a kupomocy gegich nestatecno
ſti. gakż kdy kterymy ſlowy, delſſimi
neb kratſymi, to wſjnich nalezeno
byti muże. Nebo Modlitba wſſem
Cžlowèkum gakem koli, buď kratkem
neb dlaubem, ſlowem neb Ne,
nezaležj gakż dj: v Jan: 4. v 23. alè w
Duchu wjry, a oprawdiwoſtj. Otce w

kolo 3. 17.

Jan 16. 23.

wo raucýho a žadostiwého k Bohu

Protož ý kdo modlitby, nepřiginau wěc složene a wýjmény gsau než aby ij kteřijž postawice se k modlitbě, y newěřil se myssli swau čeho chowitj, a potom sobě zlého nad tim stegssij, že se newmegi P: Bohu modlitj: negakau měl pomoc a službu swé čenitelé mysli. podle té swáteé formy a způsobu toho swátého, kteryž gest swemu lidu sam P: G: K: ten negwčenėgssi a negiogbornėgssj mistr wydatj ráčil.

A aby žiwagice tu přeswatau modlitbu Páné, Otče Naš, netak gi studeně wyslowicb žiwanjm přebėhli ale podle ni w mysli Ducha swého znėcowati, k swátým a wraucým žiwotnym modlitbam. Nebo mnoho se toho najde, že lide, často gi slowy od bywagi, gako mnjssi, swe hodiny, bez wssebo wžitku, prokteryž gest ona

ona ode Páná wstanowena. gestli že pak komu nezda se gicb wžiwati ten wžiweg swých swobod: gedinė to to na pečėj meg, aby ginym potom čehož onj dobře wžiwaa, nic nechcel, přičtažtj nečin, oprawdu nebanėlugi, nače w činissti, gistė y ti swáteé ta see zbřesiš, gakž di kteraž ne což gest gegibo, hleda, ale wssechnem wssech to w činėna bywa. Ty pak kdož koli budeš chtiti těchto modliteb wžiwati, wez že ten sprawu řečeny počadek a způsob. naleznež přijdeš této modlitbě

Nenjt pak nic potřeby nato myssliti tobė, aby měl wssecken Otče naš tak atim způsobem myssly swau přebyhati: ale mage tuto příklad toho muzeš, nakteree koli, modlitbė páné zástawiti se, modlitbu swau dokonati tak gakž tė kdy Duch S: wynaučj.

V: Pa: J Kor: 13 5.

Přistup k modlitbě Páně:

Otče Náš

Otče Náš Nebeský, Ty

gsy nás ráčil k obrazu, a k podobenstwi swému z Země dáwné wčiniti: a wssecky wěcy na Nebi y na Zemi, nám k službě postawiti, a potom od Dábla hřjchem gate, zmocy gebo ste wze Týna swého gednorozeného, draze wykaupiti: Mertwe Dusse nasse Duchem swým Swatým mile narossitiwiti obžiwyti slowem swým B: gako přegasným Slunce m oswititi ztemnosti hřjchu a bludu wywesti, kaupelem křtu B: nás sobě poswětiti, a očistiti: ať tak zasswe mile Dítky zploditi: rodum lidu swého wěrného wegmenu swým sebr-

sebraného dáwné wwesti, wněm nás wssemi potřebami k Truhu nassemu dostatečně opatřiti: služebni, ky kopatrowánj milostiwemu Otcowskau nad námi mjti: Pokrm a napog spasytedlny, Tela a Krwe Týna swého, y Slowa gebo zmi, losti a Lásky stálé we dáti, k nassemu wtěssenj y posylněnj. Ty Páne gistě gsy Bůh a Stwořitel nás, mytloe stwořenj, a Djlo rukau twoych wssemogaucych. Ty sy nás wykupitel a Pán: my Tyd twog, Twa Dráha kaupě, Twau wlástnj Krwj zaplacení. Ty gsy nás gako Otec Dítek, wtěssitel, a milostiwy opatřitel, wssech potřeback: a myl' gsme Synowe twoge, a Dcery Twé, protoż wotce dáme, Tobě se Dauffáme, tobě se samemu, poddáwame, Tebe gedineho Ctime, miluge me, Chwalime, modlime se a klanjme, Twe gmeno negswětěgssi rozyrámé. Obudjž k Tobě od nás, y odewssech Stwo-

Stworzenj. Zlakowe nesmyslowne
Milosti a laski Otcowske wecna cest
a Chwala wzdawana nynj y na we

Genž gsy w Nebesych

Negmilegssi Otce ac
worzjteli nas Nebesky, ky-
zagiste w Nebesych, w mysle w tesse
nem a naramne welmy Roskossne
bydly, kdez gest rossebo dobreho Hog-
nost, kdez to te mnoho Tisyc Tisycu
W: Andelu, wstawicne bezprestanj
Chwaly, wesele zpiwagice, a zkau,
ce i klawa Nawyssostech Bohu. A-
o pet Chwaty. W: Swaty Pan Bah za-
stupu, plna gsau Nebesa y Zeme w
elebne Slawy Twe. My Pak nebozal
ka Hrissna, bydlime zde na Zemi, po
Panowanym tobo w Krutnebo. Kyrana
a Ustiwebo nepritele nassebo y Twoebo
kteryz ma wladarstwi Smrti, mzkebo
Dabla, gako wonegakem tesnem Zala
ti Cyby a Wsoty nesmyslowne plnem, wnem

wnemz mnohymi hrichy a bludy y
take kezkymi wracemi starostmi nem
ocmj, [illegible] wolnja-
mi, y nekterymi [illegible] yho-
dinu zkoslit, gako nega-
lowanj zelezy wtoxanj: a tak nezadnie
sessijni, ze ani knebi Hlawu [illegible] Oci
W, bez nassebo pozdwihnanj [illegible]
te Ruce, Chwaliti, Tobe nu cest dawone
a Radostne zpiwati nemuzeme: nez to
liko w pjme, placeme, stezkame, naiz-
ame, a kezce rozdychame, atu wrezalost
nau, a Smutnau Pjsnjcku zacasse zpiwa
me. Kdyz Teba nam nebozatkum
Hrissnim: nemohauce sami sobi zadno
pomocy anj gake rady wydati.

Wzdoz k tobe ney Milosrdnegssimu,
a wssemohaucymu Otcy nassemu, kte
ryz Bydlis na nebesych oci mysli na,
sse pozdwihugeme. a Pokorne y Sdecne
tebe zadame, raciz ty nas hodne awel
mi hrissne, skem sseho welikebo milosrd
enstwi poskledeti, a w cha sseho milostneho
modlitbam ziassim naklonisti, anas do
Brotiwe wyslissest, pro Gmeno a zaslu
zeni sseho negmilegssiho Syna,

Gežisse Kryssta Pána nassebo. Amen.

Zdwéřeg

Gmeno Twé Gawosba

Mat 28.19 Jan 3.3 Exo 20.7

Wegwyssi a Wegyssi

Chwáli Hodný Otče náš, mil

Djtky twé, wegmenu Twém

tém pokřtěni, a poswěcenj, kterymi

gsy ty přikázal, aby gmena Twébo

nadarmo nebrály, ale gemu geg

loy y skutky osslawowaly, a zwelebo

wáli, á zato se y Wyn Boug nám, Mo

Aiti Tobě přikazal. protoj Prosyme

Twé welebnosti, ráčiž ty nám to da

ti, abychom Gmena Twébo swatébo

a hroznébo, bezpotřeby na darmo neb

rály: ale gebo se Cály, ge we wosselikė

wážnosti, a poctiwosti, á to wssudy a

nawsselikem mistė měli, wnėm samém

kolyžto doufali ge we wosselikych potřeba

ch, k wyssenj rozgisáli y wyznawáli. skrzy

1 Kor. 10 kap. v. 31. zwélebowáli, před

wssechnémj Giwymy. a což koli Činime

we slowu a nebo we skutku, to abychom

we tom Twém nejswětěgssi Gménu

činili. O! ráčiž také to nejswětěgssi

Gméno Twé na nás

lebiti sluze Gsauc

nád sirymi swatymi prowodiž, abychom

my y wssickny giny poznati mo

gli ty Bohu a Otec nás

gssi, a my Dietky Twug, á dáti pa

Twé a Gho zakon tuhych. ó wěrnik

to zwonewinné w Mucenj Wyná Twébo.

Ach rozpomeň se na přijsli wélikau

potupu gebo, kteraužto gest prowinil

ne, wyswobodliwé polupene podstaupiti

ráčil. Pomniž nato mili Páné, žeť

gsmé wegmeno Twé y Wyná Twébo y

Ducha swatébo Pokřtěnj, o wyssliss nás.

neboť rozdilnem ginem Gménu, nem

ame swébo Doufánj a Wyssenj, nežli

wegménu Wyná Twébo mileho Gezu

Kryssta, kterýž gest nám zaslibenj wěrn

il, že budemeli zac prosyti Tebe, wegme

nu gebo, wyssliss nás: a naplnjš pro

žby násse: O mili Otče nás, prosyme

naplnjž nám tehdy Wyna swébo a posle

požehnáwáš, Amen.

Krátká Modlitba

Ku Králowstwj Kwé

Modlitba,

Na Milostiwý Páné a

Králi náš Nepřemožitelnégssi Kterýž sy nás sobě, zmocný Dábelské y zwěčnélo zatracenj, skrze Syna swého nepřemilegssího, a znowuzrozeného dobyl. Kterýž gelo wlastnj před rabau wykaupil, abychom byli Kralowé zwlástnj a dědicowé, aby rác byli Králem a Pánem, milostiwým: zato se, y tau to modlitbau nám modliti přikazal: Přigdiž k nám Králowstwj twé milosti račiž nás skrze Syna swého milého nauczitedlowati, w Církwi nassj přebywati, a mocně Králowati: nás newinným Duchem swým W: řiditi a spráwowati: tak abychom y my gakž gsme koli nestatečni byli, aubo prázdnj Králowstwj Twého.

Dégž nám Kázatele, a zpráwce wěrné, dégž gim slowo swé W: dáwánim, wdpowědné mluwiti. Wěrné Pastyřstwu přistadu Krwe Syna Twého wykaupeném, wěrné a čistě wěstj Králowstj, a mylosti Twých rozdánné, w rázňosti a zaudém podáwati, y Kristowe dobré práci Duchem swým gich posylowáti, dáru swých přidáwáti, a Synáw Dit, by Twé gakožto matka, měli čimstwe cti a chwále chowati. Anebo pak dégž aby měl Synáw gakž Dj W. Pawel Ephez: 4. 27. Dábel, Hřich, Antykryst, Wrážet, Králowatj: Budiž nanáw pamětliw a rác to wssecko wnáw russitj a kázyti mocy swau Králowskau nepřemožitelnau, a přiwestj nás kswému wěčnému, a nebeskému Králowánj.

O wšemnij to negmilegssj Páné, pro swého mylého Syna, z Nebe z dlau-

wáti: tak abychom y my gakž gsme koli nestatečni byli, aubo prázdnj Králowstwj Twého.

Dégž nám Kázatele, a zpráwce wěrné, dégž gim slowo swé W: dáwánim, wdpowědné mluwiti. Wěrné Pastyřstwu přistadu Krwe Syna Twého wykaupeném, wěrné a čistě wěstj Králowstj, a mylosti Twých rozdánné, w rázňosti a zaudém podáwati, y Kristowe dobré práci Duchem swým gich posylowáti, dáru swých přidáwáti, a Synáw Dit, by Twé gakožto matka, měli čimstwe cti a chwále chowati. Anebo pak dégž aby měl Synáw gakž Dj W. Pawel Ephez: 4. 27. Dábel, Hřich, Antykryst, Wrážet, Králowatj: Budiž nanáw pamětliw a rác to wssecko wnáw russitj a kázyti mocy swau Králowskau nepřemožitelnau, a přiwestj nás kswému wěčnému, a nebeskému Králowánj.

O wšemnij to negmilegssj Páné, pro swého mylého Syna, z Nebe z dlau-

yenj, na Diwěl na Rozenj, a wnie
ponyżeni, a pokorne bydlenj aż dok
potupne smrti, wssak sy gemu za
sliybil: Aby Krolicy Dawida Otce
gebo, aby Kraloual nad Domem
Jakobowym na wěky. gebožto Kr
ralowstwij nikda nigda konce ne
nj. ó mily Otče, na plnjž ten slyb
a nepozrdegz namj, anj o paussteg
ale Králugz wonáz skrz nebo:
Nebť gest on prowáz se ponižil, gak
wj w: Pawel kessez: kfilipen: 2.2) ate
be poslussen byl, aż dote smrti, a ná
m zaslibenj takowe wčinjl, že náz ne
opustj, anenechá, gako sirotku, ale k
nám přjgde, a snámj bydlyti bude na
wěky skrze Ducha swatého. Dwo
sywssemohúcý milugsse nadnami, přjgdiž k
am, nebť nenj gdoby náz wymohl a
wyprostil z mocy, a z Kralowstwi ta
tanowa nezlitý; Páné nad Pány, a
Krali nadkrály. ó wslissiž, zpomozyž
a Králugz nad námi podle zamluw
sswých milostných, nyni y wsseu wěčno
sti, na wěky wěku Amen.

Bud Wuole Twá,
Jako Wnebi tak y nazemi
Prozba Třeti.

Negmilegssi Páne Bože náš Otče, kte
rýž wssecky wěcy na nebi y na
zemi wybornè řidiss gakž swědčj
: Paw: w skut: 17.v28. že spráwugess
am podle dobre libe wuole swé.
Ty nám skrze Krystu Nebeskau libau to
ssenj skrze Twé přeswáte slowo, zde na
zemi oznamugess a prawiss, že ten,
kdo ge čjni gakž dj: Lukaš 8.v2. gest
účastnik Králowstwj Nebeského.
Ježjssse Krystá, bratr, sestra, y matka
sobe. ó myť gsme vplnènj libé swáté
libe wuole welmi mdlj, zwozpili ana
mnè nemocnj: ale gdyž gsy ty n
m zaslybenj zwé milosti wčinil: že
sess Ducha swého w srdce nášse dati,
wčinjti to abychom, w přikázanich tw
ych sbodili a daudu swých ostřjhaly: pro

proloż kłobě Otce mili wołáme, ať
be žadło wrzbau, od Syna Twého nám
wydanau, wděčně žadame a prosy
aby nám to zmilosti dáčil dáti, aby
Twá přeswátá wůle, nám wždy wíce
Hogněgi známa byla, a od nás y mezy
námi plněná, w řádu Cyrkwe twe zd
na zemi, podobně gako mezy swatými
Angeli plnj se na Nebi. Zal aby se gi
dnj znás wdcem, wsty, ani bratrem, ne
protiwil, proti ni se nepostawował: ale
pokorně, mile, a trpělliwě wssem poddá
a poslussen byl: galž dj: Žim: 8. w 29. a
tudy přijpodobnen Obrazu Syna Twé
ho na sobě nesl, ktewyžto tobe posluss
en byl, až dotě přetěžke, a potupne sm
rti dřjže. Wrácjž to mily Otce wěj
ti pro swe miloserdenstwj, a pro to před
rábe poslussenstwj Syna twého. Wrozpo
menjž se na swe přesstědre zaslibeny,
milostiwe zamiluwený, a ráč to naplň
ti, pro Čest a Chwálu Gmena twého Sw
atého, na wěky požehnáného Amen.

Chleb Nás Wězdegssj Deg nám
Dnes. Prosba
Čtwrta.

O Milostiwy ass

Štedry Dárce Otče nás Nebeský,
ty gsy mylostiwy o Patřjtel wssech wě
ch galž swědčý (Žalm: 36. w 7.) wssel
kého swého stwořenj, ty naplňugeš wss
liky Žiwočich swým hognym Požehn
nym, a zase zpusobugeš y dáwáš
emu wssech potřeb dosti k zachowánj
tohoto Žiwota, ktewýž sobě dány odtebe
známe. Wzhy Djtky twe chude, a nebo
ne prosyme twé Otcowské milosti, rá
čž ty nám swého milostného požehnánj
wssech potřeb Žiwota wezdegssího, wždy
wjc, a wjc přijpořowáti, a dáti hodně po
wáti Chwálami a Djk činěnjm. Wrá
čž nám take dáti Krále, a Pany, y gi
né předstáwené a Správce, Kněta, mi
lostiwé, dobrotiwé, pokogne Prawdu a z
rostnost Twau milugicý: Čeladku
obrau wěrnau a poddanau: gako
ž Djtky zdárné, powozne, poslussne,
Hazny Twé před tebau stále chodjce
dobrych Skutech žjwi gsauce, a wy
wé wjre, z tohoto Swěta, zpokogenss
m wyskročiti weselle mohli, pro rozsirc
ti ssi a Chwále Gmena twého dustogne
ho, kež y Leta: Pokogna w rodná čas
Chwjle přijsodne, powětrij zdrawé, by
ženj a thij bytky pokogne. neb Ty mily
Otce nás, wjš ze tech wssech wěcy pot

potřebugem. A ač přikazánj Twé wy
y přikázuge, počestně obleba sobě do
ywáli: snážně prácugeme. wšák gich
sami od sebe mjti nemužeme, leč ty
cý nássi, sswe požehnanj dáti ráčiš. p
toj nás negmilostiwěgssi Bože a Otče,
wěrně tebe prossyme, ráčiž ty nás w
chněmy těmj potřebamj opatrowati, n
wice nežli my wmjme, a můžeme tebe
to prossyti a žádati: protu tuau nesti
au otcowskau milost, a lásku, kteráu
ksswým djtkam máš, z oblasstě a nad
wssecko kswemu negmjlegssimu. a ged
rozenemu Synu, Kristu Gežissi Pá
nassemu amen.

A odpust nám wi
ssáse, gakož y my odpau
ime winnjkům nassim. Prossba
Gata

Otče Náše Kte
že nás Saudce spravedlit
gednodo každého člowěka, podle s
tku gebo: Ty gsy včinen nássim w
mi mjlostiwym a litostjwym, y mno
ho milosrdenstwj, plným otcem, k
tyž by snamj w smlauwu laskawau

askáwau wssel, a nam wonj zaslibe
j takowe včinjl, že chceš nám w
asssich Hřjssich a nespravedlnostech
milostiw býti gakž se oblassuge skrze
slowa Twá w prworocych: že wssecky hř
hy dobrotiwě odpaussstiš, a gich na wě
wjce nezpomjnati: a zato Syn Tw
ihý rozkázal, nám tebe tauto modli
bau prossyti.

Protož my Djtky Twé, znágice se
nozymj a nezsčjslnymi hřjchy a bludy
edomymj y nevědomymj, každého dne
čásu wjni se dáváme a skrze to wšu
cmj nássem, powssstrnenj. tak se před
tauu tváráu Twáří z hanbau postaraw
eme. a Twé milosti pokorně prossyme, ne
ráčiž nás podle vlutku nássich, sauditj,
ni w vnchlivosti podle spravedlnosti swé
estáti. ale podle otcowského wélikého
miloserdenstwi, a slitowánj swého nad na
mi smilowáti, a odnáss swe dobrotiwé
láskáwé Twáři, pro mrzkost nássich hř
hu, a nedorozuměnj nássebo neráčiž od
wrácetj: ale gi knám a k modlitbám na
sim ač nehodnym, milostiwě obrátitj. Y
wssech, powssstrnn swáu wlc tváráu za
krywau a kryj. milostiwě odjstjti. A my
k spokussenstwj Twého (ač nědy nerad)
ym wynikum kprossbam gegich odpau
šime: ó odpustjš y ty nám nasse winny
prossyme milosrdenstwj a pro Gmeno sy

Syna Twého nejmilejšího. Ježíše Krystá Pána našeho. O rozpomeniž se na jeho nevinné umučení, které jest pro nás, a pro hříchy naše, dobrovolně. Tobě chtěli podstaupiti, ráčil a zanás se Tobě milý Otče, w obět vonnau libau y wzácznau obětowáti. O smilug se nad námi. Aby nás nejmilejší Pane Ježíši Krysste ráčil se zanás k swému milému, a nejmilejšímu Otcy, přimluwiti, a wšecky naše nedostatky nás zastati, y ospravedlniti, swau spravedlnosti, pro předrahau krew swau kteráž sy na odpuštěnj hříchu našich, wylitj ráčil a pomnožené swé twáte na wěky požehnané. Amen.

Y nejprwe Otče nás o pokussenj, Prosba Třesta.

Wssemohaucý a Dobrotiwý Otče nás, ty znáš y wěříš mdlobu, a nemoc y křehkost nás, y zástek sijcý, kteříž w mnohých a rozličných pokussenjch postáwenj gsme, a nepřátel nášeho welikau moc a bylu, y wšatné proti nám kteryžto okolo nás, obchazý, jako lew řwaucy, hledage zdalyby koho sezrátj a wssltiti mohl: ráčtě nás,

wssecky wěcy w mocy swé mágé, nám zaslibenj takowé knásslemu, potěssenj y posylnénj w čjnitj, že nechceš welikému pokussenj nadmožnost nássi na nás dopustiti: a tomu gesstě že chceš wtěch pokussenich kteraž by nás z potřeby dopustil, známý býti, a zkázného pokussenj dobrý prospěch a užitek nám přijne. Oprosyměť ráčiž tak z milosti swé čjniti. a wtom čjmbychom sstodně pokussenj býti mély nám nedopausstěg cházeti, tak abychom mjlosti swé nepozbyli, hněwu y přjssného trestánj sobě nezaslaužili, a nepřjtely Ďablu zlému w moc se nedostály; ale twogi zustáwáli, přjtelé w prawdě twé stali, a mohli býti twé, wssecka pokussenj přemáhali. O wčiňjž to prosláwne gmeno swé, kteryž sybo, powýšenstwj obdařjti ráčil. Tak aby skutek ano y w prawdě byl Pánem wssech wěcý, na nebi na zemi y podzemj. o ráčiž nám wšem zpomoci moc a bylu ramene swého: gemuž čest a chwála na wěky wěku. Amen.

Ale zbaw nás od zlého (Prosba Sedmá.)

Wssemohaucý, Páne a Bože y Otče nás kteryż w ssecky wěcy, Smrt y Žiwot w sswých rukau máš, do pekla wswodiš, a zaše zněho wywodiš: ty sy Djtkám swým, to zaslibenj w Čjnil. že chceš zewssebo zlého wytrhowati. a to też y Syn Twůg mily rozlázál se moci. protož my Djtky twe skrze Ducha Twého y Syná twého mileho, znowu zplozenj, prosýmé; ráčiž nás, zewssech wkladu a sítj, y swodu Ďábelskych, wyswobozowáti.

Też také před Tyránstwim, zlosti a ebytnosti twau maudrosti, a opatrnosti swau ochraňowáti, zewssech hřjchu a nepřátelstwj, smrtedlnych, a pádu skodlywych, wyprosstowáti a gich nás, dobrotiwé zbawowati, a zewssebo zlého duse y těla, jako z ohně, mocně wytrhowati, gakžto mocny Pán a Bůh nás. Ráčiž to wčjniti pro přeslawné wytězstwi, Syna twého, ktenyž gest nad Ďáblem, hřjchem, smrtj, y Peklem, y nadewssim zlym odtudpodsázegicym, mocně a wiedlowně obdržel.

O Rozpomeniž se nato mily Otče, že gsi on ten Bog prowás wedl, a tudy nás sobě swau newinnau, a přebolestnau smrtj dobyl: wyswobodiž a wytrhniž nás zewssebo zlého, wpomozýž adeg nám wtězstwi Syna swého wčástnu byti, y gebo wpotěssenj požiwáti, nynj zde w mnohych bolestech na zemi, a potom w wěčnem a radostnem Králowstwi požiwánj. powssecky wěky wěky. Amen.

Nebo Twé gest Králowstwi y Moc y Sláwa. na wěky Amen.

Zawirka modlitby.

Milostiwý a Laskawý Otče nás nebeský, ponéwadž žadneho gineho nenj, kromě tebe, gesstoby wěčně a nesmrtedlně wssem wssudy Králowál, nepřemožena a twrchowána moc, wždycky sám sobě nad každěm wěcem, mel a držel, Králowným w Nebi, w zemi, y w Pekle, wžycky wezkoncé, twrdil, a zustawál, Bohem a Králem: (gakž dj: Job 42. xv.) prorok Dáwid (Psal: 46. xv.) mat: 19 x. 26.) wtobě my sami, a wssecko swe dobré skládame, wtobě dauffánj, a swau wecku naděgi a dusewnost, máme, že ty zagisté možny a dostatecny, nás gako Otec Djtky wssemi potřebami opatrowati: a protož tobě wždycky snážně toužeme

a Gméno Twé Wsváte dauffanlywé wzýwámé, Tobě se wtělem y w Dussi dowěrně, poráučime: zwlaſtě pak, ponéwadž Ty nám daruſtati welyš, nadto y Gmeno Twé wzywáti a Tobě se modliti, nás dobrotjwě wčiš Otyby a zamluwámi mylostnymi swými, kſo láſkawě přijmugeš, přjſahami swými wsáwámi, nás wtom, dobrotiwě wtwrzugeš, a w giſtugeš: wpuſobiš to wám neſtiſtlau audwpſti ſwáu, alébé Krále králu, a Pána wſſech pánu roſſjekni poznági, Twé mo poddánj gſau, Tobě ſámému čeſt a Ch wzdawági, ke oſlawugi, a zwelebugi, a nepřjtele twého y naſſeho w nenawiſti

W giſtě nezochybně geſt negmocnějſ Králoj, že nás ſlyſſjš a nad námi ſe gal edrowě wy nikoli nezapomeneš gakž ſwéc agoſtli že kdy rečem podle náſſeho krátk čaſu a wěku prodlewati budeš roſſak ſe ſem ſtrym, wěřjme, že miloſt, w čjniš, po moc ſwau dáš, a modlitby naſſe láſkawě přjgmeš a naplniš, wiče nadto, nežmy w mime nad pomyſlyti, oroſſem zato za dati: ale one prowaſſe, ale dyná twého zaſ auženj: kterýž žiwau y wduchem S: Ty luge wgednotě Troſtuj. gemuž buď čeſt a awá, nyni y nawěky wěku. Amen.

Nato Wsáty wegkład, modlitby Páně, zaſpiwag radoſtně žiſen: angelſkau: Sámému Bohu

wſſe miloſt gego:

Segwal ten powadek mézi Kratij ſwé d wýjgimánjm: že gedn każdy wy nal Hřjchy ſwe před Bohem y wýſt ſem tomuto zpuſobu:

Forma a Rieb zpuſob Zpowědj.

Zpowidám ſe Bohu Otcy nebeſkému, mu y Synu gebo mu, y Duchu Swatému, ge nemu Pánu Bohu wſſe mo cýmu, zewſſech Hřjchu mlado oſti, a ne wmeloſti mé: a zwlaſtě: Hřjchu negwětſſibo, nežjemž ſem po čat, y narozen, ſkrze y Zakona gebo, y zewſſebo Diwotce gebo, y zewſſech my Hřjchu odtud poſſlich, w myſli w řeči, w Skutcých, ſkrze w obmeſſkánj Dobreho, w dopuſſtěni ſe zlebo, a Skrze to zbáwe

zbawénj, miłosti, a spráwedlnosti: nesmrtnosti y swátosti y wchodu do žiwotá wěčnébo. a litugi tobo wssebo. prosbu pokorné se gebo swáte miłosti, kterau Bohu wám, a prosym aby se ráčił nad námi nau smiłowáti: Bůh Otec w milem Synu swém, a odpustiti mně wssecky hřichy ktereyž sem se dopustil, a mné Duchem S: naplnyti, a dáti mi nenáwist k libosti k zlému, a mylost y tauženj k dobrému, a spráwedliwého mně učiniti a wždyti ráčiž na wěky.

A y. tebé žádám, Otče mug Duchowanj, na mjstě poselstwi Božjho, prosyž za mně miłosti Božské: a zprawiž mně w ewsselike potřebe me, k spásenj žiwota wěčnébo. amen. Otče nás &c.

Sestero Přikázánj Zákona Nowého w Mat: 5. V. 22.

Zdržewáti se na swatra swébo bezpřičiny.

2.) Newzhledati, k upožádánj. cyzy mánželky.

3.) Nepropauštěti mánželky swé kromě přičiny Cyzolostwa

4.) Nepřisahati wsseligak, nikoli nikoli

5.) Zlého zázle nemá odplacowáti.

6.) Nepřátele swé milowáti, a protiwnjkum, dobře čjnjti.

Wypsánj Žiwota Etnostneho Mat: 5. 3. &c.

Blahoslawenj chudi Duchem: nebo gegich gest Králowstwj Nebeské.

Blahoslawenj Kagicy: nebo onj potěssenj budau.

Blahoslawenj Cisti. nebo onj Dědictwj obdrži na zemj.

Blahoslawenj kterýž lačnegi a žižnegi po spráwedlnosti: nebo onj nasycenj budau.

Blahoslawenj miłosrdnj: nebo onj miłosrdenstwj dogdau.

Blahoslawenj čistého Srdce: nebo onj Boha wjdětj budau.

Blahoslawenj pokognj: nebo onj Synowe Božj slauti budau.

Hlahoslawenj ktery2 protiwe-
nstroj Tupi: prosstrawedlnost: nebo
gegich gest kralowstwj nebeske.

Hlahoslawenj budete, kdyż wa-
am zlorecżiti budau lide, a proti-
wenstwj Cżinitj, a mluwiti wsseck
o zle owss thauce, prowmnè: Ra-
dugtese a weseltese: nebo od[illegible]
rasse, hogna gest w nebesych.

Tak zagistè protiwyli s[illegible]
rokum, ktery2 byli przedrzàn[illegible]

Cżtwrtè

Kniżè, Rycenskem

na dnom Slowutnem Koncy
kym Rycenskem, proti Kacy
rj[illegible]. Awssoiuj. Knèzy, Alexa
ndrynckemu genż prawemu bo
zstwj Kristowu odporal, dwanem
wyce nèzli od Crech bèl Cziskupu,

Cziskupskupu, sebrane, a stworzene, awssa-
kee Zagiste prawidlo, proti wssechnè-
mu podobnym ohyzdnym Kacżium
wydane okolo leta Pane 327.
Za Cysare Konstan-
tyna welikeho.

Knihy

Prwnj

O Bohu Otci Wssemohaucym, a o Gedinem Synu Bozim Pane Nasem Gezisse Kristu.

Wyznawame gednoho Boha Otce Wssemohaucyho, wssech widitelnych wècy wssech, y neroz-
widitelnych wècy Cżinitele. a gednoho Pana
Nasseho Gezisse Kristu, Syna
Bożiho gedno Rozeneho; ktery2 z Otce
splozen gest, z Otcowy bytnosti, Bùh
z Boha, Swètlo z Swètla, Bùh prawy,
z praweho Boha, splozen gest, a newèz-
nèn. gedno bytny s Otcem: skrze nègż
wsseckno Cżineno wsseckno cżoż koli gest w Nebi y
w Zemi. ktery2 to prowodr Lidi, a pro-
wssse spasenj, s staupil z nebe, a Dèlil se
clowèkem w Cżinèn, Trpèl a Zmrtwych
wstal Trettiho Dne: wstaupil nanebe
sa, a Pijgde saudit Zziwych y Mrtwych.

(Wěrime) ý w Ducha Swátého.

Ij pak kteřiž wyznáwagi, že bylo někdy když gesstě nebyl w Čelen — Býn Božj (togest že Býn Božj nenj wěčny, ale že byl někdy ten čás, wnemž gesstě Býna Božjho nebylo.) a že nebyl prwnež se národyl (zrannÿ) a neb kteřjž práwj, že w činěn gest, zlečs wěcy gemž ... gsau (togest, že znjčehož w činěn gest,) a neb zginc regal podstaty, a neb bytnosti a neb promněněny gest, (od Otce) a nel. ginačegssli (nežli Otec) takowé wssecky w sse obecna Katolicka, Apostolska Cyrkew zsebe wyłučuge a za nebodne byt kaudj, aby mely slauti Křesťane, nybrž geprokljná.

Wjra Křesťanská, potřebně wyswětlena, od Etného a Slawného Mže Atanazyá. kteréhožto roku po Gnému Narozenjm, za Biskupa a neb Zprawce Cyrkwe w Městě Alexandryj. přjgat gest: a wtom dauadu, wěrně a stále wemnohych a těžkych protiwenstwjch až do smrti za cty ryctelj a Bedum Cesk pracował, kteráżto wjra Cele wubec odewssedo Křesťanstwa, (gako y Arycenská.) gest přjgata a slowa od slowá takto w zněj.

Kdožkoli chce spásen — byti. Tomu předewssjm potřeby gest, by Katholyckau wsse obecnau Křesťanskau wjru Držel, kterežto kdožby zachował, cele a neporussene, ten bezpochyby na wěky zahyne.

Wjra Pak o... ecná tato gest:

Abychom gednoho Boha w Trogicy, a Trogicy w gednoho ctily: Osob nesměssugice, a Cež podstaty nedelice. Nebo gina osoba Otce, gina Osoba Býná, gina Wjra Ducha: ale Otce y Býna y Ducha swátého. gedyne gest Božstwi, Rowná slawá (Býn rownež tak gest Pusto... ny a stárny gako Otec: a Duch S: nestworeny Otec, nestworeny Býn, nestworeny Duch swátý. nesmirny Otec nesmirny Býn, nesmirny Duch swátý; wssak netrj gsau wěcnj, ale gediny gest wěcny: gako Cež netrj nestworenj, a trj nesmirnj: ale geden nestworeny, geden nesmirny gest. Tak podobně, wssemohaucý Otec, wssemohaucý Býn, wssemohaucý Duch swátý: ale wssak ne

ne Tŕj wssemohaucý, ale geden wssemohaucý gest. Takż take Bůh Otec, Bůh Syn, Bůh, Duch swátý a wssak ne Tŕj Bohowe, ale gedjn gest Bůh. Takż podobně, Otec gest Pán, Syn gest Pán, Duch S: gest Pán a wssak netŕj Pánj ale gedin gest Pán. Nebo gakož każdau Osobu Obzwlásstně Bohem, a neb Pánem wyznáwáti, prawda Křestanská nám (a nutj) tak Tŕj Boby, a neb Pany prawiti, Křestanská rejná (toliko) necne, gedno myslne wyznánj neb (wssl) zbraňuge. Otec odžadneho nenj činěn, anj stwořen, anj zplozen, Syn od odsámeho Otce gest, ne včiněn, ani stwořen, ale zplozen. Duch swátý, od Otce, y od Syna nevčiněny, a nj stwořeny, anj zplozeny, ale pochazegicý gest. Proto geden Otec, ne Tŕj Otcowe: geden Syn, ne Tŕj Synowe: geden gest Duch swátý, a ne Tŕj Duchowé swátj. Mezi Trogicý nic nenj prwnjho neb posslednjho: nyc mensssiho anj wetssiho: ale (cele) wssecky Tŕj Osoby, gsau gednostegne wěčne, a sobě wespolek rownė: tak aby (wewssem) wsseligak (gakž giž powěděno) (gednost) y geden Bůh Trogicý y Trogice w gedinem Bohu, po-

wojnně Čtěná byla. Kdož tedy chce wyssen byti, tak o Trogicý swaté má myslyti a držeti. Ale potřeby gest kwěčemu spásenj, aby take y owokolenj Pána Nássebo Gežjsse Kryssta prawě wyjl, wjrá pak prawa tato gest.

Abychom wěřjli y wyznáwali, že Pán Nás Gežjš Kryssus Boží Syn, Bůh y Člowěk gest. Bůh gest zpodstaty Otcowy wřed wěky zplozeny: a Člowěk zpodstaty Matky, w gistem Času narozeny. (a dokonály) prawy Bůh prawy Člowěk, Dussj rozumnau, a Tělo prawé ljdské mage (to gest gako giny prawy a dokonály Člowěk) rownj Otcy podle Bozstwj: menssj Otce podle Člowěčenstwj.

Ktereżż ačkoli gest Bůh y Člowěk, wssak ne dwa ale geden gest Kryssus. geden pak ne (promenenjm) a obracenjm, kterak se Tělo, ale Člowěčenstwj přjgetjm (to gest přjgetim přjpogenjm) w Bozstwj. prawě geden, nesmyslenym podstaty, ale gednostj Osoby. Nebo gakož Dusse rozumná a Tělo geden gest Člowěk, tak Bůh a Člowěk geden gest Kryssus. Ktereżż trpěl pro spásenj násse, zstaupil do Pekla, třetjho dne z mrtwych wstál, w Nebe wstaupil na prawici Otce Boha wssemohaucyho: odtud přjgde sauditi žjwych a mrtwych. Kteżto přjchodu, wssech lidj

Lide v Těli sioýmj z Mrtwých wstánau
a Počet zwlasstnjch tělůků sioých wydá

A kteřjž dobrie činjli pugdau do ž
wotá wěčneho: kteřjž pak zlé. do ohně
čneho.

Taloť gest, Prawá wjra Křesťán
ská: kteréžto nebudeli kdo wěrně a stá
se držeti, ten nebude mocý spasen byti

Symbo
um Konstantyno Po
litanské.

Shromážděne a wydane
od stá a padesáte (ginj o dumde
Biskupu, na Sněmu obecnem
Konstantynopoli. za Cýsaře. Teodo
zya (starssího) prwnjho. o kolo Let
Páne 383. (ginj 381.) držánem, pr
ti Kacýrum. Macedonyowj Bissku
Konstantyno politanskemu, a Ewdox
wj, kteřjž o Ducha swatém, by pra
ym Bohem byl, nesmyssleli, anj u
wčjly: ale tomu do konce od wiralí.

Wěřjm Wjno
ho Boha, Otce wssemohau
ho, wčinitele Nebe y Země, y
ssech wěcý widitedlnych, y ne
widitedlnych. A w Jednoho Pána
Ježjsse Krysta Syna Božjho —
jediného narozeného, kteřjž z Otce zplozen
gest, przed wssemi wěky, Swětlo z Swěta.
Bůh prawý z prawého Boha z Plo
ti a newčinén, stcy s Otcem wbytu a wpo
stati Nanebo, skrze Něhož wssecky
wěcy wčiněny gsau kteřjž to pro n
sse lidi, a prospasenj naše, z staupil
nebe (to gest wstřelil se z Nebe swá
tého) Počal se Duchem Swatým w M
rji Panně, a člowěkem w činěn, Ku
žil pronár pod Pontským Pylatem, u
křjžowan y mřel y pohřben. A wstál
z mrtwých třetjho dne, podle Pjsem.
A wstaupil na nebesa, sedi na Prawicy
Boha Otce. a zase přijde s Slawau
aby saudil žjwé y mrtwé: gehožto kra
lowstwj konce nebude. A w Ducha swá
tého, Pána a obžiwitele, kteřjž od Otce y Sy
na pocházý: gemuž spolu s Otcem, y Sy

Výnem, rauwná Čest a Dárová se Dege: kte
rýž mluwiwál skrze prorohy.

Gednu Obecnau Apostolskau Cyr
kew. wyznáwám y geden křest, na odpu
ssstěnj Hřjchu. Očekáwám také y Zmrtwých
z křjssenj a Žiwota wěku Budaucýho.

Effezské, Wydáne a Sturzen

Wjce než odedwau Set Biskupů na
onom Druhému Obecnem, w Effezu Léta
Páně 434. za Cysaře Theodozya Mladšího
Drubého, proti Nacýřj Nestoryo-
Konstantyno Politanskému, Dřjwěgi kte
žto o Tagemstwj: we Čelenj Páně zlé smysle
a že Máryga Panna, neporodjla Boha ale
Člowěka toliko, zgewně w Cil, ačal w Kristu
dwé Osoby, odsebe rozdjlne, Výná Božjho a
Výná Člowěka byli prawil.

Socrates w Knize 7. kap: 32.
Ex Cyrili Epistola 28.

wyznáwáme

Wyznáwáme

Wáma Slowo Gežisse
Kristá, Výná Božjho ge
dino rozeneho Syna Bohem y Člo mag
cým: kteryžto zagistě podle Božstwj z
stce Před wěky gest zplozen, ale we Časich
posledních tentýž pro nás a pro naše Zb
wenj, z Maryge Panny, podle Člowěčenst
wj se narodil. Nebo dwogjho přjrozenj
Gu se stalo Dwogenj. Nyno toz jednoho
Kristá, jednoho Výna, a jednoho Syna Pá
na swého, wyznáwáme: a podle toho sm
slu Onesmyssleném Přjrozenj wšem Dw
ogjho) Dwogenj) Panně Matce Panně, Božj
mátce Syna wyznáwáme:

Proto, že Slowo stalo se
a Člowěkem gest we Cinen. a přjgaw zjj
z kuze to početj galž Gj; Jan: 2. 23.
Chrám, sebau geg spogil. wyměnil, že
we Cirkwe Cyrkwe, mluwenj Ewangelistská
a Apostolská, o Panu, kgedne ale o osobě
gebo se rozstaugicj strany obogjho přjro
zenj, Rozdilně wykladagi. Nebo gina,
gakožto Bozstwj přjwadagicý, na Bozstwj
Kristowo, a gina o gebo ponjženj we znegi
Gj. na gebo Člowěčenstwj obracegj.

Výmbo

Symbolum,

Kalcedonské, složené a wýdáne od sstesti set a třicýti Bysskupuw sshromážděnych, na Obecnem Koncylyum, w Kalcedonu, okolo leta Páne 454. (ginnj Wssj 452.) za Cýsaře Márcána, proti Kacýři Eutychowi, mnichu a opatu, Konstantyna Politanského, wězenem, kteryž wěřil wěčil, že po Kristowé osobě pogebo w Těleny gedno toliko gest zobogisto smyssene wijrozenj.

EX Evagrio Lib. 2 Cap. X. 4.

Následugjce Tedy Otu Swatých: gedno ho a tehož Syna, Pána Ježisse Krystá, wyznáwáme, a gedno mysliwssechny w čime: Dokonalého zstwáru Bozstwj, a tehož dokonalého stwáru člowěčenstwj: Bohá Prawého, a tehož člowěka prawého, Dussi rozumnau y Těla magicybo: z Otcem Bozstwj, otcy swolu gedno bytného, z Matky pak člowěčenstwj, nám w podstátě rownébo, a wssemu kromě hřichu podobného. kteryž zagistě před wěky, z Otce podle Bozstwj gest zplozen: w poslednjch pak dnech, tentýž pro nás a

pro náse zpasenj z Márye Panny. a Bozj Matky, podle Člowěčenstwj se narodil. geden a tyž, Ježiš Kristus, Syn Bozj. Pán a gednorozeny, we dwogim Přirozenj. bez (gich) smyssleni, promenenj, rozdiwogenj, a od Dělenj zgewený. Netak. gakoby proto zpogenj, sive wlastnosti které přirozenj zstalo. ale radegi obogé to přirozenj, we gednu osobu spogenie, sive wlastnosti zachowalo: tak, negako we dwe osoby rozdělený, neb rozdiwogeny, ale gedin a tyž Syn gednorozeny Bůh, Slowo, a Pán Ježiš Kristus: gakž gsau o nem Prorocy otom předpowjdali, a on sam Kristus nás tomu wyuczil, a wyznánj wjry Otcu, nam to poustáwsslo.

Také Wiz Take y Symbolium, (a neb wyznanj wjry.) Techto Otcu Swatých: Damasi in 2. tomo operum Hieron: Item Vigilij et Fulgentij Martyrum, Item S. Ambrosij et Augustyny.

336

Modliba.
Centrum.
Blahoslawenèho Muže Jána Amosa, Komenskèho.

Pane Gežissi Kriste, Božj a lidskỳ Prostiednjče, gedinkỳ a negmilostiwegssj Swèta Spasytely, ktereyžs podlé nestihitedlné rady mudrosti Božj, za gedinké twiditedlné Centrum Tebe y Zemi wystawen, aby se ktobè a wšem wssecky wssech Tworu pořádnosti a na proti tomu wssickny, wssech Božskych pokladu darowé a milosti, stihaly. Ktobè y ga samemu Wykupiteli swèmu obracym, ruce, oči, y srdce swé, nybrž wssecky vnitřnosti y zewnitřnosti swé. a žádám Smilowánj, wolám, wzdychám, wzpjrám se, kdež gá se kdež obracel, wolám, plno [illegible] y w samém sobè, nepokogen, [illegible]wanỳ, drážděnỳ, trapenỳ hodinu po hodinè nalézám, a bolestnè y ne-

y nebezpečne pocýtilugi; a niz giného proti tomu w tociště a Portu wjm, gedině w Twym Milosrdenstwj. Marnost, marnost marnost gest wssecko, což koli ty negsy Bůh můg. Wšecko sem poznal a zkusyl, a zprotiwowal, zegšnj gak koli rozbognènj přatele nic nepomohègj; žádnj gak koli bohatỳ zastupcowé bezpečne nezastaupj; žadnj gak koli welicỳ pozemskỳ dobrowé zbožj nic nespomahagi; žádná gak koli žagná stržsse ne wstrygè; žadné gak koli mudrè psané Knjhy nic nepotèssj; gest, že ty sám ne radjš, ne pomáhaš, nezastupugeš, neskrywáš nepotèssugeš, Bože můg. a protož w tobè samém Doufati, nebylo nigssj gest Pánowa služebniku Twých: wèčj wssech waših ktobè, ó Otče Milosrdenství, neopaussteg ỳ mnè wtebeť Doufám. Wzygmi mnè z Swèta, a zemne, a přijgmi mnè ktobè, nybrž w sebe, do srdce swého ó Bože můg, Milosrdenstwj mé. Čeho srdce žádá, a počem žaužj, znáš a widjš: co na proti tomu ku wtekážce gest, wšecko mém znáš a widjš také. gá gak ani tomuto, ani onomu zdrávè ne rozumjm za kam mnè kdy, buď Duch Twůg, neb Rozum Těla, neb také libost Hřicha žádne, rozeznáti nemohu, wè newjm: aniž wjm co přjčcm sobè wybrati, neb wyhrati: tak ma hlaupost (kterỳž sezname, a ges znám) welika gest. a wssak Smilug se, a odpusť, že se wždy bídnỳ náš Rozum zmýlá, zdwiha, zpjná, proti maudrosti Twé-

gen.

332 Gen předce sebau sám vssecko rozumèti m
zmèrowati, a mym y cizým činům záko
dawáti chtège. Aneb Bože ódegmiž, ód
egmiž odemne tláznauwstroj to? wezmi
mne (o nob miloserdenstwj twého leže pro
sym) wezmi prawym mne mně z moc
a deg mne sobě. Wezmi Pokornè prosym
odemnè wuli mau, wezmi opatrnost mau
wezmi w mènj mé, wezmi gmènj mé, we
zmi wssecko což mám, nechto twé a nemé
gest. wssechoť dáwám a odčzuáwám, nic so
bè nenecháwage, prawem wèčnym: a wss
ak toho odložiti, leč ty to odemnè prec wez
meš, wmocy nemám. pakli tu co namně
jest, a gá tomu nerozumim, ó tmilúg se a
odewrti mé oči, abych prohlédna, co činiti
mám wědèl, a wssa čjnil. pakli opět kterau
sem dijmauwý, a mau rozmařilosti něco z
chazý, o žiweg na mnè ostnu křjže, (dáwám
swobodu, nýbrž prosym) kprobuzowanj, pohá
nènj, a dobánènj mne. Ježto to sye chto
byti čelu a krwi: ale gá teď sem, dobrým, a ne
zhazugi te hodiny, wssecku swau wlastnj
dancelář, rozumu y wuli swé se odčjtám,
a gimi se nyce spráwowati od žjtám: nato
pak mjsto maudrost twau za rádce, a dob
rolibeznost twau za wúdce sobè zwolugi a
před nebem y zemi wýhlasugi. potwrdiž
toho na wýsosti, a w knihách žjwota to
zapiš, že gá geden ztěch gsem kterjž pod
rady twé wedenj, a potom w tláwu přjgati

přjgati, byti magi. (Zal: 73. v. 24.) odtelo ch
wyše, odtelo prawym chwyle, až na wèky, —
Tato ať gest tmlauwa mezy mnau hýssym,
a wssal na milost přigatým twarem twým,
a tebau hrozným, a wssak milostiwým Bo
hem mým. abych gá wssrostnosti tvdcé sl
bo kracege, nicemu nerozumèl, ty pak w
semu: gá nic sobě. k žjwotu a k tmrti, ne
dýbyral, ty pak owssecko co kisláwè twé, a
nemu tráseny, přjnáležj, pecowal: ty kam
chceš mne wedl, gá pak kam koli wedeš
(by do moře neb prowasti bylo) abych powo
lowé sel. Teď zápjs kladu, kterýmž se před Ro
zumem a tělem swým opowjdám, před
Ingely a Dábly oswěcugi, že neswúg ale —
Twúg gsem Páně Ježjssi kterýžto mne —
kaui předrahau krwj sobě dobyl, kaupil,
a zaplatil. proteż take tobě, nesobě, žiw
byti, za tebau, nezasebau, gilj; twau, ne
swau, dárwu, wssemi žjwotá swého mocnii
smyssleti, sem powinen na wèky: a odtele
zase živ gsa y umjrage. milosti a mi
lerdenstwj očekawátj moc mám.

Zapissiž y ty ónebezský kancljři Pá
ne Ježjssi, wyminky tmlauwy této. do kn
ch pamèti Božské, a za pečet ge Duchem
swým w mem srdcy, aby kzrussenj ani mau
zapomináwánj nadlnosti a mdlobau a zl
dabelskau
chytrosti a náhlým, na wèky přjgiti nemohly
Amen. amen.

Budiż Pochwáleno Gmeno Twé na wěky, że mne wedeš kudy kážeš, a wzkládáš což se libj. Kdy koli mi dobře gest, odtebe gest, znám to a wtom se kochám: kdy koli pak zle, odemne gest, proto że gá nic negsem než mdloba a nestatečnost. a wssak y to což odporného gest, odtebe gest, proto że tyto tyto estárty a nápreweny mné dopaussteš. Telu sye a krwi kázeň twau snášeti odporné gest wżdycky: ale což žjcy mám wyswobdo mné z hodiny tělo? nýbrž proto sem přissel k hodině telo aby tu oslawen byl skrz ponižený mé. Mám liž žjcy, možnéli aby odessel odemne kalich vtrpenj? Prawjm twým ó přemily mág vczitely příkladem prawjm: Možnéli gest gest nechať odegde. a wssak nemá, ale twá wůle, stań se. Zaslauzil sem bjti, zaslauzil trápenj, znám se: bud milostiw, porussu zúřiwost twau až přegde hněw a nawrátj se potěssenj. mocná gest zagistě wssemohaucý twá ruka odwrátiti wssecko pokussenj. a mne oderwssech trápenj oswoboditi: a wssak nežádám, než tolik aby podkládal rámě twau, abych nekles. Nechť sen nau gest gak se tobě libj. Bože dokonáno mág nyc tobě newybrám.

Chcesli abych byl na dwětě, požehnán buď: pakli wetmě, požehnán buď: libjli se nawssiewowatj mně potěssenim, požehnáno bud Gmeno twé: pakli nechawáti wtrápenj, požehnáno bud Gmeno twé. ach dokonáno mně dwásyteli mág a sessli mi milost swau, a pomoc swau, nýbrž moc swau, aby semnau byla, semnau pracowala, a semnau setrwala až do konce. Deg mi ať tolik potom wżdycky Panu a dychtj srdce mé, což by přigemné bylo tobě, twá wůle ať gest má: a má wůle twé ať sstěstj a nápleduge wżdycky. nechať mé chtenj a nechtenj to což gest twým: nýbrž ať gch anj nemohl ginebo chtjti a nechtjti, než cose libj a nelibj tobě. wtom srdce mé o sobě, ať se na wěky wjce giž ginam neuchyluge: nýbrž ohrad ge w samém sobě, ať se ani ohlédati wem zebe nemůže. Deg ať se mi dwěr y wssecko z dcj straty, a gá gim: nýbrž ať mi wmte dwěr, a gá gemu: žiw pak sem tobě, a wtobe, a ty mně, a wěčně wegdi ó dusse má do odpočinutj swého 116 v. 2
ponewadž gest Pán dobrodince twug (zal:) zwnitřnosti srdce swého milugi Hospodina, kteryž gest stálo má, hrad mág, wyswoboditel mág, štit mug, rob spasenj mého, wtocjssti mé, chwály hodny na wěky. wtomto pokogi, wtomto odpočinutj, wtomto blahoslawenem odpočinutj, wtomto blahoslawenem wtissenj, wtoto ó negwyssssj ge-dina wěčna, sladkosti, w twau, a odpočinu na wěky wěkú amen. Amen.

Modlitba složena vočásu voo
gny leta Páně 1794. od osvjceného
a Dvogi Eti Hodného Pána P: Eiřjka
Davida, Mogjsse. Kázatele Cýrkwe
České w Husyncke, přj Mieste ostrau

Tohoto roku bylo wélké wozdwjzenj
se začalo cely Králowstwi Francáusk
Proty swému Monárchowj a 92 bo
Dali mu Hlawu stjt. a 93. ho. gebo mo
želce, kotiz Králowně Hlawu stjali
ho Fron Prýnce dali na Řemesło Sewco
wsky. ale se zrebelirowali tim aumy
slem že žadny vrchnosti poddanj
nechti gen mezi sebau wolit Koncele

Mezy tim bylo gegich předsezet
wcýzych Králinaty Potentaty wyko
enyt: galoi y Polaky naten gegich sp
usob přjwedly že se leta P: 1783. ho zre
belirowali a gim wogenskych woudcu
swych do sslowali.

Natalowy Gpusob: pro obranenj
sebe, a swych poddanych y celebo Pánow
anj, náss Regmilegssi Král Pruský Fr
idrych wylhelm, swým wogskem ná
obe strany Urányt a hagil přjnucen gest
Zatalowa welyke metli Bożj, na nár
wozdwjzenj. a mew gebo: Milosti Bożi w
Krystu gezissi hledati a pokorně žadati: tau
nasledugicy Modlitbau a poklekrauce ta

Sese Mo

tlo se modlene:

Otče

Nekonečný Páně a Wládařj
celebo Swěta, genž wssecko Maudre
Spráwedliwě Sydjss a spráwugess, y
wssecke skrze wklady zlostnych nespratek,
to co wsnáte radě tsvé wložženo
ssk, wywessty w nijss, Ktobe se nijsla
ne. Ponewádž služebnjk Twůg, ki
se nás swolu s wogskem swym a s
wogskem německe sijsse swogenym, w
lasst zástawenj Swobody, a nespráwo
ti, kutiszenj, y zachowánj, obecnych
wdu a práwe Swobody, gakž też op
ečneho dobreho, pronás y pro Polo
ky Nasse.

Tobě Onewssjssle Maudrý a ne
sjstatedlny Boże stonženj tech sjd
olsterych nelázanost, a bez bożnost, ne
lastny Národ s wzbla, w Polowe po
sjme: wssak ale modlitby swoe, nerauc

Ktobě přijnáſſjme, Račjš, přjtrž wěrnj
itj, wſſemu rozbrogi a roztržitoſtem
wſſj národy zemně wznjklým, a na to-
mj to, zaſe duwěrnoſt a pokog náwra
ſjti. Pakli ſy ale obaudce wſſeho ſwěd
wo radě ſwe wložil; aby dobre rády o
pokog Krwj wydobyty byl. Tedy miloſtjwe
duwěrně prozby naſſe wyſſliſſeti račj
zpuſob wlečeny podle miloſrdenſtwj
ho, wſſem tjdárn ktěrež wogny ſebau
neſau, a trpělivoſt y powolnoſt pot
wſſem ktěre podle rady twe něco
tlatj má.

Ponewádž miloſtiwý Kral
y nebezpečenſtwj, y těžkoſtj s pol
ym wogſkem podſtupuge a nepřjtel
do země w Padagickým krán, tedy
wau mocnau obranu, gebo nám
drábý zjwot poraučjme, a proſjme, ra
čiž ſkrze něg tu Spravedlivoſtu přj a p
kog we wlaſtj náſſi proti wſſemu kwa
tu, a ſwodum mocně zaſtáwatj i budj
gebo, y Pjnců Synu gebo, y Pjnbuz
nych Domu Králoroſtebo, genž ſwolu
tnim bogugi, Pawezau a obránau
na wſſech ceſtách gegich.

Kdmahag w Dalnemu wogſku na
ſſemu y wudcum, a powrečnjkum gegi
! zachowag a wtwrd ge w zmužiloſtj a we

a w Wěrnoſtj adeg ať wſſecka předſewzetj
twá Maudře začínagi, a w dalnau miſli
ſtaſtně wykonági, a wyůč ge aby s přjem
ſenym nepřjtelem take potom wolidně a
gjtně zachazeli. Budjž obránccm a
pomocnjkem gegich w den nebezpečenſtwj
wſſylug ge we wſſech klopotách a prácech,
ktere powolánj gegich ſebau neſe, neboť
na přjkazánj a powinnoſtj ſwe ſtále pam
tugi, tobě ſe wſſem duwěřugi, a brzo
potom cjj, a wjtězſtwjm korunowánj ſla
ſtně zaſe kram ſe náwracegi.

O Páne wſſemohaucj Kteréhož ſwau Naděgi wkláda
me, a wěřjme že ty wſſecko dobře zprawjš
podar nám maudroſtj, abychom naceſte tw
ho řjzenj zamátowaly, a zeſkuſſenj mau
roſtj na byli nyſſby zdobrych rádu ſe ne
wytahowali, a ſwug wlaſtnj pokog ſamj
neruſſili. Degž ať to wſſe co nás podle
wále twe potkáwá, knoſſemu na práwenj
a wolewſſenj wzjwáme, a ſe ſamj dobrodjnj
twých nehodnj prodělárne, žebnegž králi,
wſſechmocnau gebo přjnaležegicjm; žebneg
nám y Djtkám náſſim; deg práwdě a ſpra
wedlnoſtj pruchod, i nechať ctnoſti a pobožnoſt
ſſtudy obydlé ſwe má, tak aby ſſtěſtj a požeh
nj twe rozdy wſſce ſe rozbohňowalo, a my pod
ſudným a pokognym panowánjm ſſtaſtny, wſſe
hy, a tobě mjly kdy byli a zuſtawali. wyſlyſſjž pe
hby naſſe pro Kryſta Gežiſſe Pána a Spaſytele
naſſeho Amen. Otče nás genž gſy ti.

Modlytba Kágicz, přeložena z Polské Řeči.

Takto:

! Odstup o Demnie Trnáwa Mi
kóta Hřichu z Srdce mého, neb se
me Sžij zalewági! Duch mug Pro
mnostwi Hřichu welmi Strápen
polorau se za zbyteg! neb mnostwi
hřichu mych na mnè žalugi: za m
sta Ságnebo w kryti se nemage. Ac
kdez se Dusse ma podege.

Ach! Kámz tyeb Lez y wz
kl? Hřich se wssudè za mnau poh
ùè! Wyt tyeb se do Dér Skalnic
w kryl! Ktam Peklo wotewrè! a tyeb s
y do Mo're Pohruzyl, woda Ohnè
Sjnj! Bil tyes se y Sedem Pohro
wssak y to, wssdycky nezmènj.

Ach! Coż Newážnè Hrestì se
woje nez wimkuwsit mohl! Twe Py
ázanj sem přestaupil, Cehm Zalobu Že
lna: Zese na mnie wáli mnoho hřeho
Mluwy Že negsem Hoden Tebo: Abyc
Djtkem gmenowal: neb sem se prohře
wžlého.

Ach Coż mnie Pozáusslanj Sem
Djtè stracene Nesu Birmeno Prawe
Zaslauzene: Krew Bežisse wssla Laska

347 08 2

y Spráwedlnost! Mug Bezu nechť
mnè Twá Milost obnlege, Zhřichu m
ich zlau Nawykkost.

Otce Welikè Litosti Panug Djtè
te Twého! giž přiležazým wožalosti,
wssleď nadležy oka mého! w Záz
Sela mého w Mrtwenj, O gak mi me
Srdce Sige! ach Coż mug Bezu me
Sraweny: giž Tebe newžige?

Radègi Twé Srdce: Chcyl Z
bu, obratily. Neb wssim želo gého
Radost kdyż Pokánj budu Sinyti: neb
Přissahau na mnè wzhledl: zemnè
žadá mil w Nebi, Cim se Tesstim že
sem nezahynul, gen Pokánj Činyl po
dreby.

Wcem Tè swym Wyznáwam
Za gsem Twým Djtkem, za Tzdau Mil
ost Cest Ty wzdáwam, Že ser stal mug
Spasytel: Srdce Y Dussi Tobè obetugi:
Přigmiż ten Dar zmilosti, odemnie ro
zacnè! ó mug Drahy Hosti.

! Niż Dżira wobz Dwoiczżyla Pijg
miż mug Bežisse mnè Hřisstnika: mysto
Pekla, Otwitila mnè Zdá Kassla mnè H
Sstnjka, Hřichy me gsau Zahubene w
Bežissowich Ránach sau w Krzene.

! O ať od dnésska, wssecky Hřjchy mé
am wnenáwjssti, pozcwadj sem Dussy y
Tělo Posskwrnil, posylni mnie wdobrem
abyes se dal wyst Dradosti kam by mne
Twug Dwáty Duch wedl, abyes wčas
sten byl wěčne Radosti; Tak mug G
ežjš Dwáu Drábau zaslubau zaplatil
me Dluhy, Kim sem w gistém, že o
dědjčým wěčne Dpásený. Ale nás

Wzdechnutj, kež zpoltýho
Přeložena
takto:

Nech Ktérny Bože zustan sna
mi Zdaskau Twau Dwátau, až do
dkonánj žjwota náseho: a Duch
Twug Dwáty nech ať nás njgdy ge
au milosti neodeházy. nybrž w dél nás
Těchto Dáru swých, abychom wtwog
B: Lásce žjwi byli, w nj wmjrali, a na
konec žjwota náseho: žjwota wěčné
ho w zástupnáma se stáli. Ruce nám w
tom werossem napomocen tegtj; pro
Drábe zásluhy Twého negmilegssího Sy
ná Pána naseho gežjsse Kryssta, ktery w

s Otcem swým y s Duchem B: žjwo gest
y Králuge práwecy Bůh y Člowěk od
wěku až na wěky.

Ach! Bezu Mug: negdrássj po
klade; wčjn sobě w Srdcy nássem swé
obydle, a bychom se wozdy wjtomnebo
mély, a na tebe nigdy nezapomnély,
ale s Angeli Dwátými obwau Pjsen
Dpiwali: Dwála Bohu nawyssssích!
Pokog Lidem na Zemy y dobra wůle.

Owylegž swe B: požehnánj, na
nás Hřjchem padle Djtky, když ó Páne
Jzdechně, wolame, mocně nás Dran ať
hanby na wěky nepoznáme, Amen.
ney sladssy Jmeno Gežjš Amen amen.

Gine wzdechnutj!

Požehnegž nám ó Trogice Dwáta,
Ať stogi w Knjze Žjwota,
Násse gména wssecky zapsány,
Ana wěčy gmenowány,
Bjnásly posledny Hodjnce,
ó Páne geza Kryste, přjgmiž nássse
Dwáte Ruce, Nebly proto, na Dwět
přjssel, aby Gjssnjk Dlárov Dossel
w twém nei sladssim Gmenu Páne
Prosyme Tě, ať se nám Twá milost stane
Negmilegssi Bezu Kryste Amen, amen.

Podáwaje Laskáwemu Čtenáři,
k probuzenj a wydobytj se z okowu Hřjchu,
pomoc a vspokogenj žaloby rozlastnjho Dwed-
nj swého, áno tomu kterýmá w nenarozé-
stj rozlastnj žiwot: tuto za Modlitbu wzá-
cy wžiweg tyto Žalmy Kagicy. Teg modlil
Ku Krale Judskeho w zagetj Babilonskem
sługi na strance w Kržsaře Assyrzkém 11. ty-

Tyto Žalmy Kagicy, wtomto pořadku:

Žalm 3./ž: 4./ž: 5./ž: 24./ž: 27./ž: 32./
ž: 34./ž: 41./ž: 42./ž: 61./ž: 74./ž: 75.
ž: 77./ž: 86./ž: 88./ž: 102./ž: 130./ž:
142./ž: 143./ž: 144./ž: 43./ž: 38./ž:
103./ž: 31./ž: 13./

Žalmy o odpuštenj Hřjchu
a gine Duchownj Dobrodjnj

Žalm 145./ž: 146./ž: 147./ž: 111./ž: 34.
ž: 51./ž: 130./ž: 42./ž: 32./ž: 38./ž: 6./

O Milowanj a Lítost Božj ž: 103
O Nemocy ž: 30./ž: 6./
O Nemocech a Smrti Chudobnych.
ž: 121./107 Žalm. 91./ž: 90./žol: 31./ž: 38./ž: 30.
o Smrt Wssetečnau žalm 39.
Chudobnych za wzkřsenj z nebezpečenstwj, Žalmy
Žal: 18./ž: 23./ž: 33./ž: 46./ž: 66./ž: 91./ž: 92./
ž: 118./ž: 107./ž: 124./ž: 125./ž: 129./ž: 140./

O Kržži pod

O Kržži Korunce Postawenem.

Žalmy Tyto. 10./11./12./36./52/58.
ž: 75./76./79./

O wzkřsenj z nebezpečenstwj
Lidi Chudobnych. Žalmy 41./3./4./56./57./
58./59./70./71./86./

O Dobrych Skutcich a spráwě,
ktré Službě Božj. Žalm 50./116./112./81.

O Swornost Žalm 133. ž.
Zamilý Dwog žalm 60./85.
O wzjtek a wKody Zemské. žalm 65./85.

Modlitba, Každému Času,
a Hospodářj kržžowánj, přjhodna gest.

O! Wssemohaucý a milosrdný
Bože, a Laskáwý Otče Delugi Tobě
Ponjžené: Zes mně Hřjssnjka padlého
k znamosti twé přjwedł, a milého Syna
swého Ježjsse Kržsta nám k upokogenj
dati ráčil. ato zwelikě k nám milosti
Gwáte; geg za mne Hřjssnébo Člowěka
na Kržž wydał, abych skrze Smrt, a Hr-
bowne w Nebessený gebo, zjw byl nawěky.

Neb prosym tě Otče přemily, prosym pro
Ježjsse Kržsta, ráčiž mne přetežke Hřjchy
laskáwě odpustiti a wssetrawe wssjke w Tmách,
Ty aż do mne negposledněgssi Hodiny Smrti,

Tak abyeb Ja prederossemi wěcmj Hle-
dal Sláwu Gostebo gmena, a roz-
mj Králorostroi gebo, a plnenj wůle G:
y wzdýchly se na dlowá Jebo rozporne-
nul, že Kell; Ječ kteři mně Cjf Ja po-
ctim.

Ráčiž Otče mily přj mně zustati
a Čelo me y Dussi za swug přjbytek a
Chrám sobě poswětiti, a mně Gjwotu wě-
čnemu Gistiwěb Chowatj.

O! ať Duch Hospodinu na Nas od-
počine Duch mandrosti, a rozumnosti,
Duch Rady a Sily, Duch wmětj a Bá-
ně Hospodinowe, a bychom wnassem wě-
dserozeti nigda nezblaudily

Wossly Angela swébo Swatebo, pře-
dnámj, kterýbynam, kewssem Wracem Cestu přj-
prawil, a wsselike překážky od nás odwrátil
ponewadž my: ani přjpočátku, anj prostřed-
ku, anj přjkoncý newýmě kterák bychom nás
Auřad konáty mědy, !óžy negupyssj dobře
o čjn počátek, Wyrábug prostředek, a poží-
hnegžkoner wssecky wrácý náslich, a dej
z sstastny prospěch a wzjtřine dokonánj.

Ječ Dejž nám Otec Zakone, které
by napozeznánj a Jařich Twych, giehž nám
zmilosti wdělugess: přestatj chce a wnj-
nebo nebudau zahanbenj w čás zly awe-

wednech Hladu nasycenj budau.
Aj Otčj Hospodinowy patijnáty kteřjž se
ho bogi, a naty kteřjž očekawagi na miło-
srdenstwi gebo, aby wyprostil od Smrti
a zjwil nás wčás Hladu.

O ráčiž mně, Manželku Mau a
Djtky me, a wssecky Pobožne Křestia-
ny milostiwě opatrowatj, Mug Čely —
Dům, a což sem koliw zmilosti Bo-
ske obdržel, Otrze Straž Angelu G: od
Duchu zlých a sstodnych milostiwě o-
bránjti. a prec od nás Mocy Bežisse
Krysta zahnadjli

O Pastyři Wzraelsky Dřj Sm-
už swau G: nadnamj a ostřjbeg wch
ázenj a wyčhazenj nassebo od Tobo-
Času až na wěky, Dejž nam Wssyckl-
ne Wtrpenj abychom na den posledn-
ho Saudu zgewenj Pána nassebo Bežj-
sse Krysta Radosti. a Wdečnau žadosti Otc
kawaly Bůh Otec, Pozeb nejž a ostřjbe-
jž nás, Bůh Čjn oswět Swar swau Za-
stawau knám, a budjž nam Milostiw, Bůh
Duch G: pozdwyhnjž Obliceje swého nad na-
mi, a dej nam zde Časny y wěčny Pokog.
Amen.

Modlydba.

Zablahoslawené Skončenj poslednj w
malim Kancyonalku.

Też na koncy Byble Swáte, prwnj
Modlydba, za prawau Cyrkwe Bożj
Kożjnu.

Druha, za oprawdowé Powolánj a Po-
znánj sebe y swých Hrjchů.

Třetj, modlitba za odpuszczenj Hrjchu.

Čtwrta, za prawau a waszstedlnau
Wjru.

Modlytba Pocestneho

O Wssemohaucý Wěčný Bože
gehožto moc wssecky wěcy zdržuge
y zachowawa, a opatrowanjm gebo Ži-
zněne Bywagi, genž netolyko na nerow-
ne Zemi, ale take na Bauřlivem Mo-
ři bezpečnau Cestu spusobyti muzes, a
zá to Tě prosycým, Otcem Nebeským,
wěznj mi Cestu. Obzywam Tě pokorně w
Bywonské bázni a poslussenstwj, wj mena po-
wstánj, a ge wyobazenj, kdežj kroky mne po-
žehnánj w konzowati a bych nevrazyl o kamen
Noby swé, aby w bezpečnosti kracely a nezblaudily
o gak twá newymluwná Láska a milost, predtim
ne mne Teto Noci obstogala, zeboz tj ga nemohu
Dosti vynadekowatj a wyzywalitj, ze twe opatro-
wánj Skodliwé, tak mne aż posawad spranowalo
a zstastne wprowazelo, Budtj Gmeno twé Swáte od

od nás, y odnasslych Potomku, na wěky ostá-
wowano, y zwelebeno. O Boże a Otče mug,
pokorne Tě prosym, nedegž mi dále, na Tato
Cestě wonesstesti wpadnauti, ponewadž ga w Gmenu
twém, na Tato Cestu se wybiram, a zmi-
lowánj twého konám, o degž abych take wegmenu
Cestu ty sstastne, ke Cti a Chwále y krosstane
twé Kralowstwi Slásy twé, wykonatj zpusobny byl.
O Wssitatelý wssech Srdcý Zydskych, genž wi-
ssech mocným Pánem gsi, dnaklon ge ať mne
Laskawě do swých wyhytku přijmau, a mne, ja-
kognebo odpočjnutj powřegi;

Já Slauba Twug w podnoži Trůnu Twé wele-
hnosti pokorně prosym, Ráč mi zmilosti swe powřjti
a Bych w Pokogi Cestu předse wzálau wykonati, a
sstastne wezdrawi Dobrem, zase Cwým Domácým
se nawratiti, a gich podle Dobrého, winssé, přj W:
pokogi sskledali mohl: o wylegž nanáz swé poze-
nánj, abychom přjčinu magic, tobě Cest ach-
wálu wzdawály, zde časné y potom w Nebi
wěčné. Oneodmlčugž se žadosti Teto mé-
dle přjgmi, wyslyš, naplň, pokorne Prozby
mé, ale pro Drahau zaslubu, Zaslubu, a
krwawe Rány, násseho negmilegssiho Pá-
na Gežysse Krysta, Kterémuz nesl' Bude; spolu
s Otcem y s Duchem S: Kauná Čest y Cbw-
ala wzdawána, od wěku až naweky. Amen.

Přjdeg Žalm 91.

O opatrowánj Božjm, wssech wěcjech.

V Doz ochrany Negwyssssho

Pjsen Postnj, přeložená,
Zwolsté: Žeči, na Česku.

1.

Jezu Kryste, Páne skrsty
Beranku (~~Beranku~~) Božj Přečistým
Wnesls: wnesls: na křjž ruce tvogi
Páne :/: páne spravedlnosti moje,

2.

Plačž geg Člowěče mizerny
Widjš gak gest ~~mučenj~~ strogimi
Gežiš :/: gežjš na křjži v mizi,
Slunce :/: slunce gasnost tvogi zawrj,

3.

Pán mlčel posledněj slowa
Sklonéna pte hlawa
Matka :/: matka, podnjm žalostiwa
Nogi :/: stogi, Pláče ledwe živa

4.

Wzona se potrhala,
Zem se třese, puka skala,
Setnjk :/: setnjk; wola syn to Božj
Wěrnych :/: cestkosti se množj.

5.

Nakonec bok probili
Krew z wodau mu wycedjly
Tmy Tmy Pláčme geg slzámi,
Ježe Jezu, smilug se nad námi.

Pjsen

Pjsen, postnj: Kdyžs žebu,

1.

Powstáň a probuď se křesťanska
Dusse,
Powstáň a wzhlidneš, swobo gežjsse,
Ten Znebe, pro tebe, na ten strom stawil,
Tebe z propasti, pekla wykaupil:

2.

Ten na stromu hlawa, strdcem
Krwawym,
Který gest z hodna, wěncem trnowym
Hřjchu twogich, skutků zlych, genž
W nas zbylo
Ble gak hlawa, stráta, podnjm gest
(3.)
Ten kterýž prw miwal, oblicey
Gehoż, byl w Swárnosti, nad Slunce —
Gasnj,
Gež sro krew oblicey, sotwa gey znáty,
Gež giž gasnost twáře, wssecka se ztráty.

4.

Natjž ruce nohy, cite hřebíky,
Bok stwat hlubocc, skopim probodany,
Od hlawy až paty, na stwatem tele
Nenagdeš, nepatjš místečko cele.

5. Protož:

(5.)

Protož mrg Ježjssy, wykupitely
pro tebe protele, Krjebu žytugi,
Ty sam bud gediny, vdce mého klenot.
žeř promnè na Krjži, Dokonal žiwot.

Nakonec se swěžugu čtkárowé mu žten
ari: ktery Krjžby sem mèl wnegwyssj wajro
protož čyeh tim powadkem [illegible] čte
nate rad posiwych naklonosteeh wedl, ageg
mu to, co sobè, pro poznanj Božj wuole za
ka gest, a risau od početj, narozenj, y přes ce
leg čas žiwota, Krjžnost, dobrého Gubenj
nèd hanliwost, a turnau rosteho russtel Do
hrého: protož na Kteg v: Dawidem: Klaudil
sem gako [illegible] strocená, Wáne Kteg kluže
Gnila swého. [illegible] marnotralnym Gynerow
worat, se kolcy swèrnu scelim wdcem a Da
ustanim zpraw se Gyri: nebo wjra počna
slyssenj, slyssenj wak skrze slowo Božj. atak
kdo miluge Pána Gežjsse, a sisé twáreny:
nebud po hrdacem slowa Božjho. proto, wa
Ke mého wdce, radjm tobè; zakona Božjho ta
wilen ageg ostrjžeg: nebo nepowolal nás Bůh
knecjstoté: ale ku poswěcenj. protož kdo tjm pos
da, ne člowèkem posuda, ale Bohem, ktery ž nás
dal Ducha swého twáteho. nebo zestlize kdo mj
luge Boha, ten gest wywčen od nebo. a potěm
adj sme z nebo w Krystu Gežjssi, ktery ž wčjcen gest
nám maudrosti od Boha, y spráwedlnosti, y poswě
cenj, y wykaupenj: Dale:

Dale, dj: mázugteše pak Dogitj dara kepsstich
agesstè wyssj cestu wám v. kázi. pakliže ne
dostáwa maudrosti: žadeg gi od Pána, ktery
wssechnem dáwá, ochotne, a ne omlauwa: a
budet dana gemu. žadeg pak duwèrnè, nic
newerzbug: tato Epistolu často v žiwem v:
Pawla kolosenskym 3k. atak napomenut gsa
w potrebnem powolanj swém, na budeš
stechetnebo žiwota, w skutečnem skla
danj zlebo: a bude gmeno tioe zápsany,
nežly v častnjky Krystowymi.

1.) zákon Páně, obzlásstnè, zwyklády.
2.) pak, Chwálohlásowène pameti: Jana Am
osa Komenckého, rostecky gebo Kásnè
wrácc z tioe Dasse oblibug.
3.) Prakcys.) 2. Harmonyge.) Cabinet.)
4. Hlás Kreainyho.) 5. Kistoss dmiragicý, ge,
dnoig Kratisse ceské Knihy.) 6. Hrad nedo
bytecky Gmeno Kospodjnowo.) Nedoko,
nalostj křesťanského žiwota. a co toho
wic: ponèwadž rostecky gsau, potuckowé,
z wod žiwych: prystlicky se zakona Božjho.
8. o skutcych Krystowych, Kawla z Jan
stebo, zgednoty Kratrské.) tej Krystu Pány,
Gusowu.) 10. Kratrj ceskych: Kapitku wyjdj,
aneb modlytek, tej Kancyonal, prawym to
ktery gsau zposledrj to wydanj.) 11. Kato Kniha
Djwadlo Božj.) tej gednoty Kratrské ceské.
12. modlitby Marjina Moleca.) 13. Jana Ar
nda, opráwdym Krestianstwi, co se dotyče o stolu
wečeře Páne, nesaunawa se z Nekterymi stu
čenjm na ty wěcy pozor dag.) 14. Konfessy
Heliwetskau.) 15. Kancyonalek Berlinczkeg.
Skrinka Knihoždi berlinckého wětsse.

Kato Kniha wyborna, o Diwanadcti Kpna nalezlych.

(omyl)

Protoż mug Gežíšli wyklaywitely,
pro tebe, pro tebe, Gžjeba žytagi
Ty sám bud gedinu, Wdce mého Kniže
žes pro mne na kříži, Dokonál žiwot.

Tuto se podáwa ne wmělemu
Psáti, gako ga gsem nèkteré wecsličky zakonč
Páně, do přátel přijsodne: wim; Duchownich
Daru Božich, aneb Tělesnych. neb potěssowánj
neb powčowánj, a Burnau kterssely bych při
Padnostem přinaležegicym, sobě wybrati mu
žeb. počasstach takto:

Epistola S: Pawla k Židum 13ta

Bůh pak Pokoge, kteryž Kobo welikeho,
pro krew smlauwy wěčné, pastyře owcy z
křjšil z mrtwych, Pána našeho Gežíše.

Učiniž wás zpusobne wewsselikem
skutku dobrem čtinenj wuli swé pusobe
wás, což gest libé před obličegem gebo, skrze
Gežu Krysta. gemuž sláwa na wěky wěku
amen

K Židum w 12. ka: v. 5. 6. 7. 11

Acož se zapomenuly na napomenutj, kte
rež k wámi gako k Synum mluwj? Synu
mug, nepohrdeg kázni Páně aniž sobě sta
seg gdyž od něho trestán bywáš. neb koho
miluge Pán, toho trestá. ssibuge každé
kteregoż za Syna přijgjmá.

Epistola S: Pawla, k Efezanum
w kap: 6. v. 12. 13. též 16. 17

Nepanugž tedy Křich w smrtedlnem Těle
wassem, a bysste powolowali genu wždycky
atd dale:

Též kapitola 12. Skla.

w kapi: XV. v. 13. též v. 6.

Bůh pak Nadege, naplnugž wás weselim;
w radosti a pokogem w wjre, abysste se rozh
mnili wnadeži skrze moc Ducha S:

wers. 30 ti.

Prosym pak wás Bratij, skrze Pána Nasseho
Gežu Krysta, a skrze lásku Ducha S:, abysste
se semnau modlili se: Bohu snažně:

v. 33.

Bůh pak Pokoge se wssechnemj wámi Amen.

w kap: XVI. v. 25. 26. 27.

Mocy pak, kteryž může wás w wjre utwrdili, podle
Ewangelium a kázanj Gežisse Krysta, podle zj
wenenj tajemstwj od času wěčnych skrytého.
kteryž pak zjeweného y skrze Pisma Proroc
podle poručenj wěčneho Boha, k poslussen
wjry wssechnem Národům oznámeného.
Tomu samému Mudrému Bohu, sláwa
se Gežu Krysta Budiž wzdawana, na wěky. amen.

1. list S: Pawla poslaneho Korynthským
w XV kap: v. 58

Protoż Bratij mogi milj, stálj budte a nepohnu
telnj, rozhogugice se wždycky w Pánu wědo
wssi, že Práce wáše nenj daremná w Pánu.

2. list do Korynt: 4. kap: v. 6.

Bůh zagisté, kteryž rozkázal aby se z temnosti světlo
zaswitilo, ten se oswjtil w srdcych našich k osswjcenj

známosti tárog Bożi, we Krystu Gežisse Krysta
w druhem listu korynt: 7, kap: N. 1.
Takowá tedy maiice zaslibenj neymilegssi
sstugmeż se od wsselike poskwrny, tela y
konagice poswěcenj w Bázni Bożi.

w druhem list: korint: w kap: 9 N. 10.
Ten pak, kteryż dáwá symě rozsywagicymu,
gż y wám chleb kwedeny, a rozmnoży symě wa-
sse, a przispořij k rodu sprawedlnosti wasi,
Abyssie wsselikak zbohacenj byli ke wssa-
like sprostnosti: kteraż skrze nás, aby
czinena byly Bohu.

2. listu kor: w kap: 13. N. 11-12.
Naposledy, bratřj maiteż se dobre: dokonáwáy budte
potessugteż se, gedno stegne smegssitele, pokogne bud-
hegte, a Bůh lásky a pokogne budiż wámi.
Pozdrawteż gedny druhých polibenjm swatým. Pozdra-
wi nás wssickny cż.
Milost Pana Gezukrysta a láska Bożi, a wssech-
stwo Ducha S: se wssech wámy wámy. amen

Też 3 N. 5. 6. Efilipenssym 3 kap: N. 3. 20. 21.
A za to se modlym, aby laska wasse gessti ro-
sla a wsce se rozhognowala, we známosti, a wssemoc-
smyslu;
Kterau, abyssie zkussenim rozeznali we-
obli wzlecne wecy od newzlecnych: Ta, aby-
sste byli w przjmi a Bez w hazu, aż k dnu Krystowu
Naplnenj gsauce owocem sprawedlnosti
kteraż nesete skrze Gezu krysta k slawe a chwa-
le Bożi.

Epistola S: Pawla k Filipenssym
4. Kapitole N. 4. 5. 6. 7.
Radugte se w Pánu wzdycky: opet prawim,
radugte se.
Mirnost wasse známa bud wssech-nem lidem:
Pán blizko.
O nicz nebudte pecliwi: ale we wssech wecech skrze
modlitbu, a ponizenau žádost s dikú czinenym,
známy budte Bohu.
A pokog Bożj, kteryż przewyssuge wsselikú roz-
sudek, budiż srdcy wassich, y smyslu wa-
sse, skrze Krystu Gežissi Pánu nassem.

Też wyssssi kap: N. 4, 5, 6, 8-9, 10, 11.

w 3 kapitole N. 19.
Nepratele križe Krystowa, kterychż konecz zahynutj, kterychż bah
břich, a slawa we hanbe gegich, kteřj pozemské wecy mudrugj.

Epistola S: Pawla k Kolossenckym
3. kap: N. 12, 13, 14.
Obleczte se tedy, kteřj nás w czinjl zwssebne
milosti losa Swatých w swetle:
kteryż wyswobdil nás z moczy temnosti, a przenesl do
kralowstwj milého Syna swého.
w němž mame wykaupenj skrze krew geho, to-
iest odpuszczenj hřichu:

Też w třeti kap: N. 1, 2. dale N. 3, 4.
Protož powstaliste s Krystem, wssech-nich wecy
hledegte, kdež Kristus na prawicy Bożj sedj:
O swrchnjch wecech pomnugte, ne o zemskych.
Nuz 6: Blog Krystowo przebywegi w was bo-
hate se wssj mudrosti: w czjtce a napomjnagice
sebe wesmes, žalmy, a zpewy a duchownjmi s milosti zpiwagice w srdcy swem Pánu.

Z listu k Thessalonicenskym S: Pawla.
w kap: 2. N. 16. 17.

Ten pak nás Pán Bozijs Kristus a Otec nás ktery, zamiloval nás, a dal potessenij wecne, a nadegt dobrau zmilosti

Potessugz srdcyeb wassich, a wtwrdij was w kazdem slowu y skutku dobrem. Tez 1 Z kap: N. 21. 22.

W kapitole 3. N. 5.

Pán pak zprawugz srdce wasse k lasce Bozij, a trpelywemu cekanij Kristowu.

N. 16. Sam pak ten Pán poloze Bozij wam, wsech poloz, wselygakym zpusobem. Pán budz s wami wssemi wamy.

Z Epistola S: Petrowa 1 kap: N. 18.

Dejz wam Pán nalezti milosrdenstwi w Pana onen den. w 1 Epistole 1 kap: 22. 23. N.

K listu S: Petra w kap: 3. N. 14. 15. 16.

Proloz, nezmilegssi, takowyeb wecy cekajice, snazte se abyste bez poskwrny a bez winy pred nim nalezeni byli w pokoji:

N. 18. Ale rozmahegte se w milosti, a wznamosti Pána naseho a Spasytele Gezu Krysta: gemuz Cest y nyni, y na casy wecne amen.

W skutcych Apostolskych w kap: 20. N. 32.

A nyz nyni bratrij, porauczim was Bohu a slowu milosti gebo: ktery mocen gest wzdelati, a dati wam dedictwij mezy wssemi posweczenymi.

Zalm 34. k Gerusalemu Stawu

Zalm 141. N. 4. 5.

Nedopaussteg srdcy mému wecnyk se lezke wecy cinenij skutku bezbozných, s muzi cinicymi nepravost a bych nebyl prelaczen lybostmi gegich.

Skeskrzim w kap 4. N. 26. 27. Nepreskrzuge Otce zniti zawas na modlitbach sweych: a k d-

N. 8. Dlezst mne wige spravedlnosy, prignuto za dobrodinj: a nezst treste mne bude mito oleg negistssij, ktery nepronazy hlavy me:

W Zalmu 10 k: 87. N. 15 k:

Neb takto di Pán Bustogny a wywysseny, ktery w wecnosti prebywa, gehoz gmeno gest, Svaty; na wyssosti a w misste Svatém bydlim: ano y s tim, ktery gest skrauslenebo a ponizeneho Ducha prebywam, obziwuge Ducha ponizenych obziwuge take srdce skrauslenych.

Kastawcemu ctenarj, a neb psarj newymeruge Cyle, wsak se wyjcina okaze kgake Osobe, aneb gake prihodnost na ten cas bude prilezita, muze se to: aneb odkud ginud wzyt sykowny pristup k psanj: aneb nazawirku. bud starybo Zakona a neb z nowybo tez y Epistol. atak dale:

Nazawirku psanj, k Zidam 4 kap: N. 16. ly.

K poslednj kapitolu k Zidum totiz XIII.
Kazdemu Cloweku prinalezegicy, y kazdemu stawu.

Ze: radu Bana Kpoboznemu obcowanj S: Peter w Epistole prwnj ctwrta kapitola cel.

Kssen, w Malym Kantionalu 559. stranka, w sestym 857.

Z prwnj Epistoly S: Jana Druhe kapitoly 15 N. do konce.
tez kapitola ctwrta cela.

Druha Epistola S: Jana cela.

K listu k Kesalo 3 kap, N. 14. Napominegte se wespolek, a rozdelawegte geden druhemu, ~~nezpricinugte~~ a Zidum w kap N. 24. Kterymz gebm druhych, bozneczowanj se nalasce a dobrych skutcych.

Wtielim Djsu na Strance (5.)
winíš na zawirku psánj podpiš.

k Cytrosi 11 kapitole. werš 11-ti
Zgewsilat se zagiste ta milost Božj spasytedlna

Też z Prakšsu: winš z abyste od temnosti k
swětlu, a z mocy Dabelske kterau přiwedenj byli,
lal odpustenj hřjebů a dsl s poswěcenjmi
ali, skrze wjru we Gežisse Kristu.

1. Tymoteowý 1. kapitole x. 17. ty.
Protož králi wěku nesmrtedlnemu, nevidytedlne
mu, samemu mudremu Bohu budiž čest y slawa
na wěky wěků Amen.

wyborna powčenj zlečs, Iwanes Cesich kapit
w. Jakuba. tolež. 3. 4. ty.

Megi war Bah sive Acowske péči po
ručene pro milosrdenstwi swe.

atak, dobře činte, nevstawowe
ale příkladem gsauce cidi. A
se ukaze Knjze Pastytů, wezmete ta
ne wwadlau Koruna slawy.

Žalm 30. Dsty Bohu čine, za wzdarwenj

Dwe, Potesitedlne Modlitbi
proty Dusse, ktere nad Hrichami so
wmi Truchli, a wzasluze Gežisse Krysta
swe potesenj Hledagi. Tu dosti nagd
es: gen pokornim a duwerny Sdcem
Přigimeg. a modli se takto:

Odstudnice plná milosti, spasenj
a žiwota Páne gežissi kryste, kterýž sy
pko nas bolestně, hořke zlučj napagenj
krutué muky, až y smrt okajanau a
hořečenégssj podstaupiti račil: čjmž
menjme za lásku Twau? Chwálaj
zenssech mocý Žiwota swého, žes
dnul, zmaten, wbil, ztrýznen, a od
ho za čás opusten býti se nelibno
abychom my nebyli opusteni a zm
cenj wěky. Tobě wšak Bože Otče děku
geme, žes Synu swému neodpustil, aby
nám odpustil. Myslme hřessili a nepra
wě činili, atys na něg wwalil nepraw
osti nasse a zbil ho pro přestaupenj nasse,
aby ranami geho nám zpusobeno bylo le
čenstwj, a láznj geho nam přiweden polog
Nadto děkugeme také, žes se toběti geho
wy a zázraky welikými ozwali, ajm, že te

Kłobé wůlně gegj wstaupila a oblyb-
na gest, oſwěděčil, tak že mocy gegj Ne-
be y Země, žiwj y mrtwj, y wſſecka ſt-
worenj, pocytila. O protu negſwětěg-
ſſj Otěč ſmilug ſe nad námi Křiſſtu-
mi Otce plný miloſrdenſtwj! Ku negdra
ſſj Otěč my za wſſecky hřichy ſwé tr
es tobě předſtjráme: pohatř na twáře
rj ukřižowanébo, pohled na rány tw
palébo, pohatř na krew zbodenébo, w
gizwy zohawenébo, přigmi dokoná
ſſecku wůli twau plnjcýbo, a ſlyš k
Křiſſtne Zwaucýbo: pro něho, pro n
pro něho ſmilug ſe nad námi, a ſpa
na wyſoſtech. Ngakož on poſlu-
be byl aždosmrti křiže, tak deg
poſluſenſtwj Kwému na wěky ſtati a
ký poſledni hodina přigde, Duſi ſwau
tobě odewzdati, kteraužto přigmi, a ſpas
na wěky Boże Otče, Synu, Duchu Swa-
ty, gediny Hoſpodine požehnaný na wě-
ky wěkůw. Amen.

Druha

GEzu Kryſte Bożj Synu,
kterýž k tomu ſnitj winu
z nas pokolenj lidſkébo,
z Otcuw přiſſel nebeſkébo:
a odewſe na ſſjm Telem,
y Krwj wykupitelem,
Aby Duſe ma wtekla
z mocy Hřjcha, Smrti, Pekla,
[illegible] ty to Páne můg ſprawil,
[illegible] ſe mjſto Hřiſſnych ſtawil.
[illegible]ebe wzaw wſſjmé
[illegible]ti, a Hřjchu mých bjmě,
[illegible] newinnym gſa giti
[illegible]já wynny mohl ſtoſt tyſte:
[illegible]něs ráčil umřjti,
Aby [illegible]ja žiwot mohl wnjti,
Kyš opuſtěn byl od ſwého
Kdy Hřjchy rozhněwaného
Otce, abyš nebyl zábnán
Odněho já, do pekla dán,
Kako na ſe wſſecko wrokletj
Přegal zlořečenſtwj k ſnětj
Zemſké Krwěla Hřiſſnebo
K zatracenj od daneho:

Ale wſſe ſwa laſka wraucý
Zprawila, że oheň zhaucý
Přijſne Božj ſpraweḍlnoſti
w haſſen ſwau poſluſſnoſti.
Ale mne wyhaupil ſobě
Neb čimž ſe odměnjm tobe?
Deg ať wrbce mé s wděčnoſti
K tobě plápolá miloſti!
Ať že pokud ſem žjw zbuḍim!
Ať ſe giž wſſech hřjchů wzdalim!
Ať wſe nekřižugi Tebe!
Neb dagmi ſwau pomoc z Neb
Nic wrbce moc twého křjže
Ať k ſobe tábne a wjže!
Twá ſmrt we mně hřjch ať n.
Rány twé zdrawj mé množi
Ať má Duſſe nedužjwá,
Gizwami twými okřjwá!
hať ſe wěrau k boku twemu
Připjnám žádoſtiwemu
Aniž ſe můg Pane Tebe
Wyuſtjm ažby we mně z ſebe
Tám wyuſtjs žjwota ſtamen.
Neb ſtaň! ſe, Amen amen amen!

Kſtebau žjw ſem y wmjram:
Kſtebau ſe Pane wbjrám,
[illegible]eſti y rany,
[illegible] wſſecky pekla brány.
[illegible]dy ſtebau wěrně půgda!
[illegible]y ſtebau wjm že půgdu!
[illegible]jm ſe Pane Tebe,
[illegible]e ſtebau w ſamo Nebe
[illegible]wedeš. wěrný Pane,
[illegible]mi ſe tak ſtane!
[illegible]ýs miloſti pramen,
[illegible] Amen, Amen, Amen!
Tyto modlitbi gſau wytažene
[illegible]nonie, Blahoſlawene Panně,
[illegible]ſtna Annowa Komenſkyho.

AGNVS DEI Co Gest

Kratické

ellenj slow B. Jana Křtit
Beranek. Boží, kteryż sňjmá hřjchy Swě
w B. Jana 1. Kapitole,
včiněne a wydane,
od

Kněze Cyprianá Ke
leckeho, Služebnjka
Božjho na Zdorás
Kuttnách.

Slowutnym, Včenym
čestným Mužům, Pa
ránům, poctiwého Kř
ského, y wssem giným
Sąčům, w wjře a Lásce
w přjmné milým. milost pok
požehnánj od Boha
Leského, skrze Pána na
sseho Gežjšse Kristá
winssuge a

Jsma Swatá Stare
ho y Nowého Zákona,
nám od P. Boha wydaná,
welmi podobna rozkošné —
auce. Neb za hradě.
Nebo gakož na Lauce, neb w
žasu Letnjho nacházegi
o a kwjtkowe, w barwách
nj, a wssestilj, w wůni
a welice libj, w mocy
čnj a potřebnj: Tak že
zdárnosti, a krasau —
nj bywagj, ale y ohň
Lebau wůni bywagj
ho Člowěka Lasem —
kdyż y mnohemu le
wjna: Tak podobně
nacházegise mnoha mí
a poležytečna powěd
hczna Duše Žte, a ro
wlastnjho odtud, poležse,
olynenj, w Lasce obwesele,
cnj: od tud dochazj.

Mezy takowými pěkný
ostrými a potěssytedlnými wo
gak nyakými vssechtěsyný
nenj zadnj y to Wy We
ktery z sswjmá Hřeby E
wyneseno gest od B. Jan
genž osobě to Swědectwj
Kristá ma v Mat 11. Že
ssi mezy Syny ženskými
Křtitele, a nacházy se
od Evangelisty B. Jan
Tak prawým nenj zad
y prossan katolickost
cý obsazitedlnost. Tos
če, ta gest pawna
powědeny w Bedmi Skro
kterez snadnie od gedno
nowamělkiwého, nwš
ná a zachowána bý
Což se pak
powědenj obsazeného
wžtlowánj y Kazow
Wpoguge se zagistě
stin s Zelem, Když Boj
nka se pawna činj o
od Boha nařízene. tot
tom lobo ten Beranec
chwal, a nalobo w lazow

Mnohdy,
nebo zg
Zakon
Což y o
wyzwan
y Jan